

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. június 2.
(OR. en)

9676/22

LIMITE

EF 149
ECOFIN 523
SURE 13
CODEC 815

Intézményközi referenciaszám:
2021/0295 (COD)

FEDŐLAP

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága / a Tanács
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról – Általános megközelítés

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére, valamint 62. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C [...], [...], [...] o.

- (1) A 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² kockázatalapúbb és összehangoltabb prudenciális követelményeket hozott létre a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatra vonatkozóan. Az irányelv egyes rendelkezései felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak. Az említett irányelv alkalmazása jelentősen hozzájárult az Unió pénzügyi rendszerének megerősítéséhez, és reziliensebbé tette a biztosítókat és a viszontbiztosítókat a különféle kockázatokkal szemben. Bár az irányelv rendkívül átfogó, nem kezeli a biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő összes észlelt gyengeséget.
- (2) A Covid19-világjárvány hatalmas társadalmi-gazdasági károkat okozott, amelynek nyomán az uniós gazdaságnak fenntartható, inkluzív és méltányos helyreállításra van szüksége. Ez még sürgetőbbé tette az Unió politikai prioritásaival kapcsolatos munkát – különösen annak biztosítását, hogy a gazdaság az emberek érdekeit szolgálja – és az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését. A biztosítási és viszontbiztosítási ágazat magánfinanszírozási forrásokat biztosíthat az európai vállalkozások számára, és a kockázatok széles körével szemben védelmet nyújtva reziliensebbé teheti a gazdaságot. E kettős szerepet betöltve az ágazat nagy potenciállal rendelkezik arra, hogy hozzájáruljon az Unió prioritásainak megvalósításához.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (3) Amint azt a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közlemény³ is hangsúlyozza, az intézményi befektetők – különösen a biztosítók – arra való ösztönzése, hogy több hosszú távú befektetést hajtsanak végre, döntő fontosságú lesz a vállalati szektor újratőkésítésének támogatásában. Annak elősegítése érdekében, hogy a biztosítók hozzájáruljanak az Unió gazdasági fellendülésének finanszírozásához, a prudenciális keretet ki kell igazítani, hogy jobban figyelembe vegye a biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét. Különösen a szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti kiszámítása során meg kell könnyíteni egy kedvezőbb standard paraméter alkalmazásának lehetőségét a hosszú távon tartott tőkebefektetések esetében, feltéve, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megfelelnek a szerződők védelmét és a pénzügyi stabilitást megőrző, megbízható és megalapozott kritériumoknak. E kritériumoknak annak biztosítására kell irányulniuk, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók képesek legyenek elkerülni a hosszú távon – többek között piaci stresszhelyzetekben – tartani kívánt részvények kényszereladását.

³ COM(2020) 590 final.

- (4) Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében⁴ a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy jobban integrálja az uniós prudenciális keretbe az éghajlati és környezeti kockázatok kezelését. Az európai zöld megállapodás az Unió új növekedési stratégiája, amely az Uniót olyan modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággá kívánja alakítani, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás. A megállapodás hozzá fog járulni az emberközpontú gazdaság kiépítésére irányuló célkitűzéshez, és erősíteni fogja az Unió szociális piacgazdaságát, ami segít annak biztosításában, hogy az felkészüljön a jövő kihívásaira, és stabilitást, munkahelyeket, növekedést és beruházásokat eredményezzen. Az európai klímarendeletről irányuló, 2020. március 4-i javaslatában a Bizottság azt javasolta, hogy a klímasemlegesség és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést tegyék kötelezővé az Unióban. A javaslatot az Európai Parlament és a Tanács is elfogadta, és az 2021. július 29-én⁵ hatályba is lépett. A 2021. évi éves stratégiai előrejelzési jelentés⁶ megerősítette a Bizottság arra irányuló törekvését, hogy az EU globális vezető szerepet töltsön be a 2050-ig tartó úton, és e jelentés stratégiai cselekvési területként határozza meg a reziliens és időtálló gazdasági és pénzügyi rendszerek kiépítését.
- (5) Az uniós fenntartható finanszírozási keret kulcsszerepet fog játszani az európai zöld megállapodás céljainak elérésében, a környezetvédelmi előírásokat pedig ki kell egészíteni egy olyan fenntartható finanszírozási kerettel, amely az éghajlati és környezeti kockázatoknak való kitettséget csökkentő beruházásokat finanszíroz. A fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozási stratégiájáról szóló, 2021. július 6-i közleményében⁷ a Bizottság vállalta, hogy módosításokat javasol a 2009/138/EK irányelvhez annak érdekében, hogy az éghajlatváltozási forgatókönyvek biztosítók általi elemzésének előírása révén következetesen beépítse a fenntarthatósági kockázatokat a biztosítók kockázatkezelésébe.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁶ COM(2021) 750 final.

⁷ COM(2021) 390.

- (6) A 2009/138/EK irányelv bizonyos vállalkozásokat méretüknél fogva kizár a hatálya alól. A 2009/138/EK irányelv alkalmazásának első éveit követően és annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv ne legyen indokolatlanul alkalmazandó a kisebb méretű vállalkozásokra, helyénvaló ezeket a kizárásokat e küszöbértékek megemelésével módosítani annak érdekében, hogy a bizonyos feltételeknek megfelelő kis méretű vállalkozások ne tartozzanak az említett irányelv hatálya alá. A 2009/138/EK irányelv hatálya alól kizárt biztosítókhoz hasonlóan az ilyen megemelt küszöbértékek előnyeit élvező vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy megtarthassák vagy kérelmezhessék az említett irányelv szerinti engedélyt annak érdekében, hogy az irányelv által biztosított egységes engedéllyel rendelkezhessenek, továbbá lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy előírhassák, hogy a 2009/138/EK irányelv hatálya alól kizárt biztosítókra az említett irányelvben előírtakhoz hasonló vagy azokkal azonos rendelkezések vonatkozzanak.
- (7) A 2009/138/EK irányelv nem alkalmazandó a segítségnyújtási tevékenységekre, amennyiben teljesülnek az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek. Az első feltétel szerint a segítségnyújtásnak a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén bekövetkező, közúti gépjárművet érintő balesetekhez vagy meghibásodásokhoz kell kapcsolódnia. E rendelkezés alapján előfordulhat, hogy a közúti gépjárművek számára segítséget nyújtó szolgáltatóknak biztosítóként engedéllyel kell rendelkezniük abban az esetben, ha a baleset vagy meghibásodás a határon túl, de ahhoz közel következik be, ami indokolatlanul hátráltathatja a segítségnyújtást. Ezt a feltételt helyénvaló felülvizsgálni. Ezért a 2009/138/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételt ki kell terjeszteni azokra a balesetekre és meghibásodásokra is, amelyek az adott vállalkozás által fedezett közúti gépjárműveket érintik, és amelyek alkalmanként fordulnak elő valamely szomszédos országban.

- (8) A biztosítók és viszontbiztosítók az engedélykérelmeket bármely tagállamban benyújthatják. A korábbi kérelmekre és azok értékelésének eredményeire vonatkozó adatok alapvető információkkal szolgálhatnak a kérelmek elbírálásához. Ezért a kérelmező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot az engedélyek korábbi, másik tagállamban történő elutasításairól és visszavonásairól.
- (9) Az engedély olyan biztosító vagy viszontbiztosító számára történő megadását megelőzően, amely egy másik tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás leányvállalata, vagy amely egy másik tagállamban székhellyel rendelkező másik biztosítóval vagy viszontbiztosítóval azonos jogi vagy természetes személy ellenőrzése alatt fog állni, az engedélyt megadó tagállam felügyeleti hatóságának konzultálnia kell az érintett tagállamok felügyeleti hatóságaival. A biztosítói csoportok tevékenységeinek élénkülésére tekintettel fokozni kell az uniós jog egységes alkalmazását és a felügyeleti hatóságok közötti információcserét, különösen az engedélyek megadása előtt. Ezért amennyiben több felügyeleti hatósággal kell konzultálni, bármely érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az engedélykérelem közös értékelését kérje azon tagállam felügyeleti hatóságától, ahol a biztosítói csoport jövőbeli biztosítójának vagy viszontbiztosítójának engedélyezési eljárása folyamatban van. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága általi prudenciális felügyelet elvével összhangban az engedély megadására irányuló döntés az érintett vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságának hatáskörében marad. Ugyanakkor a döntés meghozatalakor a közös értékelés megállapításait figyelembe kell venni.

- (10) A 2009/138/EK irányelvet az arányosság elvével összhangban kell alkalmazni. Az irányelv átlagosnál kisebb méretű és kevésbé összetett vállalkozásokra történő arányos alkalmazásának megkönnyítése és annak biztosítása érdekében, hogy e vállalkozásokra ne vonatkozzanak aránytalanul nagy terhet jelentő követelmények, olyan kockázatalapú kritériumokat kell meghatározni, amelyek lehetővé teszik az ilyen vállalkozások azonosítását.
- (11) A kockázatalapú kritériumoknak megfelelő vállalkozások esetében lehetővé kell tenni, hogy egy egyszerű bejelentési eljárás alapján kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősüljenek. Amennyiben a bejelentéstől számított legfeljebb két hónapon belül a felügyeleti hatóság a vonatkozó kritériumok értékeléséhez kapcsolódó, kellően indokolt okokból nem ellenzi a besorolást, az adott vállalkozást kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell tekinteni. A vállalkozásnak a kis méretű és nem összetett vállalkozásként való besorolását követően elvileg automatikusan részesülnie kell a beszámolásra, a közzétételre, az irányításra, az írott szabályzatok felülvizsgálatára, a saját kockázat- és szolvenciaértékelésre, a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására és a likviditáskockázat-kezelési tervre vonatkozó, meghatározott arányossági intézkedések előnyeiben.
- (11a) Az arányossági intézkedések előnyeiben való automatikus részesüléstől eltérően, amennyiben a felügyeleti hatóságoknak komoly aggályaik vannak egy adott kis méretű és nem összetett vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy felkérjék az érintett vállalkozást, hogy tartózkodjon egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától. Ezzel a hatáskörrel a felügyeleti hatóságok akkor élhetnek, ha azt állapítják meg, hogy a vállalkozás kockázati profilja jelentős mértékben megváltozik szavatolótőke-megfelelési helyzetének lényeges romlása, irányításának működési hiányossága vagy a vállalkozás tevékenységeiben bekövetkezett lényeges változás következtében.

- (12) Helyénvaló, hogy az arányossági intézkedések azon vállalkozások számára is elérhetőek legyenek, amelyek nem minősülnek kis méretű és nem összetett vállalkozásnak, de amelyek számára a 2009/138/EK irányelv egyes követelményei – az ilyen vállalkozások üzleti tevékenységével járó kockázatokra tekintettel – túl költségesek és összetettek. E vállalkozások számára eseti elemzés alapján és a felügyeleti hatóságaik előzetes jóváhagyását követően engedélyezni kell, hogy arányossági intézkedéseket alkalmazzanak.
- (13) Az arányosság elvének megfelelő végrehajtása alapvető fontosságú a biztosítókra és viszontbiztosítókra nehezedő túlzott terhek elkerüléséhez. A felügyeleti hatóságokat rendszeresen tájékoztatni kell az arányossági intézkedések alkalmazásáról. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak évente jelentést kell tenniük a felügyeleti hatóságaiknak az általuk alkalmazott arányossági intézkedésekről.
- (14) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók, amelyek csak az azzal az ipari vagy kereskedelmi csoporttal kapcsolatos kockázatokat fedezik, amelyhez tartoznak, különleges kockázati profilt képviselnek, amelyet figyelembe kell venni egyes követelmények meghatározásakor, különösen a saját kockázat- és szolvenciaértékeléshez, a közzétételekhez és a Bizottság ilyen követelmények szabályainak további pontosítására vonatkozó felhatalmazásaihoz kapcsolódó követelményeket illetően. Ezenkívül lehetővé kell tenni, hogy a zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók is részesülhessenek az arányossági intézkedések előnyeiből, ha kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősülnek.

- (15) Fontos, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzete mindenkor stabil legyen. E célból a 2009/138/EK irányelv pénzügyi felügyeletet ír elő a vállalkozás fizetőképességére, biztosítástechnikai tartalékképzésére, eszközeire és figyelembe vehető szavatolótőkéjére vonatkozóan. Ugyanakkor a vállalkozás irányítási rendszere szintén fontos tényező annak biztosításában, hogy a vállalkozás megőrizze pénzügyi stabilitását. E célból elő kell írni a felügyeleti hatóságok számára, hogy rendszeresen felülvizsgálják és értékeljék a biztosítók és viszontbiztosítók irányítási rendszerét.
- (16) Az esetleges problémák jobb megelőzése és a szerződők védelmének fokozása érdekében Uniószerző meg kell erősíteni az együttműködést a biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyt kiadó, székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága és azon tagállamok felügyeleti hatóságai között, ahol a vállalkozás fióktelepek létrehozásával vagy szolgáltatások nyújtásával tevékenységet végez. Ennek az együttműködésnek ki kell terjednie a székhely szerinti és a fogadó hatóságok közötti kapcsolattartásra és információcserére, beleértve a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától érkező, még több – különösen a határokon átnyúló tevékenységhez kapcsolódó felügyeleti felülvizsgálati folyamat eredményére vonatkozó – információ továbbítását is. Az ilyen együttműködés gyakoriságának és intenzitásának arányosnak kell lennie a határokon átnyúló jelentős tevékenységekben rejlő kockázatokkal.

- (17) A felügyeleti hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy minden felügyelt biztosítótól és viszontbiztosítótól, valamint ezek csoportjaitól legalább háromévente rendszeres szöveges jelentést kapjanak, amely információkat tartalmaz az üzleti tevékenységről és a teljesítményről, az irányítási rendszerről, a kockázati profilról, a tőkekezelésről és a fizetőképesség szempontjából releváns egyéb információkról. A biztosítói és viszontbiztosítói csoportokra vonatkozó ezen adatszolgáltatási követelmény egyszerűsítése érdekében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy a csoportra és leányvállalataira vonatkozó rendszeres felügyeleti jelentésben szereplő információkat az egész csoportra vonatkozóan, összesített formában nyújtsák be.
- (18) Biztosítani kell, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozásokat előnyben részesítsék, amikor a felügyeleti hatóságok mentességeket és korlátozásokat biztosítanak a jelentéstételre vonatkozóan. Az ilyen típusú vállalkozások esetében a kis méretű és nem összetett vállalkozásokként való besorolásra vonatkozó bejelentési folyamatnak biztosítania kell, hogy elegendő bizonyosság álljon rendelkezésre a jelentéstételre vonatkozó mentességek és korlátozások alkalmazását illetően.
- (19) A 2009/138/EK irányelvben egyértelműen meg kell határozni a jelentéstételi és közzétételi határidőket. El kell azonban ismerni, hogy a rendkívüli körülmények, nevezetesen egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák és egyéb szélsőséges események lehetetlenné tehetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a megállapított határidőn belül benyújtsák ezeket a jelentéseket és közzétételeket. E célból a felügyeleti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy meghosszabbíthassák a határidőket azt követően, hogy az EIOPA rendkívülinek nyilvánította a működést zavaró eseményt.
- (20) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell a biztosító vagy viszontbiztosító vezetésére vagy valamely kiemelten fontos feladatkör ellátására kijelölt új személyek szakmai alkalmasságát és üzleti megbízhatóságát. Ugyanakkor a vállalkozást vezető vagy valamely kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeknek folyamatosan szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük. A felügyeleti hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy reagálhassanak, és adott esetben eltávolíthassák a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek meg nem felelő személyt az adott pozícióból.

- (21) Mivel a biztosítási tevékenységek a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat okozhatnak vagy növelhetik azokat, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési és kockázatkezelési tevékenységeikbe makroprudenciális szempontokat és elemzést is be kell építeniük. Ez magában foglalhatja olyan tényezők figyelembevételét, mint más piaci szereplők lehetséges magatartása, makrogazdasági kockázatok, például a hitelciklus csökkenő szakaszába lépés vagy a piaci likviditás csökkenése, vagy bizonyos eszköztípusok, partnerek vagy ágazatok túlzott piaci szintű koncentrációja.
- (22) Amennyiben a nemzeti felügyeleti hatóság ezt kéri, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe kell venniük a felügyeleti hatóságok által biztosított, releváns makroprudenciális információkat. Az ilyen kiegészítő makroprudenciális intézkedések következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak olyan iránymutatásokat kell kidolgoznia ezen intézkedések alkalmazási körére vonatkozóan, amelyek meghatározzák a nemzeti felügyeleti hatóságok által annak a vállalkozásnak az azonosítása során figyelembe veendő kritériumokat, amelyre az intézkedés vonatkozik. Annak biztosítása érdekében, hogy a makroprudenciális kockázatok értékelése holisztikus jellegű legyen, ezen iránymutatásoknak módszereket és mutatókat kell biztosítaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságok számára a vonatkozó kritériumok mérlegeléséhez és kombinálásához a kiegészítő makroprudenciális intézkedések iránti kérelmek címzettjeinek kiválasztásakor, anélkül, hogy az egyes kritériumok tekintetében előíró jellegű küszöbértékeket állapítanának meg. A felügyeleti hatóságoknak elemezniük kell a joghatóságuk alá tartozó, makroprudenciális megfontolások figyelembevételére felkért vállalkozások saját kockázat- és szolvenciaértékelési felügyeleti jelentéseit, összesíteniük kell azokat, és információkkal kell szolgálniuk a vállalkozások számára a jövőbeli saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe veendő elemekről, különös tekintettel a rendszerszintű kockázatokra. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatósággal, amennyiben van ilyen, megosszák a felügyeleti hatóságok makroprudenciális értékeléseinek eredményét és megállapításait.

- (23) A Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által elfogadott biztosítási alapelveknek megfelelően a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy azonosítsák, nyomon kövessék és elemezzék azokat a piaci és pénzügyi fejleményeket, amelyek hatással lehetnek a biztosítókra és a viszontbiztosítókra, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási piacokra, és ezeket az információkat fel kell használniuk az egyes biztosítók és viszontbiztosítók felügyelete során. E feladatok végzése során a felügyeleti hatóságoknak adott esetben más felügyeleti hatóságoktól származó információkat és az általuk szerzett ismereteket kell felhasználniuk.
- (24) A makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatóságok felelősek a nemzeti biztosítási és viszontbiztosítási piacuk makroprudenciális politikájáért. A makroprudenciális politikát a felügyeleti hatóság vagy más, ezzel a céllal megbízott hatóság vagy szerv folytathatja.
- (25) A felügyeleti hatóságok és a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező érintett szervek és hatóságok közötti jó koordináció fontos a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető, a biztosítókra és viszontbiztosítókra esetlegesen hatást gyakorló lehetséges kockázatok azonosítása, nyomon követése és elemzése, valamint az e kockázatok eredményes és megfelelő kezelésére irányuló intézkedések meghozatala szempontjából. A hatóságok közötti együttműködésnek arra is törekednie kell, hogy elkerüljék a kettős vagy következtelen fellépéseket.
- (26) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak üzleti stratégiájuk szerves részeként rendszeres saját kockázat- és szolvenciaértékelést kell végezniük. Egyes kockázatokat, például az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokat nehéz számszerűsíteni, vagy azok a szavatolótőke-szükséglet kalibrálásához használnál hosszabb időszak alatt jelentkeznek. Ezeket a kockázatokat jobban figyelembe lehet venni a saját kockázat- és szolvenciaértékelésben. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók jelentős mértékben ki vannak téve az éghajlatváltozási kockázatoknak, megfelelő időközönként és a saját kockázat- és szolvenciaértékelés részeként el kell végezniük a hosszú távú éghajlatváltozási kockázati forgatókönyvek üzleti tevékenységükre gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az elemzéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozások üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Így, bár az éghajlatváltozási kockázatoknak való kitettség lényegességének értékelését minden biztosítótól és viszontbiztosítótól meg kell követelni, a hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek elemzése a kis méretű és nem összetett vállalkozások esetében nem írható elő.

- (27) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy az alapvető fontosságú információkat legalább évente közzé kell tenni a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés útján. E jelentés címzettjeinek két fő típusa van: egyrészt a szerződők és a kedvezményezettek, másrészt az elemzők és más piaci szereplők. E két különböző csoport igényeinek és elvárásainak kielégítése érdekében a jelentés tartalmát két részre kell osztani. Az elsősorban a szerződőknek és a kedvezményezetteknek szóló első résznek tartalmaznia kell az üzleti tevékenységre, a teljesítményre, a tőkekezelésre és a kockázati profilra vonatkozó legfontosabb információkat. Az elemzőknek és más piaci szereplőknek címzett második résznek tartalmaznia kell az üzleti tevékenységre és az irányítási rendszerre vonatkozó részletes információkat, a biztosítástechnikai tartalékokra és egyéb kötelezettségekre vonatkozó konkrét információkat, a szavatolótőke-megfelelési helyzetet, valamint a szakelemzők számára releváns egyéb adatokat.
- (28) A biztosítók és viszontbiztosítók felügyeleti jóváhagyást követően kiigazíthatják a legjobb becslés kiszámításához szükséges kockázatmentes hozamgörbét az eszközeik kamatkülönbözet-változásával („illeszkedési korrekció”) vagy a biztosítók vagy viszontbiztosítók által egy adott pénznemben vagy országban tartott eszközök átlagos kamatkülönbözet-változásával („volatilitási korrekció”) összhangban. A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek címzett részének csak azokat az információkat szabad tartalmaznia, amelyek várhatóan relevánsak lesznek az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Míg a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk az illeszkedési korrekció, a volatilitási korrekció és a kockázatmentes kamatlábakra és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazása elmulasztásának a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatását, az ilyen közzététel nem tekinthető relevánsnak az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Az ilyen intézkedések hatását ezért a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szereplőknek címzett részében kell közzétenni, nem pedig a szerződőknek címzett részben.

- (29) A közzétételi követelmények nem jelenthetnek túlzott terhet a biztosítók és viszontbiztosítók számára. E célból néhány egyszerűsítést és arányossági intézkedést bele kell foglalni a 2009/138/EK irányelvbe, különösen, ha azok nem veszélyeztetik a biztosítók és viszontbiztosítók által szolgáltatott adatok olvashatóságát.
- (30) A nyilvánosságra hozott információk lehető legnagyobb pontosságának biztosítása érdekében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés lényeges részét könyvvizsgálatnak kell alávetni. Ennek a könyvvizsgálati követelménynek legalább a 2009/138/EK irányelvben meghatározott értékelési kritériumokkal összhangban értékelt mérlegre ki kell terjednie.
- (31) Mivel a kis méretű és nem összetett vállalkozások az Unió pénzügyi stabilitása szempontjából vélhetően nem tekinthetők relevánsnak, helyénvaló a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésre vonatkozó könyvvizsgálati követelmény alóli mentességet bevezetni a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra alkalmazandó arányossági intézkedések közé. Hasonlóképpen, a zárt biztosítók és zárt viszontbiztosítók sajátos kockázati profilja és egyedi jellege miatt helyénvaló nem előírni számukra a könyvvizsgálati követelményt. Mivel azonban néhány tagállam már vezetett be az összes vállalkozásra és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés egyéb részeire kiterjedő könyvvizsgálati követelményeket, lehetőséget kell biztosítani számukra arra, hogy a könyvvizsgálatot valamennyi vállalkozásra és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés más részeire is alkalmazzák.
- (32) El kell ismerni, hogy bár előnyös, a könyvvizsgálati követelmény minden vállalkozás számára további terhet jelentene. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok éves jelentési és közzétételi határidejét meg kell hosszabbítani annak érdekében, hogy e vállalkozások elegendő időt kapjanak az auditált jelentések elkészítésére.

- (33) Biztosítani kell, hogy az opciókat és garanciákat tartalmazó szerződések biztosítástechnikai tartalékainak számítási módszerei arányosak legyenek a biztosítót érintő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. E tekintetben bizonyos egyszerűsítéseket kell biztosítani.
- (34) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározásának egyensúlyt kell teremtenie az adott pénzügyi eszközökből származó információk felhasználása és a biztosítók és viszontbiztosítók azon képessége között, hogy fedezzék a pénzügyi eszközökből származó kamatláb-kockázatot. Előfordulhat, hogy a kisebb biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek megfelelő kapacitással ahhoz, hogy a kamatkockázatot kötvényektől, kölcsönöktől vagy hasonló, fix pénzáramlású eszközöktől eltérő instrumentumokkal fedezzék. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbét ezért extrapolálni kell azon futamidők esetében, amelyeknél a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. Az extrapolációs módszernek azonban fel kell használnia a kötvényektől eltérő releváns pénzügyi eszközökből származó információkat, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak mély, likvid és átlátható piacon olyan futamidőkre, ahol a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. A bizonyosság és a harmonizált alkalmazás biztosítása érdekében, és hogy időben lehessen reagálni a piaci viszonyok változásaira, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia az új extrapolációs módszer alkalmazási módjának meghatározása céljából. A volatilitási korrekciót alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók támogatása érdekében az EIOPA-nak ki kell dolgoznia és honlapján elérhetővé kell tennie egy olyan eszközt, amely lehetővé teszi a kockázatmentes hozamgörbe extrapolációjának a volatilitási korrekció különböző szintjein történő kiszámítását, és megkönnyíti a volatilitási korrekció vállalkozásspecifikus elemeinek kiszámítását.

- (35) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása jelentős hatást gyakorol a szavatolótőke-megfelelési helyzetre, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségekkel rendelkező életbiztosítók esetében. A meglévő biztosítási tevékenység zavarainak elkerülése, valamint az új extrapolációs módszerre való zökkenőmentes átállás lehetővé tétele érdekében bevezető intézkedést és átmeneti intézkedést kell előírni. Az átmeneti intézkedéseknek a piaci zavar elkerülésére kell irányulniuk, és a végleges extrapolációs módszerhez vezető, átlátható utat kell biztosítaniuk.
- (36) A 2009/138/EK irányelv volatilitási korrekcióra ad lehetőséget, amelynek célja a túlzott mértékű kötvényhozamfelár hatásainak enyhítése, és amely a biztosítók és viszontbiztosítók releváns pénznemeire vonatkozó referenciaportfóliókon, illetve az euro esetében a nemzeti biztosítási piacok referenciaportfólióin alapul. Az egységes volatilitási korrekció teljes pénznemekre vagy országokra való alkalmazása a túlzott mértékű kötvényhozamfelár hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat, különösen akkor, ha e vállalkozások releváns eszközeinek a hitelkockázati felárak változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint a vonatkozó legjobb becslés kamatlábváltozásokra való érzékenysége. A volatilitási korrekcióból származó ilyen túlzott előnyök elkerülése érdekében a volatilitási korrekciót felügyeleti jóváhagyástól kell függővé tenni, és kiszámításakor figyelembe kell venni az eszközök hitelkockázati felárak változásaira való érzékenységéhez és a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének kamatláb-érzékenységéhez kapcsolódó vállalkozásspecifikus jellemzőket. Ezen túlmenően további biztosítékként minimumfeltételeket kell bevezetni a volatilitási korrekció alkalmazására vonatkozóan. A tagállamok számára – amelyek közül néhány már felügyeleti jóváhagyási eljárás alá vonta a volatilitási korrekció alkalmazását – lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a jóváhagyási feltételeket kibővítsék oly módon, hogy azok magukban foglaljanak egy, a volatilitási korrekció alapjául szolgáló feltételezések alapján történő értékelést is. A kiegészítő biztosítékok fényében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy a reprezentatív portfóliókból származtatott, kockázathoz igazított különbözet megnövelt, 85 %-os részét hozzáadják az alapvető kockázatmentes hozamgörbéhez.

- (36a) Amennyiben a vállalkozás olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba fektet be, amelyek hitelminősége jobb, mint a volatilitási korrekció kiszámításához használt reprezentatív portfólióban található hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroké, a volatilitási korrekció túlkompenzálhatja a kötvényhozamfelár növekedése által okozott szavatolótőke-vesztést, és a szavatolótőke indokolatlan volatilitásához vezethet. Az ilyen túlkompenzáció okozta mesterséges volatilitás ellensúlyozása érdekében ezekben az esetekben lehetővé kell tenni a vállalkozások számára, hogy kérelmezhessék a volatilitási korrekció olyan módon történő módosítását, amely figyelembe veszi a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő vállalkozásspecifikus befektetésekre vonatkozó információkat.
- (37) A 2009/138/EK irányelv egy országspecifikus elemet határoz meg a volatilitási korrekció tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy mérsékelje egy adott országban az eszközökre vonatkozó, túlzott mértékű kamatkülönbözet hatásait. Az országspecifikus elem aktiválása azonban egy abszolút küszöbértéken és egy, az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözethez viszonyított relatív küszöbértéken alapul, ami hirtelen kilengésekhez vezethet, és ezáltal növelheti a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjének volatilitását. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott tagállamban, amelynek pénzneme az euro, hatékonyan mérsékelni lehessen az eszközökre vonatkozó, túlzott mértékű kamatkülönbözet hatásait, az országspecifikus elemet egy olyan makroelemmel kell felváltani, amelyet az euróra vonatkozó kockázathoz igazított kamatkülönbözet és az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet közötti különbségek alapján kell kiszámítani. A hirtelen kilengések elkerülése érdekében a számításnak el kell kerülnie a bemeneti paraméterek folytonosságának megszakadását.

- (38) A biztosítók és viszontbiztosítók befektetési gyakorlatában bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kijelölt eszközportfólióba bevonandó eszközök alkalmassági kritériumainak meghatározása céljából, amennyiben az eszközök jellege eltérő gyakorlatokhoz vezethet az illeszkedési korrekció alkalmazására és kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében.
- (39) Annak biztosítása érdekében, hogy a volatilitási korrekciót kiszámító valamennyi biztosító és viszontbiztosító azonos elbánásban részesüljön, illetve a piaci fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a volatilitási korrekció vállalkozásspecifikus elemeinek kiszámítására vonatkozóan. Az eurótól eltérő pénznemek esetében a volatilitási korrekció pénznemspecifikus elemeinek kiszámítása során figyelembe kell venni a tagállamok rögzített valutáinak párhozi közötti cash-flow párosítás lehetőségét, azzal a feltétellel, hogy az megbízhatóan csökkenti a devizakockázatot.

- (40) A szavatolótőke 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ szerinti kiszámítása céljából a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ hatálya alá tartozó pénzügyi konglomerátumokhoz tartozó intézmények számára engedélyezhető, hogy bizonyos kritériumok teljesülése esetén ne vonják le a biztosítókból vagy viszontbiztosítókból lévő jelentős befektetéseiket. Biztosítani kell, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális szabályok lehetővé tegyék a megfelelő egyenlő versenyfeltételeket a bank által irányított és a biztosító által irányított pénzügyi csoportok között. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára is lehetővé kell tenni, hogy hasonló feltételek mellett ne kelljen levonniuk a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedéseiket a figyelembe vehető szavatolótőkéjükől. Vagy a 2009/138/EK irányelv szerinti csoportfelügyeletet vagy a 2002/87/EK irányelv szerinti kiegészítő felügyeletet kell alkalmazni a biztosítót vagy viszontbiztosítót és a kapcsolódó intézményt egyaránt magában foglaló csoportra. Ezen túlmenően az intézménynek stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésnek kell lennie a biztosító vagy viszontbiztosító számára, és a felügyeleti hatóságoknak meg kell győződnie a csoportfelügyelet vagy kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások integrált irányításának, kockázatkezelésének és belső ellenőrzésének kielégítő szintjéről.
- (41) Törölve

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

- (42) A mennyiségi követelményeken belüli arányosság fokozása érdekében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy az elhanyagolható kockázatok standard formula szerinti tőkekövetelményét legfeljebb hároméves időtartamra egyszerűsített módszerrel számítsák ki. Az ilyen egyszerűsített módszernek lehetővé kell tennie a vállalkozások számára, hogy egy időben változó, megfelelő mennyiségi mérőszám alapján becsüljék meg az elhanyagolható kockázat tőkekövetelményét. Ennek a módszernek közös szabályokon kell alapulnia, és közös kritériumok alapján kell meghatároznia az elhanyagolható kockázatokat.
- (42a) A 2009/138/EK irányelv 105. cikke (5) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a kamatlábkockázati részmodulban meg kell jeleníteni az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének a hozamgörbe vagy a kamatlábak volatilitásának változásaira való érzékenységet. A példátlanul alacsony kamatlábakkal kapcsolatos közelmúltbeli tapasztalatok indokolhatják az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott kamatlábkockázati részmodul kiszámításának jelentős kiigazítását. Az e területen végrehajtandó jelentős kiigazítások azonban – amennyiben azokat egyszerre vezetik be – zavarokat okozhatnak a biztosítási és viszontbiztosítási piacon. A fennakadások elkerülése érdekében a kamatlábkockázati részmodulnak az ezen irányelv módosításából következő jelentős változásait egy legfeljebb ötéves időszakon keresztül kell bevezetni, és azokat valamennyi biztosítóra vagy viszontbiztosítóra alkalmazni kell. Jelentőségüktől függően a kamatlábkockázati részmodul későbbi módosításait nem lehet fokozatosan bevezetni.

- (43) Az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak eszköz- és kötelezettségállományukat az üzletág más részeitől elkülönítve kell kijelölniük, szervezniük és irányítaniuk, ezért nem engedhető meg, hogy a kijelölt eszközportfólió felhasználásával az üzleti tevékenységek más területén felmerülő kockázatokat fedezzenek. A portfólió elkülönült kezelése azonban nem eredményezi az e portfólión belüli kockázatok és a vállalkozás egyéb részein belüli kockázatok közötti korreláció növekedését. Ezért az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy szavatolótőke-szükségletüket a portfólió eszközei és forrásai, valamint a vállalkozás többi része közötti teljes diverzifikáció feltételezése alapján számítsák ki, kivéve, ha a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek kapcsolódó legjobb becslését fedező eszközportfóliók elkülönített alapot alkotnak.
- (44) A felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként fontos, hogy a felügyeleti hatóságok össze tudják hasonlítani egymással az általuk felügyelt társaságokra vonatkozó információkat. A részleges és teljes belső modellekkel jobban figyelembe vehetők a társaság egyedi kockázatai, a 2009/138/EK irányelv pedig lehetővé teszi a biztosítók és viszontbiztosítók számára ezek alkalmazását a tőkekövetelmények meghatározására, a standard formulából eredő korlátozások nélkül. A részleges és teljes belső modellek azonban megnehezítik a társaságok összehasonlítását, ezért a felügyeleti hatóságok számára előnyös lenne, ha hozzáférnének a szavatolótőke-szükségletnek a standard formulával összhangban kiszámított éves becslésének eredményéről. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak rendszeresen jelenteniük kell ezeket az információkat a felügyeleti hatóságainak.

- (45) A 2009/138/EK irányelv lehetőséget ad a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy szavatolótőke-szükségletüket felügyeleti jóváhagyáshoz kötött belső modell alapján számítsák ki. Belső modell alkalmazása esetén az említett irányelv nem akadályozza meg a biztosítót vagy viszontbiztosítót abban, hogy belső modelljében figyelembe vegye a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Mivel a volatilitási korrekció alkalmazása a túlzott mértékű kötvényhozamfelár hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat a legjobb becslés kiszámítása során, az ilyen túlzott előnyök torzíthatják a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását is, amennyiben a belső modell figyelembe veszi a hitelkockázati felárak változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Az ilyen torzulások elkerülése érdekében a szavatolótőke-szükségletnek olyan alsó korlátot kell meghatározni – amennyiben a felügyeleti hatóságok lehetővé teszik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását –, amely szint alatt a szavatolótőke-szükséglet vonatkozásában várhatóan a túlzott mértékű kötvényhozamfelár hatásainak enyhítését meghaladó előnyök jelentkeznek.
- (46) A biztosítókat és viszontbiztosítókat ösztönözni kell a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását, miközben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a makroszintű volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását is, ez súlyosan alááshatja a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére irányuló ösztönzőket. Ezért meg kell akadályozni, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben makroszintű volatilitási korrekciót vegyenek figyelembe.

- (47) Figyelembe véve a kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük a vállalkozások befektetési stratégiájára vonatkozó releváns makroprudenciális információk összegyűjtésére, azok más piaci forrásokból esetlegesen rendelkezésre álló releváns információkkal közös elemzésére, és a makroprudenciális perspektíva beépítésére a vállalkozások felügyeletébe. Ez magában foglalhatja a konkrét hitelciklusokhoz, gazdasági visszaesésekhez és a befektetésekkel kapcsolatos kollektív vagy csordaszellemű magatartáshoz kapcsolódó kockázatok felügyeletét.
- (48) A 2009/138/EK irányelv előírja a helyreállítási időszak meghosszabbítását a szavatolótőke-szükséglet megsértése esetén, amennyiben az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) megállapította, hogy kivételesen kedvezőtlen helyzet áll fenn. Ennek megállapítása történhet a nemzeti felügyeleti hatóságok kérésére, amelyeknek adott esetben a kérelmet megelőzően konzultációt kell folytatniuk az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT). A nemzeti felügyeleti hatóságok ERKT-vel folytatott decentralizált konzultációja kevésbé hatékony, mint az EIOPA központosított konzultációja az ERKT-vel. A hatékony eljárás biztosítása érdekében a nemzeti felügyeleti hatóságok helyett az EIOPA-nak kell konzultációt folytatnia az ERKT-vel a kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállásának megállapítása előtt, amennyiben a helyzet jellege lehetővé teszi az ilyen előzetes konzultációt.

- (49) A 2009/138/EK irányelv előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy haladéktalanul tájékoztassák az érintett felügyeleti hatóságot, ha azt észlelik, hogy nem felelnek meg a minimális tőkeszükségletnek, vagy hogy ennek kockázata a következő három hónapban fennáll. Az említett irányelv azonban nem határozza meg, hogy mikor észlelhető a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a következő három hónapban történő meg nem felelés kockázata, és a vállalkozások az adott negyedév végéig – amikor a felügyeleti hatóságnak hivatalosan jelentendő minimális tőkeszükséglet kiszámítására sor kerül – elhalaszthatják a felügyeleti hatóságok tájékoztatását. Annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok időben tájékoztatást kapjanak és megtehessék a szükséges intézkedéseket, a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy haladéktalanul tájékoztassák a felügyeleti hatóságokat a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelésről vagy a meg nem felelés kockázatáról abban az esetben is, ha ezt becslések vagy számítások alapján a minimális tőkeszükséglet hivatalos kiszámításának két időpontja között észlelik az adott negyedévben.
- (50) A biztosított személyek érdekeinek védelme a prudenciális keretek általános célkitűzése, amelyet az illetékes felügyeleti hatóságoknak a felügyeleti folyamat minden szakaszában követniük kell, ideértve a követelmények biztosítók vagy viszontbiztosítók általi olyan megsértését vagy valószínű megsértését is, amely az engedély visszavonásához vezethet. Ezt a célt az engedély visszavonása előtt kell megvalósítani, figyelembe véve annak a biztosított személyekre gyakorolt esetleges, akár az engedély visszavonását követő jogi következményeit is.

- (51) A nemzeti felügyeleti hatóságokat fel kell szerelni olyan eszközökkel, amelyekkel megelőzhető a biztosítási piacok pénzügyi stabilitását veszélyeztető kockázatok megjelenése, korlátozható a biztosítók és viszontbiztosítók prociklikus magatartása, és mérsékelhetők a pénzügyi rendszeren belüli, a reálgazdaságra áttérjedő, negatív tovagyűrűző hatások.
- (52) A közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válságok – különösen a Covid19-világjárvány okozta válság – bebizonyították, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony és eredményes likviditáskezelése megelőzheti a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázatokat. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni a likviditáskezelés megerősítését, különösen a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen helyzetekben.
- (52a) A 2009/138/EK irányelv 44. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban likviditási tervet kidolgozó biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a tervet használják a likviditási kockázatok kezelésére.
- (53) Amennyiben a különösen sérülékeny profillal – például likvid kötelezettségekkel vagy illikvid eszközökkel, vagy az általános pénzügyi stabilitást esetlegesen befolyásoló likviditási sebezhetőségekkel – rendelkező vállalkozások nem orvosolják megfelelően a helyzetet, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy beavatkozzanak a likviditási pozíciójuk megerősítése érdekében.

- (54) A felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy kivételes helyzetekben, például a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen gazdasági vagy piaci események esetén a szerződők védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megvédjék egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzetét. E hatásköröknek magukban kell foglalniuk az adott biztosító vagy viszontbiztosító részvényesei és más alárendelt hitelezői részére történő kifizetések korlátozásának vagy felfüggesztésének lehetőségét a szavatolótőke-szükséglet tényleges megsértése előtt. Ezeket a hatásköröket eseti alapon kell alkalmazni, tiszteletben tartva a közös kockázatalapú kritériumokat, a belső piac működésének veszélyeztetése nélkül.
- (55) Mivel az osztalékok és egyéb bónuszok kifizetésének korlátozása vagy felfüggesztése – még ha csak ideiglenesen is – érintené a részvényesek és más alárendelt hitelezők jogait, a felügyeleti hatóságoknak az ilyen intézkedések meghozatalakor megfelelően figyelembe kell venniük az arányosság és a szükségesség elvét. A felügyeleti hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az elfogadott intézkedések egyike se jelentsen aránytalan kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az Unió egészének pénzügyi rendszerére vagy annak egy részére. A felügyeleti hatóságoknak csak kivételes körülmények között és kellően indokolt esetben szabad korlátozniuk a biztosítói és viszontbiztosítói csoporton belüli tőkekifizetéseket a biztosítási piac és a pénzügyi rendszer egésze stabilitásának megőrzése érdekében.

- (55a) Kivételes körülmények esetén a biztosítók jelentős likviditási korlátok kockázatával szembesülhetnek az eszközoldalon, például a befektetési alapoknak a biztosítók és viszontbiztosítók által esetlegesen birtokolt részvényeire kiszabott visszaváltási tilalmak miatt, vagy – például a kamatszintek hirtelen változása következtében – az életbiztosítási kötvények tömeges visszaváltása kockázatának lehetnek kitéve. Ha ezeket a rendkívüli eseményeket nem kezelik gyorsan, azok prociklikus piaci magatartást – így például az eszközök értékcsökkentett áron történő kényszereladását – válthatnak ki, ami – még ha közvetlenül csak bizonyos vállalkozásokat érint is – a biztosítási piac egészére hatással lehet. Ezért a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy rövid időre és kizárólag végső megoldásként ideiglenesen felfüggeszék a jelentős likviditási kockázatok által érintett vállalkozások életbiztosítási kötvényeihez kapcsolódó visszaváltási jogokat. Ezt a kivételes intézkedést a szerződők kollektív védelmének a megőrzése céljából kell alkalmazni, amely védelem valamennyi szerződőre, így a likviditási stressz által csak közvetve érintett szerződőkre is kiterjed.
- (56) A határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók közelmúltbeli csődjei rávilágítottak annak szükségességére, hogy a felügyeleti hatóságok több információval rendelkezzenek a vállalkozások által végzett tevékenységekről. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy értesítsék a székhely szerinti tagállamuk felügyeleti hatóságát a kockázati profiljukat érintő, folyamatban lévő, határokon átnyúló biztosítási tevékenységeikkel kapcsolatos lényeges változásokról, és ezeket az információkat meg kell osztani az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságaival.

- (57) Az (EU) 2019/2177 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított 2009/138/EK irányelv¹⁰ értelmében az EIOPA hatáskörrel rendelkezik arra, hogy együttműködési fórumokat hozzon létre és koordináljon az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködés fokozása érdekében, amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a szolgáltatásnyújtás szabadságán vagy a letelepedés szabadságán alapuló tevékenységeket folytat vagy szándékozik folytatni. Tekintettel azonban az említett fórumokon belül megoldandó felügyeleti problémák összetettségére, a nemzeti felügyeleti hatóságok sok esetben nem tudnak közös álláspontot kialakítani arra vonatkozóan, hogy miként kell kezelni a határokon átnyúlóan működő biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatos kérdéseket. Amennyiben az együttműködési fórumokban részt vevő felügyeleti hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni egy határokon átnyúlóan működő biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatos kérdésekben, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.
- (58) A 2009/138/EK irányelv értelmében a biztosítók és viszontbiztosítók nem kötelesek kellő időben tájékoztatást nyújtani a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak üzleti tevékenységük folytatásáról. Ilyen információ csak a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságához intézett kéressel szerezhető be. Ez a megközelítés azonban nem biztosítja az információkhoz való hozzáférést észszerű időn belül. Ezért csakúgy, mint a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának, a fogadó tagállam felügyeleti hatóságainak is hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy közvetlenül, észszerű időn belül kérhessenek információt a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága két héten belül nem ad választ. Az új rendelkezés nem akadályozhatja meg, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók önkéntesen információkat továbbítsanak a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2177 irányelve (2019. december 18.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK irányelv (Szolvencia II.), a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2014/65/EU irányelv és a pénzügyi rendszerek pénzmossa vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 334., 2019.12.27., 155. o.).

- (59) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat egy fogadó tagállamban, e tagállam felügyeleti hatóságának hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy alapvető információkat kérjen a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától az adott biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetéről. Ha a fogadó tagállam felügyeleti hatóságának komoly aggályai vannak a szavatolótőke-megfelelési helyzettel kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságával közös helyszíni ellenőrzést kérjen, amennyiben a szavatolótőke-szükségletet illetően szignifikáns meg nem felelés áll fenn. Az EIOPA-t fel kell kérni a részvételre. E tekintetben az EIOPA-nak a lehető leghamarabb jeleznie kell, hogy részt kíván-e venni. Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés elvégzésének lehetőségével, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.
- (60) Ahhoz, hogy egy anyavállalatot biztosítói holdingtársaságnak lehessen tekinteni, fő üzleti tevékenységének különösen abban kell állnia, hogy olyan leányvállalatokban szerez részesedést vagy rendelkezik részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A felügyeleti hatóságok jelenleg eltérően értelmezik a „kizárólag vagy elsősorban” kifejezés jelentését ebben az összefüggésben. Ezért a biztosítói holdingtársaság fogalommeghatározását módosítani és pontosítani kell, figyelemmel az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában említett pénzügyi holdingtársaság fogalmának a bankszektorra érintő hasonló módosításaira. Ahhoz, hogy egy vállalkozás biztosítói holdingtársaságnak minősüljön, fő üzleti tevékenységének biztosítók vagy viszontbiztosítók felvásárlásához és birtoklásához, kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók számára kiegészítő szolgáltatások nyújtásához vagy egyéb szabályozatlan pénzügyi tevékenységek végzéséhez kell kapcsolódnia. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük annak megállapítására, hogy ez a feltétel a vállalkozás által megnevezett tevékenységi körtől vagy céltól függetlenül teljesül-e.

- (60a) Egyes esetekben a 2009/138/EK irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontja szerint csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoporton belül a harmadik országban székhellyel rendelkező leányvállalat biztosítóiban és viszontbiztosítóiban meglévő részesedéseket egy közbenső szabályozatlan holdingtársaságon keresztül birtokolják. Még ha ennek a közbenső holdingtársaságnak nincs is az Unióban központi irodával rendelkező leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója, fontos, hogy azt a biztosítói holdingtársasághoz vagy a vegyes pénzügyi holdingtársasághoz hasonlóan lehet kezelni, és be lehet vonni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításokba. Ezért be kell vezetni a harmadik országbeli biztosítói és viszontbiztosítói holdingtársaságok fogalommeghatározását annak érdekében, hogy a csoportok számára lehetővé váljon a harmadik országbeli kapcsolt vállalkozások figyelembevétele a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításakor.
- (61) Egyes esetekben több biztosító vagy viszontbiztosító *de facto* csoportot alkot és ilyenként viselkedik, bár nem felel meg a csoport 2009/138/EK irányelv 212. cikkében meghatározott fogalmának. Ezért az említett irányelv III. címe nem alkalmazandó az ilyen biztosítókra és viszontbiztosítókra. Ilyen esetekben – különösen a különböző vállalkozások közötti tőkekapcsolatokkal nem rendelkező horizontális csoportok esetében – a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a csoport létezésének megállapítására. Ennek megállapításához objektív kritériumokat kell biztosítani. Adataik változásának hiányában a 2009/138/EK irányelvvel összhangban már csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoportok továbbra is ilyen felügyelet hatálya alá tartoznak.
- (62) A biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szabadon, belátásuk szerint dönthetnek a csoporton belüli konkrét belső szabályokról, feladatmegosztásról és szervezeti felépítésről a 2009/138/EK irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében. Néhány esetben azonban az ilyen intézkedések és szervezeti struktúrák veszélyeztethetik a hatékony csoportfelügyeletet. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – kivételes körülmények esetén, valamint az EIOPA-val és a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően – megköveteljék az említett szabályok vagy szervezeti struktúrák módosítását. A csoportfelügyeleti hatóságoknak megfelelően indokolniuk kell döntésüket, és magyarázatot kell adniuk arra, hogy a meglévő szabályok vagy struktúrák miért akadályozzák és veszélyeztetik a hatékony csoportfelügyeletet.

- (63) A csoportfelügyeleti hatóságok dönthetnek úgy, hogy egy vállalkozást kizárnak a csoportfelügyeletből, különösen akkor, ha az ilyen vállalkozás a csoportfelügyelet célkitűzései szempontjából elhanyagolható jelentőségűnek tekinthető. Az EIOPA az elhanyagolható jelentőség kritériumával kapcsolatban eltérő értelmezéseket figyelt meg, és megállapította, hogy egyes esetekben az ilyen kizárások a csoportfelügyelet alóli teljes mentességet vagy egy köztes anyavállalat szintjén történő felügyeletet eredményeznek. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetekre csak nagyon kivételes körülmények között kerülhet sor, és hogy a csoportfelügyeleti hatóságoknak az ilyen döntések meghozatala után értesíteniük kell az EIOPA-t. Olyan kritériumokat is be kell vezetni, amelyek egyértelműbbé teszik, hogy mi tekinthető elhanyagolható jelentőségűnek a csoportfelügyelet célkitűzései tekintetében.
- (63a) Az arra vonatkozó döntés, hogy egy vállalkozást nem vonnak csoportfelügyelet hatálya alá, a 2009/138/EK irányelvben meghatározott számos rendelkezésen alapulhat. Az említett irányelv 214. cikke (2) bekezdésében az „elhanyagolható jelentőség” fogalmának pontosítását célzó módosítások ezért nem érinthetik ezeket az érvényben lévő döntéseket, amennyiben azok az „elhanyagolható jelentőség” megfontolásaitól eltérő indokokon alapulnak, és amíg nincs bizonyíték a vállalkozások felépítésében, tevékenységi körében és kockázati profiljában bekövetkezett lényeges változásra, továbbá amennyiben az ilyen döntések mögött meghúzódó indokok továbbra is érvényesek.

- (64) Nem egyértelmű, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításakor mely vállalkozástípusok esetében alkalmazható a 2. módszer, nevezetesen a 2009/138/EK irányelv 233. cikkében meghatározott levonási és aggregálási módszer, ami hátrányosan érinti az egyenlő versenyfeltételeket az Unióban és a harmadik országokban. Ezért egyértelműen meg kell határozni, hogy mely vállalkozások vonhatók be a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés 2. módszer szerinti kiszámításába. Ezt a módszert csak a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint vegyes pénzügyi holdingtársaságokra és biztosítói holdingtársaságokra szabad alkalmazni. Fontos továbbá biztosítani, hogy a prudenciális szabályok globális szinten egyenlő versenyfeltételeket teremtsenek a 2009/138/EK irányelv III. címének hatálya alá tartozó és a harmadik országokban működő valamennyi biztosítói csoport számára. Ezért, ha egy nemzetközi csoport olyan biztosítót vagy viszontbiztosítót foglal magában, amelynek központi irodája olyan harmadik országban van, amelynek szavatolótőke-megfelelési rendszere az említett irányelv 227. cikkével összhangban egyenértékűnek vagy ideiglenesen egyenértékűnek minősül, a csoportfelügyeleti hatóságnak ezt a megfontolást prioritásként kell kezelnie annak eldöntésekor, hogy az 1. módszer (konszolidált beszámolón alapuló módszer) helyett vagy azzal kombinálva a 2. módszert kell-e alkalmazni.
- (65) Egyes biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportokban olyan köztes anyavállalat szerez és birtokol részesedéseket kizárólag vagy elsősorban harmadik országbeli biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelyek nem biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A jelenlegi szabályok értelmében, ha ezek a köztes anyavállalatok nem rendelkeznek részesedéssel legalább egy olyan biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelynek központi irodája az Unióban van, akkor a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából nem kezelendők biztosítói holdingtársaságként, noha kockázataik jellege nagyon hasonló. Ezért a szabályokat úgy kell módosítani, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók ilyen holdingtársaságait ugyanúgy kezeljék, mint a biztosítói holdingtársaságokat.

- (66) A 2009/138/EK irányelv és az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹¹ négy módszert ír elő a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításba történő bevonására, beleértve a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1. és 2. módszert. Ez következetlen felügyeleti módszerekhez és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezet, és indokolatlan összetettséget eredményez. Ezért egyszerűsíteni kell a szabályokat annak érdekében, hogy a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások a szavatolótőke- és tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó ágazati szabályok alkalmazásával mindig hozzájáruljanak a csoportszintű szavatolótőke-megfeleléshez. Ezeket a szavatolótőke- és tőkekövetelményeket egyszerűen össze kell vonni a csoport biztosítói és viszontbiztosítói részének szavatolótőke- és tőkekövetelményeivel.
- (67) A jelenlegi szabályok értelmében a részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak korlátozott lehetőségük van arra, hogy egyszerűsített számításokat alkalmazzanak csoportszintű szavatolótőke-megfelelésük meghatározása céljából, amikor az 1. módszert, nevezetesen a konszolidált beszámolón alapuló módszert alkalmazzák. Ez aránytalan terhet jelent, különösen akkor, ha a csoportok nagyon kis méretű kapcsolt vállalkozásokban rendelkeznek részesedéssel. Ezért a részesedő vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy előzetes felügyeleti jóváhagyás után egyszerűsített módszereket alkalmazva integrálják azokat a kapcsolt vállalkozásokat, amelyek mérete elhanyagolható a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésben.
- (68) A szavatolótőke-elemek szintekre való besorolásakor figyelembe veendő dologi teher fogalma nincs meghatározva. Különösen az nem egyértelmű, hogy ez a fogalom hogyan alkalmazandó azokra a biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, amelyek közvetlen ügyfélként nem rendelkeznek szerződőkkel és kedvezményezettekkel. Ezért minimumkritériumokat kell bevezetni, hogy azonosíthatók legyenek azok az esetek, amikor egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által kibocsátott szavatolótőke-elem tehermentes.

¹¹ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

(69) A csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátjának kiszámításakor figyelembe veendő vállalkozások körének összhangban kell lennie a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére rendelkezésre álló, figyelembe vehető szavatolótőkéhez hozzájáruló vállalkozások körével. Ezért az alsó korlát kiszámításakor figyelembe kell venni az 1. módszerrel bevont harmadik országbeli biztosítókat és viszontbiztosítókat. (70) A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításának képlete olyan helyzeteket eredményezhet, amelyekben ez a minimum megközelíti a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet vagy akár egyenlő azzal. Amennyiben ilyen esetekben egy csoport nem felel meg a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, de még mindig teljesíti a szavatolótőke-szükségletét, a felügyeleti hatóságok csak akkor élhetnek a rendelkezésre álló hatáskörökkel, ha a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet nem teljesül. (71) A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni. Ez elvi tőkekövetelmények számítását vonja maga után ezeknél a vállalkozásoknál. Az ilyen számítások azonban soha nem jelenthetik azt, hogy a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak egyedi szinten meg kell felelniük ezeknek az elvi tőkekövetelményeknek.

- (72) Nincs olyan jogi rendelkezés, amely meghatározná, hogyan kell kiszámítani a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést az 1. és 2. módszer kombinációjának alkalmazása esetén. Ez következetlen gyakorlatokhoz és bizonytalanságokhoz vezet, különösen a biztosítók és viszontbiztosítók csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való 2. módszer szerinti hozzájárulása kiszámításának módjával kapcsolatban. Ezért a módszerek kombinációjának alkalmazása esetén egyértelművé kell tenni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának módját. E célból az ilyen vállalkozásokból eredő lényeges kockázatokat nem szabad figyelmen kívül hagyni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításakor. Ugyanakkor a tőkekövetelmények lényeges növekedésének elkerülése, valamint a biztosítók és vagy a viszontbiztosítók számára globális szinten egyenlő versenyfeltételek megőrzése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából az ilyen részesedésekre nem kell részvénytőke kockázati tőkekövetelményt alkalmazni. Ugyanezen okból a devizaárfolyam-kockázati tőkekövetelményt csak az ilyen részesedéseknek az említett kapcsolt vállalkozások szavatolótőke-szükségletét meghaladó értékére kell alkalmazni. A részesedő biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék az említett devizaárfolyam-kockázat és a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításának alapjául szolgáló egyéb kockázatok közötti diverzifikációt.
- (73) Jelenleg a csoportfelügyeleti hatóságok a szavatolótőke-szükséglet, a biztosítástechnikai tartalékok vagy a kettő alapján határozhatnak meg olyan küszöbértékeket, amelyek felett a csoporton belüli ügyletek és a kockázatkonzentráció jelentősnek minősül. A küszöbértékek meghatározásához azonban más kockázatalapú mennyiségi vagy minőségi kritériumok is megfelelőek lehetnek, például a figyelembe vehető szavatolótőke. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a csoporton belüli jelentős ügylet vagy a jelentős kockázatkonzentráció meghatározásakor.

- (74) Előfordulhat, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok nem kapnak meg olyan csoporton belüli ügyletekre vonatkozó fontos információkat, amelyeket a jelenlegi szabályok értelmében nem kell jelenteni, különös tekintettel a harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra vonatkozó információkra. Ezért felül kell vizsgálni a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalommeghatározását. Emellett a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalmát úgy alakítsák ki, hogy az jobban illeszkedjen az egyes csoportok sajátosságaihoz.
- (75) A biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok lehetnek biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok anyavállalatai. Ebben az esetben a csoportfelügyeletet az ilyen holdingtársaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az ilyen holdingtársaságok által ellenőrzött biztosítók vagy viszontbiztosítók nem mindig képesek biztosítani a csoportfelügyeletre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, biztosítani kell, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok megfelelő felügyeleti és végrehajtási hatáskörökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy biztosítsák a csoportok 2009/138/EK irányelvnek való megfelelését. Ezért a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek¹² az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ által a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan bevezetett módosításaihoz hasonlóan a csoportfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell minimális hatáskörökkel a holdingtársaságok felett, ideértve a biztosítókra és viszontbiztosítókra csoportfelügyelet céljából alkalmazandó általános felügyeleti hatásköröket is.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

- (76) A globális szinten egyenlő versenyfeltételek és a szerződők védelmének megőrzése érdekében a 2009/138/EK irányelv III. címe szerinti csoportfelügyelet alkalmazása során az Unióban tevékenykedő valamennyi biztosítói csoportot – a legfelső szintű anyavállalatuk központi irodájának helyétől függetlenül – egyenlő bánásmódban kell részesíteni.
- Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók olyan csoport részét képezik, amely csoport anyavállalatának központi irodája olyan harmadik országban található, amely az említett irányelv 260. cikkével összhangban nem tekinthető egyenértékűnek vagy ideiglenesen egyenértékűnek, a csoportfelügyelet gyakorlása nagyobb kihívást jelent. A csoportfelügyeleti hatóságok az említett irányelv 262. cikkével összhangban dönthetnek úgy, hogy úgynevezett „egyéb módszereket” alkalmaznak az ilyen csoportokra. Ezek a módszerek azonban nincsenek egyértelműen meghatározva, és az említett egyéb módszerek által elérendő célok bizonytalanok. Ha nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel, az nem kívánt hatást gyakorolhat az egyrészt az uniós székhelyű legfelső szintű anyavállalattal rendelkező csoportok, másrészt a nem egyenértékű harmadik országban székhellyel rendelkező anyavállalattal rendelkező csoportok közötti verseny egyenlő feltételeire. Ezért pontosítani kell az egyéb módszerek célját, beleértve a csoportfelügyeleti hatóságok által mérlegelendő minimális intézkedéseket is. E módszereknek azonos szintű védelmet kell biztosítaniuk az Unióban központi irodával rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók valamennyi szerződője számára, függetlenül azon csoport legfelső szintű anyavállalatának székhelyétől, amelyhez az ilyen biztosítók vagy viszontbiztosítók tartoznak.

- (77) Az (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹⁴ kedvezményes elbánást vezetett be a hosszú távú tőkebefektetések tekintetében. Az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodulra – amelynek célja az is, hogy tükrözze a hosszabb távú befektetések alacsonyabb kockázatát, de amelyet az Unióban csak nagyon korlátozottan használnak – azonban szigorúbb kritériumok vonatkoznak, mint a hosszú távú tőkebefektetésekre. Ezért úgy tűnik, hogy a hosszú távú tőkebefektetések mint új prudenciális kategória szükségtelenné teszi a meglévő időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult. Mivel nincs szükség két különböző kedvezményes elbánásra, amelyek célja ugyanaz, azaz hogy jutalmazza a hosszú távú befektetéseket, az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult el kell hagyni. Annak elkerülése érdekében azonban, hogy ezek a módosítások kedvezőtlen hatásokkal járjanak, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezést kell előírni azon biztosítók tekintetében, amelyek jelenleg az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult alkalmazzák.

¹⁴ A Bizottság (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 8.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről szóló (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról (HL L 161., 2019.6.18., 1. o.).

(78) A zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseinek megvalósításához nagy mennyiségű befektetést kell a magánszektorból, többek között a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól a fenntartható beruházások felé irányítani. A 2009/138/EK irányelvnek a tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják a biztosítók és viszontbiztosítók fenntartható befektetéseit, hanem tükrözniük kell a környezeti szempontból káros tevékenységekbe történő befektetések teljes kockázatát. Bár jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a környezeti vagy társadalmi szempontból káros és az egyéb befektetések közötti kockázatkülönbségekre, ezek a bizonyítékok a következő években már rendelkezésre állhatnak. A releváns bizonyítékok megfelelő értékelésének biztosítása érdekében az EIOPA-nak nyomon kell követnie a környezeti vagy társadalmi szempontból káros beruházások kockázati profiljára vonatkozó bizonyítékokat, és azokról 2023-ig jelentést kell tennie. Az EIOPA-nak a jelentésében adott esetben tanácsot kell adnia a 2009/138/EK irányelv, valamint az említett irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok módosításaival kapcsolatban. Az EIOPA azt is megvizsgálhatja, hogy helyénvaló lenne-e bizonyos, az éghajlatváltozással kapcsolatosaktól eltérő környezeti kockázatokat figyelembe venni, és ha igen, hogyan. Például, ha a bizonyítékok erre engednek következtetni, az EIOPA megvizsgálhatná, hogy szükség van-e az ezen irányelv által bevezetett forgatókönyv-elemzések kiterjesztésére az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal összefüggésben más környezeti kockázatokra is.

- (79) Az éghajlatváltozás hatással van, és még legalább a következő évtizedekben továbbra is hatással lesz a természeti katasztrófák gyakoriságára és súlyosságára, amit a környezetkárosodás és a környezetszennyezés valószínűleg tovább fog súlyosbítani. Ez a biztosítók és viszontbiztosítók katasztrófakockázatnak való kitettségét is megváltoztathatja, és érvénytelenítheti az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben a katasztrófakockázatra vonatkozóan meghatározott standard paramétereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyen tartós eltérés a katasztrófakockázat standard paraméterei és a biztosítók és viszontbiztosítók ilyen kockázatoknak való tényleges kitettsége között, az EIOPA-nak rendszeresen felül kell vizsgálnia a katasztrófakockázati modul hatókörét és standard paramétereinek kalibrálását. E célból az EIOPA-nak figyelembe kell vennie az éghajlattudomány legfrissebb rendelkezésre álló bizonyítékait, és amennyiben eltérésekre derül fény, ennek megfelelően véleményt kell benyújtania a Bizottságnak.
- (80) A 2009/138/EK irányelv 308b. cikkének (12) bekezdésében meghatározott követelményeket módosítani kell a banki kerettel való összhang és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek kezelése során. E célból az ilyen kitettségeket illetően szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy a releváns kitettségek mentesüljenek a kamatriskó kockázati és a piacikockázat-koncentrációs tőkekövetelmények alól, feltéve, hogy a kitettségek 2023. január 1-je előtt merültek fel.

- (81) Egyes esetekben a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok nagymértékben támaszkodnak a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazására. Ez helytelenül mutathatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét. Ezért a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok számára elő kell írni, hogy tegyék közzé annak a feltételezésnek a szavatolótőke-megfelelési helyzetükre gyakorolt hatását, hogy átmeneti intézkedésekből származó szavatolótőke nem áll rendelkezésre a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az intézkedések alkalmazása megfelelően tükrözze a csoport pénzügyi helyzetét. Ezek az intézkedések azonban nem érinthetik az említett átmeneti intézkedéseknek a kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók által az egyéni szavatolótőke-szükségletük kiszámításakor történő alkalmazását.
- (82) A 2009/138/EK irányelv, felügyeleti jóváhagyás függvényében, átmeneti intézkedéseket ír elő a kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozóan, amelyek a 2016 előtt kötött, biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket keletkeztető szerződések tekintetében alkalmazandók. Míg az átmeneti intézkedéseknek arra kell ösztönözniük a vállalkozásokat, hogy a lehető leghamarabb tegyenek lépéseket az említett irányelvnek való megfelelés irányába, azoknak az átmeneti intézkedéseknek az alkalmazása, amelyeket első alkalommal jóval 2016 után hagytak jóvá, valószínűleg lelassítja az említett irányelvnek való megfelelés felé vezető utat. Ezen átmeneti intézkedések alkalmazásának jóváhagyását ezért azokra az esetekre kell korlátozni, amikor egy biztosító vagy viszontbiztosító először kerül a 2009/138/EK irányelv szabályainak hatálya alá, a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, és az átadó vállalkozás az átruházást megelőzően átmeneti intézkedést alkalmazott az adott állományhoz kapcsolódó kötelezettségek tekintetében.

- (82a) Javítani kell a kockázatmentes kamatlábakra és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések fokozatos bevezetésére irányuló tervek felügyeletét különösen a felügyeleti hatóság azon hatáskörének megerősítése által, amelynek értelmében visszavonhatja ezeket az átmeneti intézkedéseket, amennyiben az átmeneti időszak végén nem történik előrelépés a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés felé, vagy ha a megfelelés nem reális. A megfelelés akkor nem tekinthető reálisnak, ha azon a feltételezésen alapul, hogy a pénzügyi piacok helyzete az átmeneti időszak végén javul az értékelés időpontjában fennálló helyzethez képest.
- (82b) A piaci fejlemények figyelembevétele és ezen irányelv egyes részletes technikai vonatkozásainak kiegészítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: a kis méretű és nem összetett vállalkozások és csoportok azonosítására szolgáló kritériumok, a zárt biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó korlátozott felügyeleti jelentéstétel kritériumai, a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelése, az egyszerűsített módszer alkalmazása a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából, valamint a csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentésben feltüntetendő információk. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (82c) Ezen irányelv harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon tényezők további pontosítása céljából, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük az azon különböző vállalkozások közötti kapcsolat azonosítása céljából, amelyek egy csoport részét képezhetik. A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az EIOPA által kidolgozott szabályozástechnikai standardok elfogadásával kell kiegészítenie ezt az irányelvet. Fel kell továbbá hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján és az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EIOPA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez kapcsolódó egyes konkrét módszertani elemekre vonatkozóan.
- (82d) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (83) Az Egyesült Királyság 2020. február 1-jén vált harmadik országgá, és az uniós jog alkalmazása az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban 2020. december 31-én megszűnt. Mivel a 2009/138/EK irányelv több olyan rendelkezést is tartalmaz, amely egyes tagállamok sajátosságaival foglalkozik, amennyiben ezek a rendelkezések kifejezetten az Egyesült Királyságot érintik, elavultak, ezért azokat el kell hagyni.

(84) A 2009/138/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosításai

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
„iv. a jelenleg Írorszáiban létező, fel nem mondható állandó egészségbiztosítás-típusok;”;
2. a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„a) a vállalkozás éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 15 000 000 EUR-t;
b) a vállalkozás 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;
c) valamely csoporthoz tartozó vállalkozás esetén a csoport viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;”;

3. a 6. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a segítségnyújtás közúti gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén történik, és a baleset vagy meghibásodás annak a tagállamnak a területén következik be, ahol a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás működik, vagy egy szomszédos országban;”;
- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) Az (1) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában említett esetben az a feltétel, mely szerint a balesetnek vagy a meghibásodásnak azon vállalkozás szerinti tagállam területén kell bekövetkeznie, amely a fedezetet nyújtja, nem alkalmazandó, amennyiben a kedvezményezett a fedezetet nyújtó szervezet tagja, és a javító szolgáltatást, illetve a jármű elszállítását egyszerűen egy tagsági kártya bemutatását követően az érintett országban egy hasonló szervezet végzi el minden további díj megfizetése nélkül, viszonyossági szerződés alapján.”;
- c) a (3) bekezdést el kell hagyni;
4. a 8. cikk 3. pontját el kell hagyni;
5. a 13. cikk a következőképpen módosul:
- a) a 7. pont b) pontját el kell hagyni;

b) a szöveg a következő 10a., 10b., 10c. és 10d. ponttal egészül ki:

„10a. »kis méretű és nem összetett vállalkozás«: olyan biztosító vagy viszontbiztosító – a zárt biztosítókat és a zárt viszontbiztosítókat is ideértve –, amely megfelel a 29a. cikkben meghatározott feltételeknek, és amelyet a 29b. cikkel összhangban ilyenek minősítenek;

10b. »könyvvizsgáló cég«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 3. pontjában meghatározott könyvvizsgáló cég;

10c. »jog szerinti könyvvizsgáló«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 2. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgáló;

10d. »kis méretű és nem összetett csoport«: olyan csoport, amely megfelel a 213a. cikkben megállapított feltételeknek, és amelyet a csoportfelügyeleti hatóság az említett cikk (2) bekezdésével összhangban ilyenek minősített;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).”;

- c) a 15. és a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »anyavállalat«: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett anyavállalkozás, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkének (2) bekezdésével vagy 214. cikkének (5) vagy (6) bekezdésével összhangban anyavállalatnak tekintenek;

16. »leányvállalat«: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett leányvállalkozás, beleértve azok leányvállalkozásait is, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkének (2) bekezdésével vagy 214. cikkének (5) vagy (6) bekezdésével összhangban leányvállalatnak tekintenek;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).”;

- d) a 18. pontban a „83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében” szövegrész lép;

e) a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„19. »csoporton belüli ügylet«: minden olyan ügylet, amelynek révén a biztosítót vagy viszontbiztosítót, a harmadik országbeli biztosítót vagy viszontbiztosítót, a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozással szoros kapcsolatban álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;”;

f) a 22. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában” szövegrész helyébe a „2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában” szövegrész lép;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).”;

ii. a b) pont i. alpontjában a „2004/39/EK irányelvben” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelvben” szövegrész lép;

g) a 25. pont a következőképpen módosul:

- „i. az a) pontban a „2006/48/EK irányelv 4. cikke (1), (5) és (21) bekezdésének” szövegrész helyébe az „575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 1., 18. és 26. pontjának” szövegrész lép;

* Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)” szövegrész lép;

- ii. a c) pontban a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép;

h) a 27. pont a következőképpen módosul:

- i. a c) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. 13 600 000 EUR összegű nettó árbevétel, a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontja értelmében;”;

- ii. a „83/349/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelvben” szövegrész lép;

i) a szöveg a következő 41. ponttal egészül ki:

41. »szabályozott vállalkozás«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti szabályozott vállalkozás vagy az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény.”;

6. a 18. cikk (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:
- i) annak jelzése, hogy egy másik tagállamban a közvetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység megkezdésének vagy más szabályozott vállalkozás vagy biztosításértékesítő üzleti tevékenysége megkezdésének engedélyezésére irányuló kérelmet elutasították vagy visszavonták-e, valamint az elutasítás vagy visszavonás indokainak jelzése.”;
7. a 23. cikk (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:
- „f) az a piac, ahol az érintett biztosító vagy viszontbiztosító működni kíván.”;
8. a 24. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép;
9. a 25. cikk a következőképpen módosul:
- a) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „Azokra az esetekre is szükséges a bírósághoz fordulás jogáról rendelkezni, amikor a felügyeleti hatóságok nem foglalkoztak egy engedélykérelemmel az annak kézhezvételétől számított hat hónapon belül vagy a 26. cikk (4) bekezdése szerinti, közös értékelés tárgyát képező esetekben a kérelem kézhezvételét követő nyolc hónapon belül.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel* létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) értesíteni kell minden elutasított engedélykérelemről, ezzel együtt a kérelmező vállalkozás kilétéről és az elutasítás indokairól is. Az EIOPA naprakész adatbázist tart fenn ezen információkról, és a felügyeleti hatóságok számára hozzáférést biztosít az adatbázishoz.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).”;

10. a 25a. cikkben az „1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság, EIOPA)” szövegrész helyébe az „EIOPA-t” szövegrész lép;

11. a 26. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében több felügyeleti hatósággal kell konzultációt folytatni, bármelyik érintett felügyeleti hatóság kérheti a konzultációs kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül az engedélyt kiadó felügyeleti hatóságtól az engedélykérelem közös értékelését. Az engedélyt kiadó felügyeleti hatóságnak a jogerős határozat meghozatalakor figyelembe kell vennie a közös értékelés megállapításait.”;

12. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben megállapított követelményeket a biztosítók vagy viszontbiztosítók üzleti tevékenységeiben rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez igazodóan alkalmazzák, különös tekintettel a kis méretűnek és nem összetettnek minősített vállalkozásokra.

(4) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban, valamint szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokban figyelembe kell venni az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra.

Az EIOPA által az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteknek, az említett rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott végrehajtás-technikai standardtervezeteknek, valamint az említett rendelet 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak garantálniuk kell ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra.”;

b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a 29a. cikk (1) bekezdésében és a 213a. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat, többek között azt, hogy a kockázatosság vagy összetettség alapján mely beruházások tekintendők a 29a. cikk (1) bekezdése és a 213a. cikk (1) bekezdése szerinti hagyományos vagy nem hagyományos befektetésnek.

(6) Az arányossággal összhangban lévő következetes felügyeleti gyakorlatok biztosítása érdekében az EIOPA iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek meghatározzák az alábbi esetekben alkalmazandó módszertant:

- a) vállalkozások vagy csoportok kis méretű és nem összetett vállalkozásnak vagy kis méretű és nem összetett csoportnak való minősítése; és
- b) a felügyeleti jóváhagyás megadása vagy visszavonása a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősülő vállalkozások vagy a kis méretű és nem összetett csoportnak nem minősülő csoportok által alkalmazandó, a 29d. cikkben említett arányossági intézkedésekre vonatkozóan.”;

13. a szöveg a következő 29a–29e. cikkel egészül ki:

A kis méretű és nem összetett vállalkozások azonosításának kritériumai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozásokat a 29b. cikkben meghatározott eljárással kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősítsék, amennyiben a besorolást megelőző két egymást követő pénzügyi évben a vállalkozások megfelelnek a következő kritériumoknak:

- a) Az életbiztosítási tevékenységet folytató biztosítók és az életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan biztosítók esetében, amelyeknek az életbiztosítási tevékenységeikhez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legalább 20 %-át teszik ki, és amelyek nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele nem éri el a teljes éves bruttó díjelőírás 40 %-át, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
 - i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatlábkockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban engedélyt kapott, alacsonyabb, mint az alábbi két küszöbérték bármelyike:
 - = 15 000 000 EUR; vagy
 - = a teljes éves bruttó díjbevételének 5 %-a;

- iii. a 76. cikkben említett, életbiztosítási tevékenységekből származó biztosítástechnikai tartalékok, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;
 - iv. a hagyományos befektetések az összes befektetés több mint 80 %-át teszik ki;
 - v. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át meghaladó mértékben.
- b) Azon nem-életbiztosítási tevékenységet folytató vállalkozások és az életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan biztosítók esetében, amelyek nem-életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevétele 40 %-át, és amelyek életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak kevesebb mint 20 %-át teszik ki, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
- i. nem-életbiztosítási tevékenységek esetében a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
 - ii. ;
az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban engedélyt kapott, alacsonyabb, mint az alábbi két küszöbérték bármelyike:
 - = 15 000 000 EUR; vagy
 - = a teljes éves bruttó díjbevételének 5 %-a;

- iii. a csoport nem-életbiztosítási tevékenységekből származó éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
 - iv. az I. melléklet A. szakaszának 5–7., 11., 12., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves díjelőírásának 30 %-át;
 - v. a hagyományos befektetések az összes befektetés több mint 80 %-át teszik ki;
 - vi. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes bruttó díjbevételenek 50 %-át meghaladó mértékben.
- c) Az életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan vállalkozások esetében, amelyek életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legalább 20 %-át teszik ki, és amelyek nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevétele 40 %-át, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
- i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. nem-életbiztosítási tevékenységek esetében a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
 - iii. a 76. cikkben említett, életbiztosítási tevékenységekből származó biztosítástechnikai tartalékok, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

- iv. a csoport nem-életbiztosítási tevékenységekből származó éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
- v. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel, amelyben a vállalkozás a 14. cikkkel összhangban engedélyt kapott, alacsonyabb, mint az alábbi két küszöbérték bármelyike:
 - = 15 000 000 EUR; vagy
 - = a teljes éves bruttó díjbevételének 5 %-a;
- vi. az I. melléklet A. szakaszának 5–7., 11., 12., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves díjelőírásának 30 %-át;
- vii. a hagyományos befektetések az összes befektetés több mint 80 %-át teszik ki;
- viii. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át meghaladó mértékben.

Az első albekezdés a) pontjának ii. és v. alpontjában, b) pontjának ii. és vi. alpontjában, valamint c) pontjának v. és viii. alpontjában meghatározott kritériumok nem alkalmazandók a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra.

(2) Azon vállalkozások esetében, amelyek a 14. cikkel összhangban kevesebb mint két éve kaptak engedélyt, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak való megfelelést a minősítést megelőző utolsó pénzügyi év, vagy ha az engedélyt kevesebb mint egy éve adták meg, a 23. cikkben említett üzleti terv alapján kell értékelni.

(3) A következő vállalkozások soha nem minősíthetők kis méretű és nem összetett vállalkozásnak:

- a) a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmazó vállalkozások, a VI. fejezet 4. szakaszának 3. alszakaszában meghatározott teljes és részleges belső modellekre vonatkozó követelményekkel összhangban;
- b) azon vállalkozások, amelyek a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontja értelmében vett pénzügyi konglomerátum vagy a 212. cikk értelmében vett biztosítói csoport anyavállalatai, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, kivéve, ha a csoport kis méretű és nem összetett csoportként van besorolva;
- c) olyan vállalkozások, amelyek a 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások anyavállalatai;
- d) a 2. cikk (3) bekezdése b) pontjának iii. alpontja és a 2. cikk (3) bekezdése b) pontjának iv. alpontja szerinti csoportos nyugdíjalapokat kezelő vállalkozások, amennyiben a csoportos nyugdíjalapok eszközeinek értéke meghaladja az 500 000 000 EUR-t.

A kritériumokat teljesítő vállalkozások besorolására alkalmazandó eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 29a. cikkben meghatározott feltételeket teljesítő vállalkozások kis méretű és nem összetett vállalkozásként való besorolásuk érdekében bejelenthessék a felügyeleti hatóságnál a kritériumoknak való megfelelésüket.
- (2) A vállalkozásnak az (1) bekezdésben említett bejelentést annak a tagállamnak a felügyeleti hatóságánál kell benyújtania, amely a 14. cikkben említett előzetes engedélyt kiadta. A bejelentésnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:
 - a) a 29a. cikkben meghatározott, az adott vállalkozásra alkalmazandó valamennyi feltételnek való megfelelés bizonyítéka;
 - b) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás a következő három éven belül nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely a 29a. cikkben meghatározott feltételek valamelyikének való meg nem feleléshez vezetne;
 - c) a vállalkozás által végrehajtani kívánt arányossági intézkedések azonosítása, különösen abban az esetben, ha a legjobb becslés szerinti egyszerűsítést kívánják alkalmazni, és annak feltüntetése, hogy a vállalkozás tervezi-e az egyszerűsített módszer alkalmazását a 77. cikk (7) bekezdésében meghatározott biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására.

- (3) A felügyeleti hatóság az (1) bekezdésben említett hiánytalan értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül kizárólag az alábbiak bármelyike alapján kifogást emelhet a kis méretű és nem összetett vállalkozásként való besorolás ellen:
- a) a 29a. cikkben előírt feltételeknek való meg nem felelés;
 - b) a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, amelyet a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. cikkben, a 308d. cikkben és adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének [második] albekezdésében említett átmeneti intézkedések alkalmazásával vagy azok alkalmazása nélkül értékeltek;
 - c) a vállalkozás a vállalkozás székhelye szerinti tagállam élet- vagy adott esetben nem-életbiztosítási és -viszontbiztosítási piacának több mint 5 %-át teszi ki (a továbbiakban: piaci részesedés).

A felügyeleti hatóságnak a besorolással szembeni kifogásról szóló határozatát írásban kell meghoznia, és meg kell indokolnia az egyet nem értését. Ilyen határozat hiányában a vállalkozást kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell minősíteni a kifogás megtételére rendelkezésre álló kéthónapos időszak végétől vagy egy korábbi időponttól kezdődően, amennyiben a felügyeleti hatóság korábban a kritériumoknak való megfelelést megerősítő határozatot adott ki.

A c) pont alkalmazásában a vállalkozás piaci részesedésének értékelése a nem-életbiztosítási és a viszontbiztosítási piacból származó bruttó díjbevételen és az életbiztosítási piac bruttó biztosítástechnikai tartalékain alapul. Az értékelés során figyelembe kell venni a 35a. cikk (6) bekezdésében említett iránymutatásokat is.

(4) A felügyeleti hatóságokhoz [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (3) bekezdésben említett időszak négy hónappal meghosszabbodik.

(5) Egy vállalkozást mindaddig kis méretű és nem összetett vállalkozásként kell besorolni, amíg az ilyen besorolás e bekezdésnek megfelelően meg nem szűnik.

Amennyiben egy kis méretű és nem összetett vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamelyik kritériumnak, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot. Amennyiben e meg nem felelés két egymást követő évben folyamatosan fennáll, a vállalkozásnak értesítenie kell a felügyeleti hatóságot erről a helyzetről, és a harmadik pénzügyi évtől kezdve nem minősül kis méretű és nem összetett vállalkozásnak.

Ha egy kis méretű és nem összetett vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamelyik feltételnek, a vállalkozásnak haladéktalanul értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, és a következő pénzügyi évtől kezdve nem minősül kis méretű és nem összetett vállalkozásnak.

(6) A kis méretű és nem összetett vállalkozásnak értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, ha a (2) bekezdés c) pontjával összhangban korábban bejelentetteknél több arányossági intézkedést kíván alkalmazni, vagy ha tartózkodni kíván egy vagy több, a (2) bekezdés c) pontjával összhangban korábban bejelentett arányossági intézkedés alkalmazásától.

29c. cikk

Az arányossági intézkedések kis méretűnek és nem összetettnek minősített vállalkozások általi alkalmazása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyes arányossági intézkedésekben meghatározott egyedi követelmények sérelme nélkül a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősülő vállalkozások alkalmazhassák a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 45a. cikk (5) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében, az 51a. cikk (1) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt összes arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a felügyeleti hatóságnak súlyos aggályai vannak egy kis méretű és nem összetett vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, a felügyeleti hatóság felkérheti az érintett vállalkozást, hogy tartózkodjon az (1) bekezdésben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától, feltéve, hogy ezt írásban megindokolja a vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatos konkrét aggályokra való hivatkozással. Ez a hatáskör akkor gyakorolható, ha a súlyos aggályok a következőkkel kapcsolatosak:
 - a vállalkozás szavatolótőke-megfelelési helyzete, amelyet a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. cikkben, a 308d. cikkben és adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének [második] albekezdésében említett átmeneti intézkedések alkalmazásával vagy azok alkalmazása nélkül értékelték; vagy
 - hiányosságok a vállalkozás irányítási rendszerének működésében; vagy
 - a vállalkozás tevékenységeiben bekövetkezett olyan lényeges változások, amelyek befolyásolják, hogy a vállalkozás megfelel-e a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

Az arányossági intézkedések kis méretűnek és nem összetettnek nem minősített vállalkozások általi alkalmazása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók – a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásával – alkalmazhassák a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt bármely arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.

A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak írásban jóváhagyás iránti kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz. A kérelemnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:

- a) a használni kívánt arányossági intézkedések felsorolása, valamint annak indoklása, hogy alkalmazásuk miért indokolt a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével összefüggésben;
- b) a vállalkozás kockázati profiljára vonatkozó bármely egyéb lényeges információ;
- c) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás a következő három éven belül nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely hatással lenne a vállalkozás kockázati profiljára.

(2) A felügyeleti hatóság a kézhezvételtől számított két hónapon belül értékeli a kérelmet, és tájékoztatja a vállalkozást annak jóváhagyásáról vagy elutasításáról, valamint az engedélyezett arányossági intézkedésekről. Amennyiben a felügyeleti hatóság bizonyos feltételek mellett hagyja jóvá az arányossági intézkedések alkalmazását, a jóváhagyó határozatnak tartalmaznia kell e feltételek indokolását. A felügyeleti hatóságnak a vállalkozás által benyújtott kérelemben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásával szembeni kifogására vonatkozó határozatát írásban kell meghoznia, és meg kell indokolnia. Ezeknek az indokoknak a vállalkozás kockázati profiljához kell kapcsolódniuk.

(3) A felügyeleti hatóság az értékelés elvégzéséhez szükséges bármely további információt bekérhet. A (2) bekezdésben említett értékelési időszakot fel kell függeszteni a felügyeleti hatóságok információkérésének időpontja és az arra az érintett vállalkozás által adott válasz kézhezvétele közötti időszakra. A felügyeleti hatóság további kérései nem eredményezik az értékelési időszak felfüggesztését.

(4) A felügyeleti hatóságokhoz [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (2) bekezdésben említett időszak négy hónap.

(5) Az arányossági intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyás bármikor módosítható vagy visszavonható, ha a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja megváltozott. A hatóságnak ennek megfelelően írásban kell megindokolnia a határozatát.

(6) A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, ha tartózkodni kíván az (1) bekezdés a) pontjával összhangban korábban kért egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától.

29e. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazásának nyomon követése

(1) A tagállamok előírják az arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a 35. cikkben említett felügyeleti célokra szolgáltatandó információk részeként évente tájékoztassák felügyeleti hatóságukat az alkalmazott arányossági intézkedésekről.

(2) A 29c. cikk (1) bekezdésében vagy a 29d. cikk (1) bekezdésében említett valamely arányossági intézkedést [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = ezen irányelv hatálybalépésének napja]-ig alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók a 29b., 29c. és 29d. cikkben meghatározott követelmények alkalmazása nélkül, legfeljebb négy pénzügyi évig továbbra is alkalmazhatják ezeket az intézkedéseket.”;

14. törölve;

15. a szöveg a következő 33a. cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Felügyeleti együttműködés a székhely szerinti és a fogadó felügyeleti hatóságok között

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók által a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett jelentős határokon átnyúló tevékenységek esetében a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága együttműködik a fogadó tagállam felügyeleti hatóságával annak megállapítása érdekében, hogy a vállalkozás egyértelműen tisztában van-e azokkal a kockázatokkal, amelyekkel a fogadó tagállamban szembesül vagy szembesülhet.

Ezen együttműködés intenzitásának és gyakoriságának arányosnak kell lennie a jelentős határokon átnyúló tevékenységgel járó kockázatokkal, és ki kell terjednie legalább az alábbi vonatkozásokra:

- a) az irányítási rendszer – beleértve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület azon képességét, hogy megértse a határokon átnyúló piaci sajátosságokat –, a kockázatkezelési eszközök, a meglévő belső ellenőrzések és a határokon átnyúló üzleti tevékenységekre vonatkozó megfelelési eljárások;
- b) a kiszervezési megállapodások és forgalmazási partnerségek;
- c) az üzleti stratégia és kárigénykezelés;
- d) a fogyasztóvédelem.

(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága kellő időben tájékoztatja a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát a határokon átnyúló tevékenységgel kapcsolatos felügyeleti felülvizsgálati folyamatának eredményéről, amennyiben lehetséges problémákat azonosított a fogadó vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó rendelkezéseknek való megfeleléssel kapcsolatban, amennyiben ezek a problémák hatással lehetnek a fogadó tagállamban végzett határokon átnyúló tevékenységre.

(3) E cikk alkalmazásában a „jelentős határokon átnyúló tevékenységek” a biztosító vagy viszontbiztosító által a letelepedés joga alapján végzett biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy adott fogadó tagállamban végzett olyan biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, amelyek a következő két követelmény valamelyikének megfelelnek:

- a) a vállalkozás teljes éves bruttó díjelőírása, amely egy adott fogadó tagállamban a letelepedés joga és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységeknek felel meg, meghaladja az 15 000 000 EUR-t;
- b) a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevánsak a fogadó tagállam piaca szempontjából, különösen akkor, ha a tevékenységeket a fogadó tagállam felügyeleti hatósága relevánsnak tekinti.

A b) pont alkalmazásában az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon feltételek és esetek további pontosítása céljából, amelyeket annak meghatározásához kell alkalmazni, hogy mely biztosítók vagy viszontbiztosítók relevánsak a fogadó tagállam piaca szempontjából.

A b) pont alkalmazásában, amennyiben a fogadó tagállam felügyeleti hatósága úgy ítéli meg, hogy a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevánsak a fogadó tagállam piaca szempontjából, erről indoklással ellátott értesítést kell küldenie a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem ért egyet azzal, hogy a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevánsak, erről egy hónapon belül értesítenie kell a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, megjelölve ennek okait.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevanciájával kapcsolatban, az EIOPA-hoz utalhatják az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”;

16. a 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók adják meg a felügyeleti hatóságoknak a felügyelethez szükséges tájékoztatást, figyelembe véve a 27. és 28. cikkben meghatározott felügyeleti célkitűzéseket, a 29. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott általános felügyeleti elveket, valamint a 29. cikk (3) bekezdésében foglalt arányosság elvét.”;

b) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Figyelembe véve az (1) bekezdésben, a (2) bekezdés a) pontjának i. alpontjában és a (3) bekezdésben előírt információkat, valamint a (4) bekezdésben meghatározott elveket, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak, amely tartalmazza a vállalkozás üzleti tevékenységére és teljesítményére, irányítási rendszerére, kockázati profiljára, fizetőképességi célú értékelésére és tőkekezelésére vonatkozó információkat a jelentési időszak tekintetében.

A rendszeres felügyeleti jelentést a következő gyakorisággal kell benyújtani:

a) a kis méretű és nem összetett vállalkozások esetében háromévente;

b) a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében legalább háromévente.”;

c) a (6), (7) és (8) bekezdést el kell hagyni;

- d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(9) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az alábbiakat:
- a) az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett információk;
 - b) a felügyeleti jelentéstételi követelmények megfelelő mértékű konvergenciájának biztosítása érdekében a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra vonatkozó korlátozott felügyeleti jelentéstétel kritériumai, figyelembe véve e konkrét vállalkozástípusok kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;
- e) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA a rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésben említett információk – köztük adott esetben a jelentéstételi követelményeket aktiváló kockázatalapú küszöbértékekre, vagy bizonyos típusú vállalkozások, például zárt biztosítók és viszontbiztosítók konkrét információk alóli, e vállalkozástípusok kockázatainak jellegével, nagyságrendjével és összetettségével indokolható mentességére vonatkozó tájékoztatás – felügyeleti hatóságoknak való benyújtását szolgáló mintadokumentumokra vonatkozóan.”;
- f) a (11) bekezdést el kell hagyni;

g) a cikk a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az EIOPA a következők érdekében [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 2 évvel a közzététel időpontja után]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az integrált adatgyűjtés kidolgozására irányuló lehetséges intézkedésekről, beleértve a jogszabályi változásokat is:

- a) a biztosítási ágazat és az egyéb pénzügyi ágazatok adatszolgáltatási keretei közötti átfedések és következtetlenségek csökkentése; és
- b) az adatszabványosítás és a bármely uniós beszámolási keret alapján már bejelentett adatoknak az érintett, uniós és nemzeti illetékes hatóságok által történő hatékony megosztásának és felhasználásának javítása.

Az EIOPA prioritásként kezeli a kollektív befektetési formákra és a származtatott termékekre vonatkozó információkat, de tevékenységét nem korlátozza azokra.

Az első albekezdésben említett jelentés elkészítésekor az EIOPA szorosan együttműködik a többi európai felügyeleti hatósággal és az Európai Központi Bankkal, és adott esetben bevonja az illetékes nemzeti hatóságokat.”;

17. a szöveg a következő 35a. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A rendszeres kvantitatív felügyeleti jelentéstételre vonatkozóan a felügyeleti hatóságok által biztosított mentességek és könnyítések

- (1) A 129. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a 35. cikk
- (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstétel követelményein, amennyiben:
 - a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest;
 - b) a jelentéstételre legalább évente sor kerül.

A rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos követelmény ilyen enyhítése csak azon vállalkozások számára biztosítható, amelyek nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul.

Az e könnyítésre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a kis méretű és nem összetett vállalkozások számára.

- (2) Az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstételi kötelezettségen vagy mentesíthetik a biztosítókat és viszontbiztosítókat a tételes jelentés készítése alól, amennyiben:

- a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest;
- b) e jelentéstétel nem szükséges a vállalkozás hatékony felügyeletéhez;
- c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Unióban; és
- d) a vállalkozás kérésre rendelkezésre tudja bocsátani az információkat.

Tételes jelentés készítése alóli mentesség csak azon vállalkozások számára adható, amelyek nem képviselik adott tagállam életbiztosítási vagy nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul. Az e könnyítésre vagy mentességre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a kis méretű és nem összetett vállalkozások számára.

(3) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók mentesülnek a rendszeres tételes felügyeleti jelentéstétel alól, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, feltéve, hogy mindkét alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett a következők bármelyike:
 - azon csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi,
 - e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek, feltéve, hogy az e természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

b) a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, a kis méretű és nem összetettnek minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) a vállalkozás befektetéseiből eredő piaci kockázatok;
- b) a kockázatkoncentrációk szintje;
- c) a vállalkozás eszközeinek kezelése kapcsán a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások;
- d) a vállalkozás felügyeleti célból történő információszolgáltatásra irányuló rendszerei és struktúrái és a 35. cikk (5) bekezdésében említett írott szabályzat.

(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, a kis méretűnek és nem összetettnek nem minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a (4) bekezdés a)–d) pontjában említett paramétereket és a következőket:

- a) a biztosítási díjaknak, a biztosítástechnikai tartalékoknak és a vállalkozás eszközeinek a volumene;
- b) a vállalkozás által fedezett igények és nyereségek volatilitása;
- c) az engedélyezett életbiztosítási és nem-életbiztosítási ágazatok teljes száma;
- d) a vállalkozás irányítási rendszerének megfelelősége;
- e) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatolótőke szintje;
- f) a vállalkozás olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésének koherens és következetes alkalmazása érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők további pontosítása céljából:

- a) az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésének második albekezdésében említett piaci részesedések meghatározására szolgáló módszerek;
- b) a felügyeleti hatóságok által a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak az e cikkben említett könnyítésekről vagy mentességekről való tájékoztatására alkalmazandó eljárás.”;

18. a szöveg a következő 35b. cikkel egészül ki:

„35b. cikk

Jelentéstételi határidők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 16 héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók negyedévente, az egyes negyedévek végét követő öt héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtsák a 35. cikk (5a) bekezdésében említett rendszeres felügyeleti jelentést.

(4) Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság kérésére vagy saját kezdeményezésére rendkívülinek nyilváníthatja a működést zavaró eseményeket. A működést zavaró esemény csak akkor nyilvánítható rendkívülinek, ha azt egészségügyi vészhelyzet, természeti katasztrófa vagy más szélsőséges esemény okozza, és ha egy vagy több tagállamban jelentős mértékben érinti a piac vagy az érintett üzletágak jelentős részét képviselő biztosítók vagy viszontbiztosítók működési képességeit.

Amennyiben az EIOPA rendkívülinek minősített egy működést zavaró eseményt, az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok a bejelentést követő 3 hónapon belül az érintett vállalkozások tekintetében legfeljebb 10 héttel ideiglenesen meghosszabbíthatják az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett határidőket. A működést zavaró esemény EIOPA általi rendkívülivé minősítése alapján az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok szükség esetén meghosszabbíthatják az EIOPA nyilatkozatától számított 6 hónapon belül esedékes jelentéstételi kötelezettségekre vonatkozó határidőket. Amennyiben az érintett vállalkozások olyan csoport részét képezik, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a csoportfelügyeleti hatóságot a meghosszabbításról.”;

19. a 36. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a IV. fejezet 2. szakaszában meghatározott irányítási rendszer, beleértve a 42. cikkben meghatározott szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeket, valamint a saját kockázat- és szavatolótőke-megfelelésértékelést;”;
20. a 37. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:
- „e) a biztosító vagy viszontbiztosító alkalmazza a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések egyikét, és az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- i. a vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül nem felelne meg a szavatolótőke-szükségletnek;
- ii. a vállalkozás nem nyújtotta be a felügyeleti hatóságnak vagy az első fokozatos bevezetési tervet a 308e. cikk második bekezdésében előírt határidőn belül, vagy az említett cikk harmadik bekezdésében előírt éves jelentést.”;
- b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az ezen pontokban említett eltérésekből, illetve meg nem felelésből adódó lényeges kockázatokkal.”;

21. a 41. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az irányítási rendszert rendszeres belső felülvizsgálatnak kell alávetni. E belső felülvizsgálatnak ki kell terjednie az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület összetételének, hatékonyságának és belső irányításának megfelelőségére, figyelembe véve a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók különböző személyeket jelöljenek ki a kockázatkezelési, az aktuáriusi, a megfelelési és a belső ellenőrzési feladatkör ellátására, és hogy az összeférhetlenségek elkerülése érdekében minden ilyen feladatkört a többitől függetlenül lássanak el.

Amennyiben a vállalkozást a 29b. cikk szerint kis méretű és nem összetett vállalkozásként sorolták be, és amennyiben a vállalkozás a 29d. cikknek megfelelően előzetes felügyeleti jóváhagyást kapott, a kockázatkezelési, aktuáriusi és megfelelési feladatkört ellátó személyek a belső ellenőrzéstől eltérő bármely más kiemelten fontos feladatkört vagy bármely más kritikus feladatkört is elláthatnak, illetve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai lehetnek, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a potenciális összeférhetlenségeket megfelelően kezelik;

b) a feladatkörök kombinációja vagy valamely feladatnak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való tagsággal való kombinációja nem veszélyezteti az érintett személy azon képességét, hogy feladatait ellássa.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak írott szabályzatokban rögzítenie kell legalább a következőket: kockázatkezelés, belső kontroll, belső ellenőrzés, javadalmazás és adott esetben kiszervezés. Gondoskodnia kell ezen szabályzatok követéséről is.

Az írott szabályzatokat évente legalább egyszer felül kell vizsgálni. Elfogadásukhoz az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előzetes hozzájárulása szükséges, a rendszer vagy az érintett terület bármely jelentős változásakor módosítani kell őket. A kis méretű és nem összetett vállalkozások ennél kevésbé gyakori, de legalább háromévenkénti felülvizsgálatot is végezhetnek, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb felülvizsgálatra van szükség.”;

22. a 42. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a vállalkozást ténylegesen vezetők vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátók személyében bekövetkező változásokról értesíteniük kell a felügyeleti hatóságot, mellékelve a változtatások okait és minden olyan információt, amely a vállalkozás vezetésére kijelölt új személyek szakmai alkalmasságának és üzleti megbízhatóságának megállapításához szükséges.

(3) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak értesíteniük kell a felügyeleti hatóságot, amennyiben az (1) és (2) bekezdésben említett személyek bármelyike már nem felel meg az (1) bekezdésben említett követelményeknek, vagy azok nem teljesítése miatt leváltották.”;

- b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személy nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott követelményeket, a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy megköveteljék a biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól a személy adott pozícióból való eltávolítását.”;

23. a 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a működési kockázat kezelése, beleértve az (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikkének 1. pontjában meghatározott kiberbiztonságot is;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/881 rendelete (2019. április 17.) az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (kiberbiztonsági jogszabály) (HL L 151., 2019.6.7., 15. o.).”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, likviditási terveiknek figyelembe kell venniük a volatilitási korrekció alkalmazását, és értékelniük kell, hogy felmerülhetnek-e olyan likviditási korlátok, amelyek nem állnak összhangban a volatilitási korrekció alkalmazásával.”;

b) a (2a) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

– a b) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatolótőkájüknek az illeszkedési korrekció kiszámításának alapját képező feltevésekre való érzékenységet, beleértve a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alapvető kamatkülönbözet kiszámítását,”;

– a b) pont iii. alpontját el kell hagyni;

– a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén rendszeresen értékelik a biztosítástechnikai tartalékaiknak és a figyelembe vehető szavatolótőkéjüknek a gazdasági körülmények olyan változásaira való érzékenységet, amelyek befolyásolnák a 77d. cikk (3) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözetet.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén a 41. cikk (3) bekezdésében említett írott kockázatkezelési szabályzat figyelembe veszi a volatilitási korrekciót.”;

24. a 45. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő d), e) és f) ponttal egészül ki:

„d) a makrogazdasági helyzet, valamint a makrogazdasági és pénzügyi piacok lehetséges alakulásának vizsgálata és elemzése;

e) a felügyeleti hatóság kérésére a következők vizsgálata és elemzése:

i. azok a makroprudenciális aggályok, amelyek befolyásolhatják az a) pontban említett vállalkozás sajátos kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási korlátait, üzleti stratégiáját, jegyzési garanciavállalási tevékenységeit vagy befektetési döntéseit, valamint általános szavatolótőke-megfelelési igényeit;

ii. a vállalkozás azon tevékenységei, amelyek hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásává válhatnak;

f) a vállalkozás általános képessége a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeinek teljesítésére ezen kötelezettségek esedékessé válásakor, még stresszhelyzetben is.”;

b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények magukban foglalják legalább a következőkkel kapcsolatos változásokat:

- a) a kamatlábak és kamatkülönbségek szintje;
- b) a pénzügyi piaci indexek szintje;
- c) infláció;
- d) más pénzügyi piaci szereplőkkel való összekapcsoltság;
- e) éghajlatváltozás, világjárványok, egyéb tömeges események és egyéb katasztrófák, amelyek érinthetik a biztosítókat és a viszontbiztosítókat.

Az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásában a makroprudenciális aggályok magukban foglalják legalább a hitelciklushoz és a gazdasági visszaeséshez, a befektetésekkel kapcsolatos csordaszellemű magatartáshoz vagy az ágazati szintű túlzott kitettségkoncentrációkhoz kapcsolódó, valószínű kedvezőtlen jövőbeli forgatókönyveket és kockázatokat.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozások a 29c. cikk értelmében ne legyenek kötelesek elvégezni az (1) bekezdés e) pontjában említett elemzést.”;

c) a (2a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2a) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót, a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót vagy a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. és 308d. cikkben vagy adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének [második] albekezdésében említett átmeneti intézkedéseket alkalmazza, elvégzi az (1) bekezdés b) pontjában említett tőkekövetelményeknek való megfelelés értékelését e korrekciók és átmeneti intézkedések figyelembevételével és a nélkül.

Ettől eltérve azonban a 77a. cikkben említett átmeneti intézkedések értékelésére vonatkozó követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre az alábbiak valamelyike vonatkozik:

- i. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-ot;
- ii. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeli pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz tartozó jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya, ahol a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, nem haladja meg a 10 %-ot.”;

d) a szöveg a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazza, az (1) bekezdésben említett értékelésnek ezenkívül tartalmaznia kell azt is, hogy az érintett vállalkozás kockázati profilja mennyire jelentős mértékben tér el a volatilitási korrekció alapjául szolgáló feltevésektől.”;

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak az (1) bekezdésben említett értékelést évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul el kell végezniük.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak lehetőségük van arra, hogy amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül, az (1) bekezdésben említett értékelésre legalább két évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul kerítsenek sort, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb értékelésre van szükség:

a) a vállalkozás kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősül;

b) a biztosító olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító, amely megfelel a következő kritériumok mindegyikének:

i. valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

Az éves értékelés alóli mentesség nem akadályozhatja meg a vállalkozást abban, hogy folyamatosan azonosítsa, mérje, nyomon kövesse, kezelje és jelentse a kockázatokat.”;

f) a cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában, amennyiben a felügyeleti hatóságoktól eltérő hatóságokat bíznak meg makroprudenciális feladatokkal, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák a biztosítók és viszontbiztosítók által végzett, az e cikkben említett saját kockázat- és szolvenciaértékelésre vonatkozó makroprudenciális értékeléseik megállapításait a makroprudenciális megbízással rendelkező érintett nemzeti hatóságokkal.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok együttműködjenek a makroprudenciális megbízással rendelkező nemzeti hatóságokkal az eredmények elemzése és adott esetben az azzal kapcsolatos makroprudenciális aggályok azonosítása érdekében, hogy a vállalkozások tevékenysége milyen hatással lehet a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák az érintett vállalkozással az értékelés szempontjából releváns makroprudenciális aggályokat és bemeneti paramétereket.”;

g) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A felügyeleti hatóságnak annak eldöntésekor, hogy kérje-e az (1) bekezdés e) pontjában említett elemzések valamelyikét az olyan biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat, mérlegelnie kell, hogy az (1) bekezdés e) pontjában említett elemzések bármelyikét csoportszinten végzi-e az Unióban központi irodával rendelkező részt vevő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és az kiterjed-e az adott leányvállalat sajátosságaira.

A nemzeti felügyeleti hatóságoknak évente értesíteniük kell mind az EIOPA-t, mind az ERKT-t a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint azon csoportok jegyzékéről, amelyek tekintetében további makroprudenciális intézkedéseket kérnek.”;

25. a szöveg a következő 45a. cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Az éghajlatváltozási forgatókönyv elemzése

(1) A 45. cikk (2) bekezdésében említett kockázatok azonosítása és értékelése céljából az érintett vállalkozásnak azt is értékelnie kell, hogy van-e lényeges kitettsége az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben. A vállalkozásnak a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésben be kell mutatnia az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szembeni kitettségének lényegességét.

(2) Amennyiben az érintett vállalkozásnak jelentős mértékű kitettsége van az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben, legalább az alábbi két hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet meg kell határoznia:

a) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés nem éri el a két Celsius-fokot;

b) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés eléri vagy meghaladja a két Celsius-fokot.

(3) A 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek rendszeres időközönként tartalmaznia kell az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek vállalkozás tevékenységére gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az időközöknek arányosaknak kell lenniük a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő éghajlatváltozási kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, de nem haladhatják meg a három évet.

(4) A (2) bekezdésben említett hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyveket legalább háromévente felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdéstől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozásoknak – a 29c. cikk alkalmazásának sérelme nélkül – nem kell kidolgozniuk éghajlatváltozási forgatókönyveket, és nem kell értékelniük azoknak a vállalkozás üzleti tevékenységére gyakorolt hatását.”;

26. az 51. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a 35. cikk (3) bekezdésében előírt információkat és az említett cikk (4) bekezdésében meghatározott alapelveket figyelembe véve előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók évente jelentést tegyenek közzé fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről.

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek két világosan azonosított és együttesen nyilvánosságra hozott külön részt kell tartalmaznia. Az első rész a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkból, a második rész pedig a többi piaci szereplőnek címzett információkból áll. ”;

b) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének rövid leírása; és
- b) a vállalkozás tőkekezelésének és kockázati profiljának rövid leírása.”;

c) a szöveg a következő (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia teljes egészében vagy az egyéb jogi vagy szabályozási követelmények alapján nyilvánosságra hozott, jellegében és hatókörében egyenértékű információkra való hivatkozásként:

- a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének leírása;
- b) az irányítási rendszer leírása;
- c) az eszközök, biztosítástechnikai tartalékok és egyéb kötelezettségek értékelésére alkalmazott alapok és módszerek ismertetése külön-külön;
- d) a tőkekezelés és a kockázati profil bemutatása, beleértve legalább a következőket:

- i. a szavatolótőke szerkezete, összege és minősége;
- ii. a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet nagysága;
- iii. az uniós pénzügyi rendszerek pénzügyi stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók esetében a kockázaterzékenységre vonatkozó információk;
- iv. a 304. cikkben a szavatolótőke-szükséglet kiszámítására meghatározott lehetőség;
- v. olyan információk, amelyek lehetővé teszik a standard formula alapjául szolgáló feltevések és a vállalkozás által a szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használt bármely belső modell feltevései közötti fő különbségek megfelelő megértését;
- vi. a jelentési időszakban a minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének vagy a szavatolótőke-szükséglet jelentős nem teljesítésének összege, függetlenül a nem megfelelés későbbi megszüntetésétől, bemutatva annak eredetét, következményeit, valamint a korrekciós intézkedéseket.

(1c) A 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció alkalmazása esetén az e cikk (1b) bekezdése c) pontjában, d) pontjának i. alpontjában és d) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmazza az illeszkedési korrekció, valamint azon kötelezettségállomány és elkülönített eszközök leírását is, amelyekre az illeszkedési korrekciót alkalmazzák, továbbá az illeszkedési korrekció nullára csökkentésének a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt számszerűsített hatását.

Az e cikk (1b) bekezdése b) pontjában, c) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmaz egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a vállalkozás alkalmazza-e a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót, és amennyiben alkalmazza, közzé kell tennie a következő információkat:

- a) a volatilitási korrekció nullára csökkentése által a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás számszerűsítése;
- b) az egyes releváns pénznemekre vagy adott esetben országokra vonatkozóan a 77d. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekció és az annak megfelelő, a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések.”;

- d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1b) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett leírás tartalmazza az előző jelentési időszak óta bekövetkezett jelentős változások vizsgálatát, az érintett elemek pénzügyi beszámolóikban szereplő értékével kapcsolatos főbb eltérések magyarázatát, valamint a tőkeátruházhatóság rövid leírását.

A szavatolótőke-szükséglet e cikk (1b) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett közzétételében külön kell bemutatni a VI. fejezet 4. szakasza 2. és 3. alszakaszának megfelelően számított összeget és a 37. cikkel összhangban előírt esetleges többlettőke-követelmény összegét, vagy a 110. cikk értelmében a biztosító vagy viszontbiztosító által alkalmazandó egyedi paraméterek hatását, az érintett felügyeleti hatóság erre vonatkozó indokolásáról szóló rövid tájékoztatással együtt.

A szavatolótőke-szükséglet közzététele során adott esetben jelezni kell, hogy a végleges összeget a felügyeleti hatóság még nem hagyta jóvá.”;

- e) a cikk a következő (3)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A zárt biztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt, és nem kötelesek a többi piaci szereplőnek címzett részbe belefoglalni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatoktól eltérő információkat, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
- b) a zárt biztosító biztosítási kötelezettségei nem tartalmazzak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) A zárt viszontbiztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt, és nem kötelesek a többi piaci szereplőnek címzett részbe belefoglalni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatoktól eltérő információkat, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át; ;
- b) a zárt viszontbiztosító viszontbiztosítási kötelezettségeinek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem kapcsolódnak kötelező felelősségbiztosításhoz;
- c) az anyavállalatnál vagy a csoport bármely vállalkozásánál fennálló kölcsönök, beleértve a csoportos számla-összevezetéseket is, nem haladják meg a zárt viszontbiztosító teljes eszközállományának 20 %-át;
- d) a bruttó biztosítástechnikai tartalékokból eredő maximális veszteség determinisztikusan, sztochasztikus módszerek alkalmazása nélkül értékelhető.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve a viszontbiztosítóknek lehetőségük van arra, hogy ne tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részét.

(6) Az (1b) bekezdéstől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozásoknak lehetőségük van arra, hogy csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében, feltéve, hogy háromévente teljes jelentést tesznek közzé, amely tartalmazza az e cikkben előírt összes információt.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók az e cikk első bekezdésében említett információkat a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtsák, és hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy e határidőt ideiglenesen, szükség esetén legfeljebb 10 héttel meghosszabbítsák az érintett vállalkozások számára, az EIOPA által a 35b. cikk (4) bekezdésének megfelelően rendkívülinek nyilvánított, működést zavaró esemény esetén. Ezek a határidők szükség esetén meghosszabbíthatók az EIOPA nyilatkozatától számított 6 hónapon belül esedékes adatszolgáltatási kötelezettségek tekintetében. Amennyiben az érintett vállalkozások olyan csoport részét képezik, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a csoportfelügyeleti hatóságot a meghosszabbításról.

(8) Az (1) bekezdésben említett jelentés részeként a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük annak hatását, hogy a biztosítástechnikai tartalékoknak a 77. cikk szerinti meghatározása céljából a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe helyett a 77e. cikk (1) bekezdésének aa) pontjában említett, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák.

Az első albekezdéstől eltérve azonban a közzétételi követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre az alábbiak valamelyike vonatkozik:

- i. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-ot;
- ii. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeli pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz tartozó jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya, ahol a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, nem haladja meg a 10 %-ot.

(9) Adott esetben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az (1) bekezdésben említett jelentés részeként közzé kell tenniük a 111. cikk (1) bekezdésének [második] albekezdése és a 77a. cikk (2) bekezdése alapján alkalmazott átmeneti intézkedéseknek a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatását.

(10) Az (1) bekezdésben említett jelentés részeként a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük a 77a., 308c. és 308d. cikkben, valamint adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének [második] albekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések alkalmazása mellőzésének a pénzügyi helyzetükre gyakorolt együttes hatását.”;

27. a szöveg a következő 51a. cikkel egészül ki:

„51a. cikk

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: könyvvizsgálati követelmények

- (1) A kis méretű és nem összetett vállalkozásnak, zárt biztosítónak vagy zárt viszontbiztosítónak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett mérleget könyvvizsgálatnak kell alávetni.
 - (2) A 29c. cikktől eltérve a tagállamok az (1) bekezdésben megállapított kötelezettséget a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősülő vállalkozásokra, a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra is kiterjeszthetik.
 - (3) A tagállamok a könyvvizsgálati követelmény hatályát a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés más elemeire is kiterjeszthetik.
 - (4) A könyvvizsgálatot jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elvégeznie a 2006/43/EK irányelv 26. cikke értelmében alkalmazandó könyvvizsgálati standardokkal összhangban. A jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálóknak és könyvvizsgáló cégeknek e feladat ellátása során meg kell felelniük a 72. cikkben meghatározott könyvvizsgálói kötelezettségeknek.
- Portugáliában a könyvvizsgálat egyes részeit a nemzeti jog szerint az Atuário Responsávelként nyilvántartásba vett szervezetek is elvégezhetik, feltéve, hogy az olyan kötelező erejű standardoknak megfelelően járnak el, amelyek biztosítják a magas színvonalú könyvvizsgálatot, és lefedik legalább a könyvvizsgálati gyakorlat, a függetlenség és a belső minőség-ellenőrzés területét a könyvvizsgálat elvégzése során, és megfelelnek a 72. cikkben említett kötelezettségeknek.

(5) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentéssel együtt be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságnak a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által készített külön jelentést, amely tartalmazza a könyvvizsgálat jellegének és eredményeinek leírását.”;

28. az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő e) és f) ponttal egészül ki:

„e) a biztosítók és viszontbiztosítók teljes száma kis méretű és nem összetett vállalkozások és egyéb, egyszerűsítéseket vagy más arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások száma;

f) a csoportok száma kis méretű és nem összetett csoportok és egyéb, egyszerűsítéseket vagy más arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok száma;”;

b) a (2) bekezdés a következő f) és g) ponttal egészül ki:

„f) az egyes tagállamok tekintetében a biztosítók és viszontbiztosítók száma, valamint a csoportok száma kis méretű és nem összetett vállalkozások vagy csoportok és egyéb, egyszerűsítéseket vagy más arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások vagy csoportok szerinti bontásban, valamint az egyedi egyszerűsítéseket és más arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások vagy csoportok száma;

g) az egyes tagállamok tekintetében a kis méretű és nem összetett biztosítók és viszontbiztosítók és csoportok száma, valamint a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban beszedett bruttó díjbevétel, valamint ez utóbbi százalékos aránya a teljes éves bruttó díjbevételhez képest.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett információkat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére bocsátja, a többlettőke-követelmény előírásában és az arányossági intézkedések alkalmazásában a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai között megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékét bemutató jelentéssel együtt.”;

d) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EIOPA nyomon követi a kis méretű és nem összetett vállalkozások és csoportok azonosítására szolgáló kritériumok megfelelőségét és megbízhatóságát, és értékeli e kritériumok alkalmazásának hatásait, legalább az ügyfelek védelmére, a pénzügyi stabilitásra és az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó célkitűzések tekintetében. Az EIOPA a megállapításait tartalmazó jelentést [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = három évvel az alkalmazás kezdőnapját követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.”;

29. az 53. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó az 51. cikk (1b) bekezdésének d) pontjában említett információkra.”;

30. az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tovább részletezi azokat az információkat, amelyeket a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük.”;

b) a cikk a végén a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 51. cikk (1b) bekezdése d) pontja iii. alpontjának koherens és következetes alkalmazása érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az annak meghatározásához használandó módszereket, hogy mely biztosítók és viszontbiztosítók relevánsak az Unió pénzügyi rendszereinek pénzügyi stabilitása szempontjából. Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet szerinti feladatai ellátása céljából biztosítja az iránymutatások összhangját az uniós pénzügyi rendszerek pénzügyi stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók azonosítására használt eszközökkel.”;

31. az 58. cikk (3) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik; vagy

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*, a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv hatálya alá.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).”;

32. a 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a „85/611/EGK irányelv 1a. cikkének 2. pontja” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja” szövegrész lép;
33. a 62. cikk első bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:
„Olyan esetekben, amikor az 57. cikkben említett személyek által gyakorolt befolyás a biztosító vagy viszontbiztosító körültekintő és megbízható irányítása ellen hathat, a tagállamok előírják, hogy a minősített részesedés tartásának, szerzésének vagy növelésének kitett vállalkozás székhely szerinti tagállamának felügyeleti hatósága megfelelő intézkedéseket hozzon e helyzet megszüntetése érdekében.”;
34. a 63. cikk második bekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép;
35. a 72. cikk (1) bekezdésében az „a 78/660/EGK irányelv 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy a 85/611/EGK irányelv 31. cikkében” szövegrész helyébe az „a 2013/34/EU irányelv 34. vagy 35. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében” szövegrész lép;
36. a 77. cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:
„(6) Amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási szerződések pénzügyi opciókat és garanciákat tartalmaznak, a legjobb becslés kiszámításához használt módszereknek megfelelően tükrözniük kell azt, hogy az e szerződésekből eredő pénzáramlások jelenértéke függhet mind a jövőbeli események és fejlemények várható kimenetelétől, mind pedig a tényleges kimenetelnek a várható kimeneteltől való esetleges eltéréseitől bizonyos forgatókönyvek mellett.
(7) A (6) bekezdéstől eltérve, a 29b. cikk szerint kis méretűnek és nem összetettnek minősülő vállalkozások a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelését is alkalmazhatják az olyan opciókkal és garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetén, amelyek nem tekinthetők lényegesnek.”;

37. a 77a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„77a. cikk

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja

(1) A 77. cikk (2) bekezdésében említett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során a vonatkozó pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, és azokkal összhangban kell eljárni. Ennek során azon futamidejű vonatkozó pénzügyi eszközöket kell figyelembe venni, amelyek esetében e pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbét az első kiegyenlítési pontnál hosszabb futamidőkre extrapolálni kell. Egy pénznem első kiegyenlítési pontja az a leghosszabb futamidő, amelyre a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ilyen futamidejű pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható;
- b) az adott pénznemben denominált összes forgalomban lévő kötvény közül az említett vagy annál hosszabb futamidejű kötvények aránya kellően magas.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak az első kiegyenlítési pontnál alkalmazandó határidős kamatlábtól egy végső határidős kamatláb felé.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének figyelembe kell vennie az olyan futamidejű, kötvénytől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, amelyek esetében a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, és a pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésének alkalmazásában a határidős kamatlábaknak az extrapoláció végső határidős kamatlába felé történő konvergenciája sebességét meghatározó bármely paraméter megválasztható oly módon, hogy [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapja]-án/-én a kockázatmentes hozamgörbe kellően hasonló legyen a [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapját megelőző nap]-án/-én alkalmazandó extrapolációs szabályokkal összhangban az adott napra meghatározott kockázatmentes hozamgörbéhez. Az extrapoláció ezen paramétereit egy átmeneti időszak alatt lineárisan csökkenteni kell minden naptári év elején. Az extrapoláció végső paramétereit 2032. január 1-jétől alkalmazandók.

Az első albekezdésben meghatározott átmeneti mechanizmus nem érinti a pénzügyi piacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának, valamint az (1) bekezdésben említett első kiegyenlítési pontnak a meghatározását.”

38. A 77d. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával volatilitási korrekciót alkalmazhassanak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére, amennyiben legalább a következő feltételek teljesülnek:

a) egy adott pénznem volatilitási korrekcióját alkalmazzák a vállalkozás adott pénznemben denominált összes biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségére vonatkozó legjobb becslés kiszámítása során, amennyiben az említett kötelezettségek legjobb becslésének kiszámításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe nem tartalmaz a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót;

b) a vállalkozás kielégítő módon igazolja a felügyeleti hatóság számára, hogy megfelelő eljárásokkal rendelkezik a volatilitási korrekció e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kiszámításához.”;

b) a szöveg a következő (1a), (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = egy évvel az alkalmazás kezdőnapját megelőzően] előtt volatilitási korrekciót alkalmaztak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére, a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyása nélkül továbbra is alkalmazhatják a volatilitási korrekciót, feltéve, hogy [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapja]-tól/-től megfelelnek a felügyeleti hatóság által e cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott feltételeknek.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek annak előírására a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára, hogy beszüntessék a volatilitási korrekció alkalmazását a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére, amennyiben a vállalkozás már nem felel meg a felügyeleti hatóság által e cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott feltételeknek. Amennyiben egy vállalkozás újból megfelel a felügyeleti hatóság által e cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott feltételeknek, előzetes jóváhagyást kérhet a felügyeleti hatóságoktól, hogy e cikk (1) bekezdésének megfelelően volatilitási korrekciót alkalmazhasson a legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.

(1c) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával vállalkozásspecifikus korrekciót alkalmazhatnak a (3) bekezdésben említett pénznemre vonatkozó kockázathoz igazított különbözetre, azzal a feltétellel, hogy a vállalkozás releváns eszközeihez szervesen hozzátartozó, a vállalkozás által a 35. cikk (1)–(4) bekezdésével összhangban szolgáltatott információk megfelelő minőségűek ahhoz, hogy megalapozott és megbízható számítást tegyenek lehetővé.

E korrekciónak a következő értékek közül a legalacsonyabbnak kell megfelelnie: 100 %, illetve a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet és a vonatkozó pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet aránya. A vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet ugyanúgy kell kiszámítani, mint a vonatkozó pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet, de a súlyokat, valamint a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfólióján belüli vonatkozó alkategóriák átlagos időtartamát illetően a vállalkozásra jellemző adatokat kell felhasználni. Amennyiben a korrekció értéke 100 %-nál kisebb, a volatilitási korrekció nem növelhető meg a (4) bekezdésben említettek szerinti makroszintű volatilitási korrekcióval.”;

c) a (2)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót valamennyi pénznem esetében egy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfólióval a vonatkozó pénznemben elérhető kamatláb és az e pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatlábak közötti különbség alapján kell kiszámítani.

Egy adott pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfóliója az adott pénznemben denominált olyan eszközökre nézve reprezentatív, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések fedezése céljából.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót egy pénznem esetében a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RC_{Scu}$$

ahol:

- a) VA_{cu} a cu pénznemhez tartozó volatilitási korrekció;
- b) $CSSR_{cu}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa a cu pénznemre vonatkozóan;
- c) RC_{Scu} a cu pénznemre vonatkozó kockázathoz igazított különbség.

A $CSSR_{cu}$ értéke nem lehet negatív, illetve egynél nagyobb. Az értéke egynél kisebb, ha a biztosító vagy viszontbiztosító valamely pénznemben lévő eszközeinek a hitelkockázati felárak változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint az adott vállalkozás adott pénznemben lévő biztosítástechnikai tartalékainak a kamatlábak változásaira való érzékenysége.

Az RSC_{cu} -t a (2) bekezdésben említett különbszet és e különbszet azon része közötti különbségként kell kiszámítani, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be.

A VA_{cu} -t a hozamgörbe azon vonatkozó kockázatmentes kamatlábaira kell alkalmazni, amelyek nem a 77a. cikk szerinti extrapolációból származnak.

Amennyiben a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált része a 77a. cikk (1) bekezdése szerint figyelembe vesz kötvényektől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, a VA_{cu} -t az említett pénzügyi eszközökből származó kockázatmentes hozamgörbékre is alkalmazni kell. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja e kiigazított kockázatmentes hozamgörbéken alapszik.

Az első albekezdéstől eltérve, azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek központi irodája olyan tagállamban van, amelynek a pénzneme az euróhoz kötött, és amely megfelel az euróhoz kötött pénznemekkel kapcsolatos, a 111. cikk (1) bekezdésének p) pontja értelmében kialakított devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának elősegítése céljából alkalmazandó korrekcióra vonatkozó részletes kritériumoknak, az euróhoz kötött pénznemre vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció és az euróra vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció számításakor egyetlen $CSSR_{cu}$ -t számíthatnak mind a helyi pénznem, mind az euro vonatkozásában, együttesen figyelembe véve az euróban és a helyi pénznemben denominált eszközöket és kötelezettségeket.

(4) Az (1c) bekezdés sérelme nélkül az euro esetében a volatilitási korrekciót makroszintű volatilitási korrekcióval kell növelni. A makroszintű volatilitási korrekciót a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{Euro, macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RC_{Sco} - 1,3 \cdot RC_{SEuro} ; 0) \cdot \omega_{co}$$

ahol:

- a) $VA_{Euro, macro}$ a co országhoz tartozó volatilitási korrekció;
- b) $CSSR_{Euro}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa az euróra vonatkozóan;
- c) RC_{Sco} a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbség;
- d) RC_{SEuro} az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbség;
- e) w_{co} a co ország országkorrekciós tényezője.

A $CSSR_{Euro}$ -t egy biztosító vagy viszontbiztosító euróra vonatkozó, hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosaként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az RC_{Sco} -t ugyanúgy kell kiszámítani, mint a (3) bekezdés szerinti, euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbséget, de az olyan eszközökre nézve reprezentatív referenciaportfólió alapján, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektetnek be az adott ország biztosítási piacán értékesített és euróban denominált termékekből eredő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés fedezése céljából.

Az RC_{SEuro} -t az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbségetként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az e) pontban említett országkorrekciós tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RSC_{co}^* - 0,6\%}{0,3\%}; 1\right); 0\right)$$

ahol RSC_{co}^* a c) pont első albekezdésében említett, a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetnek és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetések co országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított százalékos arányának szorzata.”

39. A 77e. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) és ab) ponttal egészül ki:

„aa) azok a forgatókönyvek, amelyeket 77. cikk (6) bekezdése alapján az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez alkalmazni kell;

ab) az 51. cikk (8) bekezdése szerinti közzétételek alkalmazásában: illeszkedési korrekció és volatilitási korrekció nélküli, a 77a. cikk (2) bekezdésében előírt, az extrapolációra vonatkozó átmeneti mechanizmus alkalmazása nélkül meghatározott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe;”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) valamennyi releváns pénznem és nemzeti biztosítási piac esetében a 77d. cikk (3), illetve (4) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözet;”

iii. a szöveg a következő d) ponttal egészül ki:

„d) valamennyi releváns tagállam esetében a 77d. cikk (4) bekezdésében említettek szerint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetéseknek a biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított, az adott országban engedélyezett százalékos aránya.”;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az EIOPA-nak legalább évente meg kell határoznia és közzé kell tennie a 77a. cikk (1) bekezdésében említettek szerint az adott pénznemben denominált összes kötvény közül az adott vagy hosszabb futamidejű kötvények százalékos arányát minden egyes releváns pénznemre és olyan futamidőre vonatkozóan, amely esetében az adott futamidejű pénzügyi eszközök vagy kötvények piaca mély, likvid és átlátható;”

c) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A biztosítástechnikai tartalékok és az alapvető szavatolótőke kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek valamennyi releváns pénznemre vonatkozóan meghatározzák az e cikk (1) bekezdésének a), valamint ab)–c) pontjában említett technikai információkat és a 77a. cikk (1) bekezdése szerinti első kiegyenlítési pontot. Az említett végrehajtási jogi aktusok felhasználhatják az EIOPA által az e cikk (1) bekezdése szerint közzétett információkat.”;

d) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azon pénznemek esetében, amelyeknél a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus nem határozza meg az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázathoz igazított különbözetet, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazható volatilitási korrekció a legjobb becslés kiszámításához. Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, és amelyek vonatkozásában a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok nem határozzák meg az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázathoz igazított különbözetet és az (1) bekezdés d) pontjában említett százalékos arányt, a volatilitási korrekcióhoz nem adható makroszintű volatilitási korrekció.”;

e) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában egy adott pénznemhez tartozó, végrehajtási jogi aktusban meghatározott első kiegyenlítési pont nem módosítható, kivéve, ha az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények adott pénznemben denominált összes kötvényhez viszonyított százalékos arányának értékelése a 77a. cikk (1) bekezdése szerint eltérő első kiegyenlítési pontot jelez legalább két egymást követő évre vonatkozóan.”

40. A 86. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a 77. cikk (7) bekezdésében említett prudens determinisztikus értékelés, valamint azok a feltételek, amelyek mellett ez az értékelés felhasználható opciókkal és garanciákkal rendelkező biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének értékelésére.”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározására szolgáló módszerek, elvek és technikák, különös tekintettel az alábbiakra:

i. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett extrapoláció képlete, beleértve az extrapoláció konvergenciájának sebességét meghatározó paramétereket;

- ii. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett kötvénypiacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának meghatározására szolgáló módszer;
 - iii. az a százalékos arány, amely alatt az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények összes kötvényen belüli részarányát alacsonynak kell tekinteni a 77a. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;
 - iv. a 77a. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti mechanizmus;”
- iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „i) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció kiszámításához használt módszerek és feltevések, beleértve a következőket:
- i. a szóban forgó cikk (2) bekezdésében említett kamatkülönbözet kiszámítására szolgáló képlet;
 - ii. a szóban forgó cikk (3) és (4) bekezdésében említett hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányados kiszámítására szolgáló képlet;
 - iii. az egyes vonatkozó eszközosztályok esetében a kamatkülönbözet azon hányada, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be, a 77d. cikk (3) bekezdésében említettek szerint.
- ”.

- b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az eszközök 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközportfólióban való szerepeltethetőségének kritériumaira vonatkozóan.”;

- c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
- „(2a) A 77. cikk (7) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja az azon forgatókönyvek meghatározásához használandó módszertant, amelyeket a szóban forgó bekezdésben említett, az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez alkalmazni kell.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

41. A 92. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1a) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló – a 212. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmében vett – részesedések kezelésére vonatkozóan a szavatolótőke meghatározása céljából, beleértve a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló lényeges részesedéseknek a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéjéből való levonására vonatkozó módszereket is.

A részesedéseknek a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőkéből való, az első albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti levonása ellenére, a 88. cikkben említett alapvető szavatolótőke meghatározása céljából a felügyeleti hatóságok engedélyezhetik a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy ne vonja le a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló részesedésének értékét, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a biztosító vagy viszontbiztosító az e pont i. vagy ii. alpontjában leírt körülmények valamelyike vonatkozik:
- i. a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény és a biztosító vagy viszontbiztosító ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, a 212. cikkben meghatározott értelemben, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, és a kapcsolódó hitelintézetre vagy pénzügyi intézményre nem vonatkozik a 228. cikk (5) bekezdésében említett levonás;
 - ii. a felügyeleti hatóságok a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára a 2002/87/EK irányelv I. mellékletének II. részével összhangban technikai számítási módszerek alkalmazását írják elő vagy teszik lehetővé, és a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az említett irányelv szerint ugyanazon kiegészítő felügyelet alá tartozik, mint a biztosító vagy viszontbiztosító;
- b) a felügyeleti hatóságok elégedettek az integrált irányítás, kockázatkezelés és belső ellenőrzés szintjével az ezen albekezdés a) pontjának i. alpontjában említett csoportfelügyelet vagy az ezen albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások tekintetében;
- c) a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben való kapcsolódó részesedés a 111. cikk (1) bekezdésének m) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetés.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1a) bekezdésben említett, pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló részesedések a következők:

a) biztosítók és viszontbiztosítók részesedése a következő szervezetekben:

i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 26. pontja szerinti hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások,

ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozások;

b) az 575/2013/EU rendelet 52. cikkében említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és ugyanezen rendelet 63. cikkében említett járulékos tőkeinstrumentumok, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet 9. cikke szerinti kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók az e bekezdés a) pontjában említett azon vállalkozások tekintetében tartanak, amelyekben részesedéssel rendelkeznek.”

42. A 95. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

E célból a biztosítók és viszontbiztosítók a szavatolótőke-elemek 97. cikk (1) bekezdésében említett felsorolására támaszkodnak, amennyiben az alkalmazható.”

43. A 96. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 95. cikknek és a 97. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül ezen irányelv alkalmazásában a következő besorolás alkalmazandó:

1. a 91. cikk (2) bekezdésének hatályába tartozó nyereségrészesedésből származó szavatolótőke az első szintre sorolandó;
2. a biztosítási hitelezők javára független letétkezelőnél letétben tartott, a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek által kibocsátott akkreditívek és garanciák a második szintre sorolandók;
3. hajótulajdonosok olyan biztosító egyesülete vagy biztosító jellegű egyesülete esetén, amely kizárólag az I. melléklet A. részének 6., 12. és 17. ágazatában felsorolt kockázatokat biztosítja, továbbá amelynek tagi hozzájárulásai utólag módosíthatók, az egyesületnek a tagokkal szembeni, a következő 12 hónapon belül előírható pótlólagos befizetésből eredő jövőbeli, követelése a második szintre sorolandók.”

44. Törölve

45. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók sajátos részmodulok vagy kockázati modulok esetében egyszerűsített számítást végezhetnek, amennyiben az általuk vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége ezt indokolja, és amennyiben aránytalan lenne minden biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a standardizált számítás elvégzését előírni.

E bekezdés alkalmazásában az egyszerűsített számításokat a 101. cikk (3) bekezdésével összhangban kell kalibrálni.

(2) E cikk (1) bekezdésének és a 102. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító kiszámítja a szavatolótőke-szükségletet, és egy kockázati modul vagy részmodul a 103. cikk a) pontjában említett alapvető szavatolótőke-szükséglet legfeljebb 5 %-át teszi ki, a vállalkozás a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását követő legfeljebb három évig egyszerűsített számítást alkalmazhat az adott kockázati modulra vagy részmodulra vonatkozóan.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon kockázati modulok vagy részmodulok alapvető szavatolótőke-szükségletéhez viszonyított részarányának összege, amelyek esetében a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítást alkalmazzák, nem haladhatja meg a 10 %-ot.

A kockázati modulnak vagy részmodulnak az első albekezdésben említett, alapvető szavatolótőke-szükségletéhez viszonyított részaránya az azon utolsó alkalommal kiszámított részarány, amikor a kockázati modult vagy részmodult a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítás nélkül számították ki.”

46. A 111. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az l) és m) pont helyébe a következő pontok lépnek:

„l) a 109. cikk (1) bekezdésében említett sajátos kockázati modulok és részmodulok, valamint a 109. cikk (2) bekezdésében említett elhanyagolható kockázati modulok és részmodulok esetén alkalmazható egyszerűsített számítási módszerek, valamint azok a kritériumok, amelyeknek a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak – beleértve a zárt biztosítókat és zárt viszontbiztosítókat – meg kell felelnie ahhoz, hogy jogosult legyen a 109. cikk (1) bekezdésének megfelelő egyszerűsítések alkalmazására;

m) a 13. cikk 21. pontja szerinti minősített részesedések tekintetében a szavatolótőke-szükséglet számításakor, különösen a 105. cikk (5) bekezdésében említett részvénytőke kockázati részmodul számításakor alkalmazandó megközelítés, amely figyelembe veszi a minősített részesedések értéke volatilitásának valószínűsíthető csökkenését, amely e befektetések stratégiai jellegéből és a biztosító vagy viszontbiztosító által a befektetést befogadó vállalkozásokra gyakorolt befolyásból ered;”

b) a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben a Bizottság az első albekezdés c) pontja értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatkockázati részmodul számításához alkalmazandó módszerek, feltevések és standard paraméterek meghatározása céljából, a tőkekövetelmények kamatváltozásokra való érzékenységének javítása érdekében, a kamatkockázati részmodul ezen kiigazításai fokozatosan vezethetők be egy legfeljebb öt éves átmeneti időszak során. Az említett fokozatos bevezetés kötelező és minden biztosítóra és viszontbiztosítóra alkalmazandó.

Az első albekezdés h) pontjának alkalmazásában a biztosító vagy viszontbiztosító elkülönített alapok miatti csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségeinek tükrözése érdekében követendő módszerek, illetve korrekciók nem alkalmazandók azon eszközportfóliókra, amelyek nem elkülönített alapok, és amelyeket a 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek megfelelő legjobb becslésének fedezésére jelöltek ki.”

47. A 112. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A belső modell alkalmazására a felügyeleti hatóságoktól kapott jóváhagyást követően a biztosítók és viszontbiztosítók kötelesek a felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátani a szavatolótőke-szükségletnek a 2. alszakasz szerinti standard formulával éves alapon számított becslését is.”

48. A 122. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok csak a következő feltételek teljesülése esetén engedélyezhetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati felár változásai által a 77d. cikkel összhangban kiszámított volatilitási korrekcióra gyakorolt hatást:

- a) a hitelkockázati felár változásai valamely pénznemre vonatkozó volatilitási korrekcióra gyakorolt hatásának figyelembevételére szolgáló módszer nem veszi figyelembe sem a kockázathoz igazított különbözetnek a 77d. cikk (1c) bekezdése szerinti vállalkozásspecifikus korrekcióját, sem – az euro esetében – a volatilitási korrekciónak a 77d. cikk (4) bekezdése szerinti makroszintű volatilitási korrekcióval történő esetleges növelését;
- b) a szavatolótőke-szükséglet nem alacsonyabb az alábbiak bármelyikénél:
 - i. a szavatolótőke-szükségletként kiszámított elvi szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását az EIOPA által a technikai információk 77e. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti közzététele céljából alkalmazott módszertannak megfelelően veszik figyelembe;
 - ii. az i. alpont szerint kiszámított elvi szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a 77d. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett pénznem reprezentatív portfólióját az adott pénznemben denominált biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező összes biztosító vagy viszontbiztosító eszközei helyett azon eszközök alapján határozzák meg, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában egy adott pénznem reprezentatív portfóliójának meghatározása a vállalkozás adott pénznemben denominált azon eszközein alapul, amelyek az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének fedezésére szolgálnak.”

49. A 132. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés második albekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép;
- b) a szöveg a következő (5), (6), (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:
 - „(5) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe kell venniük a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket.
 - (6) A felügyeleti hatóság kérésére a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe kell venniük a makroprudenciális aggályokat, valamint értékelniük kell, hogy befektetési stratégiáik milyen mértékben befolyásolhatják a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket és válhatnak rendszerszintű kockázat forrásaivá, és a befektetési döntéseikbe be kell építeniük ezeket a megfontolásokat.
 - (7) E cikk (5) és (6) bekezdésének alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények, valamint a makroprudenciális aggályok fogalma a 45. cikkben foglaltakkal megegyezően értelmezendő.
 - (8) A felügyeleti hatóságnak, annak eldöntésekor, hogy intézze-e a (6) bekezdésben említett kérdést egy olyan biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat, mérlegelnie kell, hogy a (6) bekezdésben említett értékelést csoportszinten végzi-e az Unióban központi irodával rendelkező részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és az kiterjed-e az adott leányvállalat sajátosságaira.”

50. A 133. cikk (3) bekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép.
51. A 138. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:
- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „A jelentős piaci részesedéssel vagy az érintett biztosítási üzletágban szerzett jelentős részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő – az EIOPA által megállapított – kivételesen kedvezőtlen helyzetekben a felügyeleti hatóság az érintett vállalkozások esetében az összes vonatkozó szempont – többek között a biztosítástechnikai tartalékok átlagos hátralevő futamidejének – figyelembevételével legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja a (3) bekezdés második albekezdésében rögzített időszakot.”;
- b) a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:
- „Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül, e bekezdés alkalmazásában, az EIOPA az érintett felügyeleti hatóság kérésére és adott esetben az ERKT-val folytatott konzultációt követően megállapítja a kivételesen kedvezőtlen helyzetet.”
52. A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A minimális tőkeszükséglet nemteljesítése

(1) A biztosítók vagy viszontbiztosítók amint észlelik, haladéktalanul bejelentik a felügyeleti hatóságnak, ha a minimális tőkeszükségletet már nem teljesítik, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóság tájékoztatására vonatkozó követelmény attól függetlenül alkalmazandó, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelést vagy a meg nem felelés kockázatát a minimális tőkeszükséglet 129. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítása során vagy a minimális tőkeszükséglet két olyan időpont között történő kiszámítása során észleli, amelyben annak kiszámítását a 129. cikk (4) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság részére jelenti.

(2) A minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének észlelésétől vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésétől számított egy hónapon belül az érintett biztosító vagy viszontbiztosító realisztikus, rövid távú pénzügyi tervet nyújt be jóváhagyásra a felügyeleti hatóságnak annak érdekében, hogy az észleléstől számított három hónapon belül legalább a minimális tőkeszükséglet szintjére állítsa vissza a figyelembe vehető alapvető szavatolótőkét, vagy pedig a minimális tőkeszükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bejelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem indítanak felszámolási eljárást, a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága fontolóra veszi a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei fölötti szabad rendelkezési jogának korlátozását vagy attól való eltiltását. Erről tájékoztatja a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának felszólítására ezek a hatóságok is meghozzák ugyanazokat az intézkedéseket. Az intézkedések hatálya alá tartozó eszközöket a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága határozza meg.

(4) Az EIOPA iránymutatásokat dolgozhat ki azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak kell meghozniuk az (1) bekezdésben említett, minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésekor.”

53. A 144. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az engedély visszavonása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra továbbra is a biztosítási felügyeletnek az I. cím III. fejezetében meghatározott általános szabályai és célkitűzései vonatkozzanak, adott esetben mindaddig, amíg minden biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettség teljesítésére sor nem került, illetve a felszámolási eljárások megindításáig.”

54. Az I. cím a következő fejezettel egészül ki:

„*VIIA. FEJEZET*

Makroprudenciális eszközök

A likviditási kockázat kezelése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók 44. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett likviditási kockázat-kezelése garantálja számukra a megfelelő likviditás fenntartását a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeik teljesítésére azok esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy előírják a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy likviditási kockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak fenn. Kérésre a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak előre kell vetíteniük az eszközeikkel és kötelezettségeikkel kapcsolatos bejövő és kimenő pénzáramlásokat a rövid és középtávú potenciális likviditási rések felmérése érdekében, valamint likviditási kockázati mutatókat kell kidolgozniuk a potenciális likviditási stressz azonosítása, nyomon követése és kezelése érdekében.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 35. cikk (1) bekezdésében említett információk részeként benyújtsák a likviditási kockázat-kezelési tervet a felügyeleti hatóságoknak.

(4) A 29c. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a 29b. cikk értelmében kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók ne legyenek kötelesek likviditásikockázat-kezelési tervet készíteni.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót vagy a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, összevonhassák az e cikk (2) bekezdésében említett likviditásikockázat-kezelési tervet a 44. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban előírt tervvel.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia a likviditásikockázat-kezelési terv tartalmának – többek között az (5) bekezdésben említett tervek összevonásának – és aktualizálása gyakoriságának további pontosítása céljából.

144b. cikk

Likviditási sebezhetőségek kivételes körülmények között történő orvoslására vonatkozó felügyeleti hatáskörök

(1) A felügyeleti hatóságok a rendszeres felügyeleti felülvizsgálat részeként figyelemmel kísérik a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozícióját. Amennyiben lényeges likviditási kockázatokat észlelnek, az értékelésről tájékoztatják az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót. A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ismertetnie kell, hogyan szándékozik kezelni ezeket a likviditási kockázatokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy likviditási kockázat vagy hiányosságok észlelése esetén megköveteljék a vállalkozásoktól likviditási pozíciójuk megerősítését. Ez a hatáskör akkor alkalmazandó, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a likviditási kockázatok meglétével és a biztosító vagy viszontbiztosító által azok orvoslása érdekében hozott hatékony intézkedések hiányával kapcsolatban.

A felügyeleti hatóságok által e bekezdés alapján hozott intézkedéseket az említett hatóságoknak legalább évente egyszer felül kell vizsgálniuk, és azokat meg kell szüntetniük, ha a vállalkozás hatékony intézkedéseket tett a probléma orvoslására.

(3) A tagállamok által ezen irányelv IV. címe alapján elfogadott rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy ideiglenesen felfüggeszék a szerződők visszaváltási jogát az olyan jelentős likviditási kockázatokkal szembesülő vállalkozásoknál kötött életbiztosítási kötvényeik közül néhányra vagy mindegyikre vonatkozóan, amelyek veszélyeztethetik a szerződők védelmét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

Ez a hatáskör csak a vállalkozásokat érintő kivételes körülmények között, végső eszközként gyakorolható. E hatáskör gyakorlása előtt a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie a pénzügyi piacokra, valamint a szerződőknek és a vállalkozás kedvezményezettjeinek a jogaira és kollektív érdekére gyakorolt esetleges nem kívánt hatásokat, határokon átnyúló összefüggésben is.

Az első albekezdésben említett intézkedés alkalmazása legfeljebb három hónapig tarthat. A tagállamok biztosítják, hogy az intézkedést meg lehessen újítani, ha annak indokai továbbra is fennállnak, és hogy az intézkedés ne kerüljön alkalmazásra, ha az okok már nem állnak fenn.

A 144c. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az érintett biztosítók és viszontbiztosítók ne fizessenek ki nyereséget vagy ne teljesítsenek más kifizetést a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére, ne hajtsanak végre részvény-visszavásárlást, illetve ne fizessenek vagy váltsanak vissza szavatolótőke-elemeket, továbbá ne fizessenek bónuszt vagy más változó javadalmazást mindaddig, amíg a felügyeleti hatóságok fel nem oldják a visszaváltási jogok felfüggesztését. A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ehhez szükséges hatáskörrel.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező hatóságok, amennyiben eltérnek a felügyeleti hatóságoktól, megfelelő tájékoztatást kapjanak a felügyeleti hatóságoknak az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a második albekezdésben említett esetleges nem kívánt hatások értékelésében.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok értesítsék az EIOPA-t és az ERKT-t minden olyan esetben, amikor a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázat kezelése érdekében gyakorolják az ebben a bekezdésben említett hatáskört.

(4) Amennyiben kivételes körülmények között elégséges bizonyíték áll rendelkezésre a piac egészét vagy jelentős részét érintő likviditási kockázatok fennállására vonatkozóan, a szerződők visszaváltási jogainak felfüggesztésére vonatkozó hatáskör a (3) bekezdésben foglalt feltételekkel összhangban gyakorolható minden, az adott tagállamban működő, közvetlenül érintett vállalkozás tekintetében.

A tagállamok kijelölnék egy hatóságot az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására.

Amennyiben a kijelölt hatóság eltér a felügyeleti hatóságtól, a tagállam biztosítja a megfelelő koordinációt és információcserét a különböző hatóságok között. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyek szükségesek lehetnek az e bekezdés szerint kijelölt hatóságra rábízott feladatok megfelelő teljesítéséhez.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdés második albekezdésében említett hatóság a (4) bekezdésben említett hatáskör igénybevételeéről értesítse az EIOPA-t, és amennyiben az intézkedést a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető kockázat kezelése érdekében hozzák, az ERKT-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az alkalmazott intézkedés leírását, időtartamát, valamint azoknak az okoknak és kockázatoknak a leírását, amelyek a hatáskör alkalmazását indokolták, beleértve azokat az okokat, amelyek miatt azt hatékonynak és arányosnak ítélték a szerződőkre gyakorolt negatív hatásaihoz képest.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak az ERKT-val folytatott konzultációt követően iránymutatásokat kell kidolgoznia a következők érdekében:

a) további iránymutatás nyújtása a likviditáskockázat-kezelés hiányosságainak kezelésére irányuló intézkedésekről, valamint azon hatáskörök formájáról, életbe léptetéséről és kalibrálásáról, amelyeket a felügyeleti hatóságok a vállalkozások likviditási pozícióinak megerősítése érdekében gyakorolhatnak, amennyiben olyan likviditási kockázatokat észlelnek, amelyeket e vállalkozások nem orvosoltak megfelelően;

- b) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztését indokoló kivételes körülmények fennállásának meghatározása;
- c) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztésének – mint végső intézkedésnek – az Unió-szerte következetes alkalmazását biztosító feltételek és azon szempontok meghatározása, amelyeket figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szerződők védelme valamennyi székhely szerinti és fogadó joghatóságban azonos mértékű és megfelelő legyen.

144c. cikk

A vállalkozások pénzügyi helyzetének megőrzésére irányuló felügyeleti intézkedések kivételes ágazati sokkok idején

(1) A 141. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetének megőrzését célzó intézkedések meghozatalára olyan kivételes ágazati sokkok idején, amelyek veszélyeztethetik az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

(2) Kivételes ágazati sokkok idején a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a különösen sebezhető kockázati profillal rendelkező vállalkozásoktól megköveteljék legalább a következő intézkedések megtételét:

- a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- c) a részvény-visszavásárlásoknak és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának a korlátozása vagy felfüggesztése;
- d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező érintett nemzeti szervek és hatóságok megfelelő tájékoztatást kapjanak a nemzeti felügyeleti hatóság e cikk rendelkezéseinek alkalmazására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a kivételes ágazati sokkok e bekezdéssel összhangban történő értékelésében.

(3) A (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásakor kellően figyelembe kell venni a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat, valamint a vállalkozás által jóváhagyott esetleges kockázatvállalási határokat és a vállalkozás kockázatkezelési rendszerében meghatározott esetleges küszöbértékeket.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor figyelembe kell venni a felügyeleti felülvizsgálati folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előretekintő értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazása addig tart, amíg az intézkedést alátámasztó okok fennállnak. Ezeket az intézkedéseket legalább háromhavonta felül kell vizsgálni, és azonnal meg kell szüntetni, amint az intézkedések alapjául szolgáló feltételek megszűnnek.

(6) E cikk alkalmazásában a 245. cikk (2) bekezdésében említett jelentős csoporton belüli ügyletek, ideértve a csoporton belüli osztalékfizetéseket is, csak akkor függeszthetők fel vagy korlátozhatók, ha fenyegetést jelentenek a csoport vagy a csoporton belüli vállalkozások legalább egyikének fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve. A kapcsolt vállalkozások felügyeleti hatóságainak a csoport többi részével folytatott ügyletek felfüggesztése vagy korlátozása előtt konzultációt kell folytatniuk a csoportfelügyeleti hatósággal.

(7) E cikk következetes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA-nak az ERKT-val folytatott konzultációt követően végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a kivételes ágazati sokkok fennállásának meghatározása céljából.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

144d. cikk

További makroprudenciális eszközök alkalmazása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésének e) pontjában, a 132. cikk (6) bekezdésében és a 144a. cikk (2) bekezdésében említett makroprudenciális eszközök alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia a következőkre vonatkozóan:

a) a nemzeti felügyeleti hatóságok által az azon biztosítók, illetve viszontbiztosítók és csoportok meghatározásakor figyelembe veendő kritériumok, amelyeknek:

i. el kell végezniük a 45. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett további makroprudenciális elemzéseket, figyelembe véve az említett cikk (9) bekezdésében említett körülményeket;

ii. be kell építeniük a makroprudenciális megfontolásokat a 132. cikk (6) bekezdésében említett „prudens személy” alapelvbe, figyelembe véve az említett cikk (8) bekezdésében említett körülményeket;

b) a nemzeti felügyeleti hatóságok által az azon biztosítók, illetve viszontbiztosítók és csoportok meghatározásakor figyelembe veendő kritériumok, amelyeknek a 144a. cikk (2) bekezdésével összhangban likviditási kockázat-kezelési tervet kell készíteniük és fenntartaniuk, valamint az említett tervek tartalma és aktualizálásának gyakorisága, figyelembe véve az említett cikk (5) bekezdésben említett tervek összevonásának lehetőségét.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a kritériumoknak arányosnak kell lenniük a fennálló kockázatokkal, és figyelembe kell venniük különösen, egymással összefüggésben, a biztosítási tevékenységek nagyságrendjét, természetét, összetettségét, a pénzügyi piacokkal való kölcsönös összekapcsoltságának szintjét és határokon átnyúló jellegét, valamint a vállalkozások befektetéseit.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása céljából a kritériumoknak arányosnak kell lenniük a fennálló kockázatokkal, és figyelembe kell venniük különösen, egymással összefüggésben, az eszköz- és kötelezettségportfóliók összetételét, a biztosítási kötelezettségek jellegét és változékonyságát, valamint az eszközök várható pénzáramlásainak a piaci ingadozásokkal szembeni kitettségét.”

55. A 145. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) egy olyan személy nevét, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik ahhoz, hogy kötelezettséget vállaljon harmadik féllel szemben a biztosító nevében;”

b) a második albekezdést el kell hagyni.

56. A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„149. cikk

A kockázatok vagy kötelezettségek jellegének megváltozása

(1) Minden, a 147. cikkben említett információ tekintetében a biztosító által tervezett változásra a 147. és 148. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

(2) Amennyiben a biztosítónak a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján folytatott üzleti tevékenységében olyan változás következik be, amely lényeges hatással van a vállalkozás kockázati profiljára, vagy lényegesen befolyásolja a biztosítási tevékenységeket egy vagy több fogadó tagállamban, a biztosító tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, amint az említett változást észlelték. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága haladéktalanul tájékoztatja az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait.”

57. A 152a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának értesítenie kell az EIOPA-t és az érintett fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, ha romló pénzügyi helyzetet vagy egyéb felmerülő kockázatot állapít meg, ideértve a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kockázatokat is, az olyan tevékenységeket végző biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében, amelyek a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadságán alapulnak, és amelyek határokon átnyúló hatással bírhatnak. A fogadó tagállam felügyeleti hatósága ezenkívül értesítheti az EIOPA-t és az érintett székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, amennyiben súlyos és megalapozott aggályai merülnek fel a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban. A felügyeleti hatóságok az EIOPA elé utalhatják az ügyet és kérhetik annak segítségét, amennyiben nem találnak kétoldalú megoldást.”

58. A 152b. cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben egy együttműködési fórum két vagy több érintett hatósága nem ért egyet egy biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatban meghozandó intézkedés eljárása vagy tartalma, illetve az intézkedés hiánya tekintetében, az EIOPA bármely érintett hatóság kérésére az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban segítheti a hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) A fórumon belüli nézeteltérés esetén, és amennyiben komoly aggályok merülnek fel a szerződőkre gyakorolt negatív hatásokkal vagy a biztosító vagy viszontbiztosító vonatkozásában meghozandó intézkedés tartalmával vagy az intézkedés hiányával kapcsolatban, az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlást adhat ki a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága részére az egyéb érintett felügyeleti hatóságok aggályainak figyelembevételére, valamint az egyéb érintett felügyeleti hatóságokkal közösen végzendő helyszíni ellenőrzés megindítására irányulóan.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága az egyéb érintett felügyeleti hatóságokkal közös helyszíni ellenőrzést indít, az EIOPA-t is meg kell hívnia az az ellenőrzésben való részvételre.

Amennyiben az érintett felügyeleti hatóságok az EIOPA által megszabott határidőn belül nem tudnak közös álláspontot kialakítani az együttműködési fórumon belül, az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlást adhat ki az érintett felügyeleti hatóság részére.

Amennyiben az érintett felügyeleti hatóság két hónapon belül nem felel meg az említett ajánlásnak, indokolást kell adnia, és annak keretében közölnie kell, hogy milyen lépéseket tett vagy szándékozik tenni a többi érintett felügyeleti hatóság aggályainak kezelése érdekében.

Az EIOPA-nak értékelnie kell az említett lépéseket, és határoznia kell arról, hogy azok elégségesek és megfelelők-e.”

59. A 153. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„153. cikk

Az információkérések határideje és nyelve

A fogadó tagállam felügyeleti hatósága azokat az információkat, amelyeket az adott tagállam területén működő biztosító üzleti tevékenységével kapcsolatban jogosult bekérni, az adott vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságától, illetve – amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága két héten belül nem ad választ – a biztosítótól is kérheti. Ezt az információt észszerű időn belül, a fogadó tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága által elfogadott más nyelven kell megadni. Amennyiben a fogadó tagállam felügyeleti hatósága közvetlenül a biztosítót keresi meg, az információkérésről tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát.”

60. A szöveg a következő 159a. cikkel egészül ki:

„159a. cikk

A jelentős határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozó további követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága valamely fogadó tagállam felügyeleti hatóságának kérésére benyújtja az adott fogadó tagállam területén jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatban a 35. cikknek megfelelően kapott alábbi információk mindegyikét:

- a) a szavatolótőke-szükséglet;
- b) a minimális tőkeszükséglet;
- c) a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke összege;
- d) a minimális tőkeszükséglet fedezésére figyelembe vehető alapvető szavatolótőke összege.

(1a) E cikk alkalmazásában a „jelentős határokon átnyúló tevékenységek” kifejezés jelentése megegyezik a 33a. cikk (3) bekezdésében meghatározott jelentéssel, és a véleménykülönbségeket az ugyanazon cikkben említett rendelkezésekkel összhangban kell rendezni.

(2) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a következő három hónapban nem teljesíti vagy valószínűleg nem fogja teljesíteni a minimális tőkeszükségletet, vagy ha szignifikáns módon nem felel meg a szavatolótőke-szükségletnek, és a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem tesz megfelelő intézkedéseket az ilyen helyzet megfelelő orvoslására, azon fogadó tagállam felügyeleti hatósága, amelyben a vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat, indokolás mellett felkérheti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, hogy közösen végezzenek helyszíni ellenőrzést a biztosítónál vagy viszontbiztosítónál.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának a kézhezvételtől számított egy hónap áll rendelkezésére, hogy elfogadja vagy elutasítsa az első albekezdésben említett kérést.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elfogadja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, felkéri az EIOPA-t, hogy vegyen részt a közös helyszíni ellenőrzésben.

A közös helyszíni ellenőrzés lezárását követően az érintett felügyeleti hatóságok két hónapon belül közös következtetéseket vonnak le. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága figyelembe veszi ezeket a közös következtetéseket, amikor a megfelelő felügyeleti válaszlépésekről határoz.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés következtetéseivel kapcsolatban, a második albekezdésben említett időszak lejártát követő két hónapon belül bármelyikük – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, illetve a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés kezelése érdekében meghozandó felügyeleti intézkedések és hatáskörök sérelme nélkül – az EIOPA elé utalhatja az ügyet, és a segítségét kérheti az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az ebben az albekezdésben említett két hónapos időszak lejártá után, illetve azt követően, hogy a felügyeleti hatóságok a második albekezdéssel összhangban megállapodtak a közös következtetésekről, az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Ha a harmadik albekezdésben említett két hónapos időszak alatt bármely érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalta, akkor a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának el kell halasztania a közös helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatos végső következtetések elfogadását, és meg kell várnia az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően kell elfogadnia a következtetéseket. Ezeket a következtetéseket valamennyi érintett felügyeleti hatóság irányadónak ismeri el.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elutasítja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, írásban tájékoztatja a kérelmező felügyeleti hatóságot az elutasítás okairól.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet az elutasítás okaival, az ügyet a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának határozatáról szóló értesítést követő egy hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. ”

61. A 212. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az a) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;
- ii. a b) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;
- iii. a c) pont a következőképpen módosul:
 - az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. amelyet egy részesedő vállalkozás, annak leányvállalatai, azon vállalkozások, amelyekben a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, és mindazon vállalkozások alkotnak, amelyeket a részesedő vállalkozás vagy leányvállalatai a csoporthoz nem tartozó egy vagy több vállalkozással közösen igazgatnak, valamint olyan vállalkozások, amelyeket a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott viszony fűz egymáshoz; vagy”;
 - a szöveg a következő iii. alponttal egészül ki:

„iii. amelyet az i. és ii. alpontban foglaltak kombinációja alkot;”

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »biztosítói holdingtársaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) a vállalkozás anyavállalat;

aa) a vállalkozás nem szabályozott vállalkozás, kivéve abban az esetben, ha a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 5., illetve 5a. pontja szerinti vagyonkezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő;

b) a vállalkozás nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 20. pontja szerinti vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy pénzügyi holdingtársaság;

c) a vállalkozásnak legalább egy leányvállalata biztosító vagy viszontbiztosító;

ca) a vállalkozás saját kinyilvánított társasági célja ellenére a vállalkozás fő üzleti tevékenysége a következők valamelyike:

– részesedés megszerzése és tartása biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak,

– kiegészítő szolgáltatások nyújtása egy vagy több kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító fő tevékenységéhez kapcsolódóan,

– a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a végzése, illetve a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv I. melléklete A. vagy B. szakaszában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a végzése az ugyanazon irányelv ugyanazon mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökhöz kapcsolódóan;

d) a következő mutatók legalább egyikének több mint 50 %-a állandó jelleggel kapcsolódik olyan leányvállalatokhoz, amelyek biztosítók vagy viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságai vagy olyan vállalkozások, amelyek kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak a csoport egy vagy több biztosítójának vagy viszontbiztosítójának fő tevékenységéhez kapcsolódóan; valamint állandó jelleggel kapcsolódik olyan, a vállalkozás által végzett tevékenységekhez, amelyek nem kapcsolódnak biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatokban, illetve harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatokban való részesedés megszerzéséhez vagy tartásához, amennyiben az említett tevékenységek ugyanolyan természetűek mint a biztosítók vagy viszontbiztosítók által végzett tevékenységek:

- i. a vállalkozás tőkéje a konszolidált pozíciója alapján;
- ii. a vállalkozás eszközei a konszolidált pozíciója alapján;
- iii. a vállalkozás bevételei a konszolidált pozíciója alapján;
- iv. a vállalkozás személyzete a konszolidált pozíciója alapján;
- v. a nemzeti felügyeleti hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutató;”

v. a cikk a következő fa) ponttal egészül ki:

„fa) »harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársasága«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontja szerinti biztosítói holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok anyavállalatnak tekintenek minden olyan vállalkozást is, amely a felügyeleti hatóságok szerint ténylegesen ellenőrző befolyást gyakorol egy másik vállalkozás felett, beleértve azt az esetet is, amikor ezt a befolyást központosított koordináció révén gyakorolja a másik vállalkozás döntései felett.”;

- c) a cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságoknak akkor is úgy kell tekinteniük, hogy két vagy több vállalkozás az (1) bekezdés c) pontja szerinti csoportot alkot, ha a felügyeleti hatóságok véleménye szerint ezeket a vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

Amennyiben az első albekezdésben említett vállalkozások központi irodája nem ugyanabban a tagállamban van, a tagállamok biztosítják, hogy kizárólag a 247. cikk szerinti csoportfelügyeleti hatóságként eljáró nemzeti felügyeleti hatóság állapíthassa meg – a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy a szóban forgó vállalkozások csoportot alkotnak azon véleménye alapján, miszerint ezeket a vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett legalább két vállalkozás közötti kapcsolat azonosításakor a felügyeleti hatóságok figyelembe veszik a következő tényezők mindegyikét:

- a) egy természetes személy vagy vállalkozás ellenőrző befolyása vagy képessége arra, hogy befolyásolja a biztosító vagy viszontbiztosító döntéseit, beleértve a pénzügyi döntéseket is, különösen tőkerészesedés vagy szavazati jogok birtoklása, az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való képviselet révén, vagy a biztosítót vagy viszontbiztosítót ténylegesen vezető vagy egyéb kulcsfontosságú, kritikus vagy fontos feladatkört ellátó személyként;
- b) a biztosító vagy viszontbiztosító nagymértékű függése egy másik vállalkozástól, illetve jogi vagy természetes személytől lényeges pénzügyi vagy nem pénzügyi ügyleteknek vagy műveleteknek – többek között kiszervezési megállapodásoknak és a személyzet vállalkozások közötti megosztásának – a megléte miatt;

- c) bizonyíték pénzügyi vagy befektetési döntéseknek – többek között kapcsolt vállalkozásokba való közös befektetésekre vonatkozó döntéseknek – két vagy több vállalkozás közötti koordinációjára;
- d) bizonyíték két vagy több vállalkozás által koordinált és összehangolt stratégiákra, műveletekre vagy eljárásokra, többek között biztosítási értékesítési csatornák, biztosítási termékek vagy márkák, kommunikáció vagy marketing tekintetében.

Ha a (2) vagy (3) bekezdés alapján csoport azonosítására került sor, akkor a 247. cikk szerinti csoportfelügyeleti hatóságként eljáró nemzeti felügyeleti hatóságnak részletes magyarázatot kell adnia a 214. cikk (5) vagy (6) bekezdésével összhangban anyavállalatként kijelölt vállalkozásnak, valamint az érintett felügyeleti hatóságoknak azokról a tényezőkről, amelyek alapján az azonosítás történt.

E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak szabályozástechnikai standardokat kell kidolgoznia, amelyekben kiegészíti, illetve tovább pontosítja azokat a tényezőket, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük a legalább két vállalkozás közötti kapcsolatnak az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti azonosításakor.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

62. A 213. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok gondoskodnak a csoportfelügyelet alkalmazásáról azokban az esetekben, amikor egy csoport az alábbiak bármelyikét magában foglalja:”;

[]b) az (5) bekezdésben a „2006/48/EK irányelvvel” szövegrész helyébe a „2013/36/EU irányelvvel” szövegrész lép.

63. A szöveg a következő 213a. cikkel egészül ki:

„213a. cikk

Arányossági intézkedések alkalmazása a csoport szintjén

(1) Azokat a 212. cikk szerinti csoportokat, amelyek a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartoznak, a csoportfelügyeleti hatóságuknak az e cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kis méretű és nem összetett csoportoknak kell minősítenie, amennyiben az utolsó két pénzügyi évben csoportszinten megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének:

a) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem nem-életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett, konszolidált adatok alapján számított kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó csoportszintű konszolidált biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át, azon vállalkozások kivételével, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák;

ii. a csoport életbiztosítási tevékenységekből származó, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megterülő összegekkel együtt számított bruttó konszolidált biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

b) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem-életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

- i. nem-életbiztosítási tevékenységek esetében a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három pénzügyi évben kevesebb mint 100 %;
- ii. a csoport éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
- iii. az I. melléklet A. szakaszának 5–7. ágazatában, valamint 11., 12., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a csoport nem-életbiztosítási tevékenységei teljes éves díjelőírásának 30 %-át;

c) a csoport körébe tartozó, a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban központi irodával rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók által megkötött biztosítások éves bruttó díjbevétele alacsonyabb, mint a következő két küszöbérték bármelyike:

- 15 000 000 EUR; vagy
- a teljes éves bruttó díjbevételenek 5 %-a;

d) a csoport által a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban megkötött biztosítások éves bruttó díjbevétele alacsonyabb, mint a következő két küszöbérték bármelyike:

– 15 000 000 EUR; vagy

– a teljes éves bruttó díjbevételének 5 %-a;

e) a hagyományos befektetések az összes befektetés több mint 80 %-át teszik ki, az azon vállalkozások által végrehajtott befektetések kivételével, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák;

f) a csoport üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át meghaladó mértékben;

g) amennyiben a 2. módszert vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák, minden olyan vállalkozás, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, kis méretű és nem összetett vállalkozás.

Az a) pont i. alpontjában és az e) pontban meghatározott kritériumokat nem kell alkalmazni a csoportokra, amennyiben kizárólag a 2. módszert alkalmazzák.

(2) A 29b. cikk értelemszerűen alkalmazandó a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.

(3) Azok a csoportok, amelyekre két évnél rövidebb ideje vonatkozik csoportfelügyelet a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban, csak az utolsó pénzügyi évet veszik figyelembe annak értékelésekor, hogy megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(3a) A következő csoportok soha nem minősíthetők kis méretű és nem összetett csoportnak:

- a) az olyan csoportok, amelyek a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontja szerinti pénzügyi konglomerátumok;
- b) az olyan csoportok, amelyeknek legalább egy leányvállalata a 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozás;
- c) az olyan csoportok, amelyek jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmaznak a csoportszintű szavatoló-tőke-szükségletük számítására.

(5) A legfelső szintű anyavállalat biztosítók vagy viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak való megfelelés értékelésekor figyelembe veszik a következő három pénzügyi évre vonatkozó üzleti terveket.

(6) A 29c., 29d. és 29e. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

[63a. A szöveg a következő 213b. cikkel egészül ki:

„213b. cikk

A csoportfelügyelet akadályainak kiküszöbölésére vonatkozó felügyeleti hatáskörök

(1) A 213. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett esetekben a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesüljön:

- a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport megfeleljen e címnek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:
 - i. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak e vállalkozások közötti megfelelő megosztásával;
 - ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; és
 - iii. a biztosítói holdingtársaság anyavállalat vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;
- b) annak a csoportnak a szerkezeti felépítése, amelynek a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a csoport és annak biztosítói és viszontbiztosítói leányvállalatainak hatékony felügyeletét, figyelembe véve különösen a következőket:
 - i. azt, hogy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;
 - ii. a részvényesi struktúrát; és

iii. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoporton belül betöltött szerepét.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a csoportfelügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás megváltoztatására kötelezze.

Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságra a csoportfelügyeleti hatóságnak megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell alkalmaznia annak érdekében, hogy biztosítsa vagy adott esetben helyreállítsa a csoportfelügyelet folytonosságát és integritását, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelést. A tagállamok különösen azt biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok abban az esetben, amikor a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatósággént járnak el, hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy megköveteljék a biztosítói holdingtársaságtól vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságtól a csoport olyan szervezését, amely lehetővé teszi az érintett felügyeleti hatóság számára a csoportfelügyelet hatékony gyakorlását. Ezt a hatáskört csak kivételes körülmények között, az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően lehet gyakorolni, és azt kellően meg kell indokolni a csoport számára.

(3) A 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett esetekben, amennyiben egy, a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kapcsolatban álló vállalkozásokból és kapcsolatos vállalkozásaikból álló vagy az ezen irányelv 212. cikkének (3) bekezdése alapján azonosított csoport szervezeti felépítése olyan jellegű, hogy hátráltatja vagy akadályozza az adott csoport hatékony felügyeletét, vagy akadályozza a csoport e címnek való megfelelését, a csoportot megfelelő felügyeleti intézkedéseknek kell alávetni a csoportfelügyelet folytonosságának és integritásának, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy adott esetben helyreállítása érdekében. A tagállamok különösen azt biztosítják, hogy a felügyeleti

hatóságok abban az esetben, amikor a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként járnak el, hatáskörrel rendelkezzenek olyan biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírására, amelynek központi irodája az Unióban van, vagy az Unióban található olyan vállalkozás létrehozásának előírására, amely központi koordináció révén ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók döntéseire, beleértve a pénzügyi döntéseket is. Ebben az esetben ez a biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a ténylegesen központi koordinációt folytató vállalkozás felelős az e címnek való megfelelésért.”]

64. A 214. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 213. cikkel összhangban a csoportfelügyelet gyakorlása nem jelentheti azt, hogy a felügyeleti hatóságoknak a harmadik országbeli biztosító, a harmadik országbeli viszontbiztosító vagy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság esetében egyedi felügyeleti szerepet kell vállalniuk.

Kizárólag az e címnek való megfelelés biztosítása érdekében a csoportfelügyelet gyakorlása magában foglalhatja a közvetlen felügyeletet, valamint a biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyeleti hatásköröknek a felügyeleti hatóságok általi gyakorlását.”;

b) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Annak értékelésekor, hogy egy vállalkozás jelentősége az első albekezdés b) pontja szerint a csoportfelügyelet célkitűzéseit tekintve elhanyagolható-e, a csoportfelügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a következő feltételek mindegyike teljesüljön:

- i. a vállalkozás mérete teljes eszközállományban és biztosítástechnikai tartalékokban kifejezve kicsi a csoport többi vállalkozásának és a csoport egészének méretéhez képest;
 - ii. a vállalkozás kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól nem gyakorolna lényeges hatást a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésre;
 - iii. elhanyagolhatók azok a minőségi és mennyiségi kockázatok, beleértve a csoporton belüli ügyletekből eredő kockázatokat is, amelyeket a vállalkozás az egész csoport számára jelent vagy jelenthet.”;
- c) a szöveg a következő (3), (4), (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) Amennyiben egy vagy több vállalkozás e cikk (2) bekezdése szerinti kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól olyan esethez vezetne, amely nem vonná maga után a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet alkalmazását, a csoportfelügyeleti hatóságnak a kizáró határozat meghozatala előtt konzultálnia kell más érintett felügyeleti hatóságokkal. Ilyen határozat csak kivételes körülmények között hozható, arról haladéktalanul értesíteni kell az EIOPA-t, és azt adott esetben azt kellően meg kell indokolni más érintett felügyeleti hatóságoknak. A csoportfelügyeleti hatóságnak legalább évente újra kell értékelnie, hogy határozata továbbra is megfelelő-e. Amennyiben már nem megfelelő, a csoportfelügyeleti hatóságnak értesítenie kell az EIOPA-t és adott esetben a többi érintett felügyeleti hatóságot arról, hogy megkezdi a csoportfelügyelet gyakorlását.

Mielőtt a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés b) pontja alapján kizárná a legfelső szintű anyavállalatot a csoportfelügyeletből, konzultálnia kell más érintett felügyeleti hatóságokkal, és értékelnie kell, hogy milyen hatással lenne a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetére, ha a csoportfelügyeletet a köztes részesedő vállalkozás szintjén gyakorolná. Az ilyen kizárás különösen akkor nem lehetséges, ha az a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetének lényeges javulását eredményezné. A csoportfelügyeleti hatóságnak a határozatáról haladéktalanul értesítenie kell az EIOPA-t. A csoportfelügyeleti hatóságnak emellett legalább évente újra kell értékelnie, hogy határozata továbbra is megfelelő-e.

A (3) bekezdés egységes és következetes alkalmazásának megerősítése érdekében az EIOPA-nak iránymutatásokat kell kibocsátania az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az e bekezdés első albekezdésében említett kivételes körülmények, illetve azon esetek további pontosítása céljából, amikor indokolt lehet a legfelső szintű anyavállalatot – ideértve a biztosítói holdingtársaságokat is – a csoportfelügyelet hatálya alól kizárni.

[(4) Nem érintve a (2) és (3) bekezdést, annak a csoportnak a körét, amely a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet alatt áll, a 212. cikknek megfelelően kell meghatározni.”;]

[Amennyiben a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alatt álló csoportot a 212. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban azonosítanak, és e csoport valamely anyavállalata vagy leányvállalata egyben egy másik, az említett cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti csoport végső részesedő vállalkozása is, ezt a másik csoportot az említett cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban azonosított csoport körébe tartozónak kell tekinteni.

A felügyeleti hatóságok alkalmazhatják a 212. cikk (2) és (3) bekezdését a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti csoport körének kiterjesztésére.]

[(5) Amennyiben a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosított csoport a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, a csoportnak az egységes alapon irányított vállalkozások egyikét olyan anyavállalatnak kell kijelölnie, amely felelős az e címnek való megfelelésért. A 212. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett többi vállalkozást leányvállalatnak kell tekinteni.]

(6) Amennyiben az anyavállalatnak az (5) bekezdéssel összhangban történő kijelölése jelentős akadályokat gördítene a csoportfelügyelet gyakorlása elé, különösen azokban az esetekben, amikor a vállalkozás központi irodája nem a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság tagállamának területén telepedett le, vagy amennyiben a kijelölés azt eredményezné, hogy a csoport nem tudna ténylegesen megfelelni ennek a címnek, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően egy másik anyavállalat kijelölését írja elő. A másik anyavállalat kijelölésére vonatkozó határozatot a csoport és a többi érintett felügyeleti hatóság csoportfelügyeleti hatóságaként eljáró felügyeleti hatóságnak kellően meg kell indokolnia.

[Amennyiben egy olyan csoport, amelyet a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosítanak, és amely a 213. cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjának megfelelően csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, elmulasztja az anyavállalat (5) bekezdéssel összhangban történő kijelölését, a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően ki kell jelölnie egy olyan anyavállalatot, amely felelős az e címnek való megfelelésért. E csoport többi vállalkozását leányvállalatnak kell tekinteni.

Az anyavállalat – első vagy második albekezdés szerinti – kijelölésekor a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a következő tényezőket kell figyelembe vennie:

- a) az egyes vállalkozások biztosítástechnikai tartalékainak összege;
- b) az egyes vállalkozások éves bruttó díjelőírása;
- c) az egyes vállalkozások kapcsolt biztosítóinak vagy viszontbiztosítóinak száma.

A felügyeleti hatóságoknak legalább évente értékelniük kell, hogy a kijelölés továbbra is helytálló-e. Amennyiben nem, a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően ki kell jelölnie egy másik anyavállalatot. E másik anyavállalatnak felelnie kell az e címnek való megfelelésért.”]

65. A 220. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „221–233. cikkben meghatározott” szövegrész helyébe a „221–233a. cikkben meghatározott” szöveg lép;

b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok ugyanakkor engedélyezik felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően úgy határozzanak, hogy az adott csoportra a 2. módszert alkalmazzák a 233. és 234. cikkel összhangban, vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák a 233a. és 234. cikkel összhangban, ha az 1. módszer kizárólagos alkalmazása nem lenne megfelelő.”;

c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások kezelésének sérelme nélkül a felügyeleti hatóságok csak biztosítók és viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, valamint vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetén dönthetnek úgy, hogy az e cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti 2. módszert alkalmazzák.”

66. A 221. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, kizárólag a 228. cikk alkalmazásában, függetlenül attól, hogy az 1. vagy a 2. módszert alkalmazzák, az „arányos részesedés” a jegyzett tőke azon részét jelenti, amelyet közvetlenül vagy közvetve a részesedő vállalkozás birtokol a kapcsolt vállalkozásban.”;

b) a (2) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„(d) ha a felügyeleti hatóság megállapította, hogy két vagy több biztosító vagy viszontbiztosító a 212. cikk (3) bekezdése szerint csoportot alkot, mivel egységes irányítás alatt állnak.”

67. A 222. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke összege nem haladhatja meg a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító hozzájárulását a csoport szavatolótőke-szükségletéhez.”;

b) a szöveg a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 230. cikk (1) bekezdésének, a 233. cikk (2) bekezdésének, valamint a 233a. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában [a részesedő vállalkozás által kibocsátott szavatolótőke-elem nem tekinthető tehermentesnek a 93. cikk (2) bekezdése második albekezdésének c) pontja szerinti értelemben, ha egy olyan kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító felszámolása esetén, amely leányvállalat, e tétel visszafizetése nem tagadható meg tulajdonosától.]”

68. A 226. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép: „Köztes holdingtársaságok”;

b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságait is biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni.”

69. A 227. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a „233. cikkel” szövegrészt követően az „és a 233a. cikkel” szövegrésszel egészül ki.

70. A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„228. cikk

Más pénzügyi ágazathoz tartozó kapcsolt vállalkozások kezelése

(1) Az ezen irányelv 220. cikkével összhangban alkalmazott módszertől függetlenül a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításához a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie a következő vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez és csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulását:

- a) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontja szerinti hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások;
- b) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti ÁÉKBV-alapkezelők és az említett irányelv 27. cikke szerint engedélyezett befektetési társaságok, feltéve, hogy nem jelöltek ki alapkezelő társaságot az említett irányelvnek megfelelően;
- c) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alternatív befektetésialap-kezelők;
- d) a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül egyet vagy többet folytató, nem szabályozott vállalkozások, amennyiben ezek a tevékenységek teljes tevékenységük jelentős részét képezik;
- e) az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulását az egyes vállalkozások szavatolótőkéje arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e szavatolótőkék kiszámítása a következőképpen történik:

- a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett minden egyes vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban;

- b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjával összhangban;
- c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének ad) pontjával összhangban;
- d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, amennyiben azok az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősültek;
- e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 16. cikkének megfelelően kiszámított, rendelkezésre álló szavatolótőke.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában nem vehetők figyelembe az egyes kapcsoló vállalkozások nem felosztható tartalékainak és a csoportfelügyeleti hatóság által csökkentett veszteségelnyelő képességgel rendelkezőként azonosított egyéb tételeknek megfelelő szavatolótőke-összegek, valamint az elsőbbségi részvények, az alárendelt egyesületi tagi számlák, az alárendelt kötelezettségek és a halasztott adókövetelések, amelyek a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított tőkekövetelményeken felül szerepelnek a szavatolótőkében, kivéve, ha a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító a csoportfelügyeleti hatóság megalégedésére igazolni tudja, hogy ezek a tételek a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére fordíthatók. A szavatolótőke-többlet összetételének meghatározásakor a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie, hogy egyes kapcsoló vállalkozások bizonyos követelményei csak az 575/2013/EU rendelet szerinti elsődleges alapvető tőkével vagy kiegészítő alapvető tőkével teljesíthetők.

Ettől eltérve, a csoportfelügyeleti hatóság döntése alapján a második albekezdés követelményei nem alkalmazandók azokra a csoportokra, amelyek nem tartoznak a 2002/87/EK irányelv szerinti kiegészítő felügyelet hatálya alá, amennyiben az (1) bekezdésben említett kapcsoló vállalkozások szavatolótőkéjének az ilyen vállalkozások (3) bekezdéssel összhangban kiszámított tőkekövetelményén felüli összege nem haladja meg a 230. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 233. cikk (2) bekezdése vagy a 233a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint számított teljes csoportszintű szavatolótőke 1 %-át.

(3) Az (1) bekezdésben említett kapcsoló vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletehez való hozzájárulását az egyes kapcsoló vállalkozások tőkekövetelménye vagy elvi tőkekövetelménye arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e tőkekövetelmény vagy elvi tőkekövetelmény kiszámítása a következőképpen történik:

- a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kapcsoló vállalkozások esetében a következőkkel összhangban:
 - i. az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó minden egyes befektetési vállalkozás esetében az említett rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény és az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények összege;

- ii. minden egyes hitelintézet esetében az alábbiak közül a magasabb:
- az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény összege vagy bármely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények;
 - az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmények, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében meghatározott tőkeáttételimutató-pufferrel kapcsolatos követelmény összege vagy valamely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények összege, amennyiben azoknak a követelményeknek alapvető tőkével kell eleget tenni;

- b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 9. cikkével összhangban;
- d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az a tőkekövetelmény, amelynek a kapcsolt vállalkozásnak meg kellene felelnie a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, ha az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősülne;
- e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17. cikkének megfelelően kiszámított minimális szavatolótőke-szükséglet, illetve a vállalkozás bejegyzésének vagy engedélyezésének helye szerinti tagállam nemzeti joga alapján előírt bármely tőkekövetelmény közül az, amelyik magasabb.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett több kapcsolt vállalkozás olyan alcsoportot alkot, amelyre a (3) bekezdésben említett irányelvek vagy rendeletek valamelyikével összhangban összevont alapú tőkekövetelmény vonatkozik, vagy amennyiben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontja szerinti pénzügyi holdingtársaság vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság a csoport leányvállalata, a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett előírhatja az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás számára, hogy a kapcsolt vállalkozásoknak a csoport figyelembe vehető szavatolótőkéjéhez való hozzájárulását az említett alcsoport szavatolótőkéjének arányos részesedéseként számítsa ki. Ebben az esetben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a (3) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett az említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való hozzájárulását is az adott alcsoport tőkeszükségletének arányos részesedéseként kell kiszámítani az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás esetében. Az alcsoport szavatolótőke- és tőkekövetelményének kiszámításakor figyelembe kell venni valamennyi, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja szerinti pénzügyi vállalkozást, valamint az említett cikk 18. pontja szerinti, kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó olyan vállalkozásokat is, amelyek az alcsoport körébe tartoznak.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a (2) és (3) bekezdés az adott alcsoportra az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontja, illetve az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontja értelmében vett összevont helyzete, vagy adott esetben konszolidált pozíciója alapján alkalmazandó.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve a tagállamoknak lehetővé kell tenniük felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a részesedő vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésükre az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett részesedést levonják a részesedő vállalkozás csoportszintű szavatolótőke-megfeleléséhez figyelembe vehető szavatolótőkéjéből.”

70a. A 229. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az első és a második bekezdés nem alkalmazandó a 229a. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokra.

Amennyiben az első és a második bekezdésben említett levonás javítaná a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetét ahhoz a helyzethez képest, amely alapján a vállalkozás a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításának hatálya alá tartozik, a csoportfelügyeleti hatóság ellenezheti ezt a levonást.”

71. A III. cím II. fejezete 1. szakaszának 3. alszakasza a következő 229a. cikkel egészül ki:

„229a. cikk

Egyszerűsített számítási módszerek

(1) A 230. cikk alkalmazásában a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően engedélyezheti a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy egyszerűsített módszert alkalmazzon a kapcsolt vállalkozásokban fennálló, elhanyagolható részesedésekre.

Az első albekezdésben említett egyszerűsített módszer egy vagy több kapcsolt vállalkozásra történő alkalmazását a részesedő vállalkozásnak megfelelően meg kell indokolnia a csoportfelügyeleti hatóság felé, figyelembe véve a kapcsolt vállalkozás vagy vállalkozások kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A tagállamok előírják a részesedő vállalkozás számára, hogy évente értékelje, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása továbbra is indokolt-e, és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésében hozza nyilvánosságra az egyszerűsített megközelítés hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozások jegyzékét és méretét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kielégítően bizonyítania kell a csoportfelügyeleti hatóság számára, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása az egy vagy több kapcsolt vállalkozásban fennálló részesedésekre kellően prudens ahhoz, hogy elkerülje az adott vállalkozásból vagy csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításakor az adott vállalkozásokból eredő kockázatok alábecslését.

Amennyiben az egyszerűsített módszert olyan harmadik országbeli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra alkalmazzák, amelynek központi irodája a 227. cikk értelmében nem egyenértékű vagy ideiglenesen egyenértékű országban van, az egyszerűsített módszer nem eredményezheti a kapcsolt vállalkozásnak az érintett harmadik ország által meghatározott tőkekövetelménynél alacsonyabb mértékű hozzájárulását a csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez.

Az egyszerűsített módszer nem alkalmazható a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amennyiben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak nincs megbízható információja az adott harmadik országban meghatározott tőkekövetelményről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kapcsolt vállalkozások akkor tekintendők elhanyagolhatónak, ha egyikük könyv szerinti értéke sem éri el a csoport konszolidált eszközeinek 0,2 %-át, és az összes ilyen vállalkozás könyv szerinti értékének összege nem éri el a csoport konszolidált eszközeinek 0,5 %-át.”

72. A 230. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelésének számítása a konszolidált beszámoló alapján történik.

A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

- a) a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolatos vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki;
- b) a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolatos vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.

A második albekezdés alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolatos vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

A szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke és a konszolidált adatokon alapuló csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításához az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza és az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza alkalmazandó. ”;

- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a második albekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a kapcsolatos harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó helyi tőkekövetelmények arányos részesedése, amelyeknél az engedélyt visszavonnák;”

ii. a negyedik albekezdés után a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az előző albekezdéstől eltérve, amennyiben egy olyan csoport, amelynek az (1) bekezdés a) pontjában említett szavatolótőkéje meghaladja az (1) bekezdés b) pontjában említett csoportszintű szavatolótőke-szükségletet, nem felel meg a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, a 139. cikk (1) és (2) bekezdése helyett a 138. cikk (1)–(4) bekezdése alkalmazandó. Ennek az albekezdésnek az alkalmazásában a »szavatolótőke-szükségletre« való hivatkozást a »minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletre« való hivatkozásként kell értelmezni.”

73. A 232. cikk első albekezdésének bevezető mondatában a „37. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett” szövegrész helyébe a „37. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett” szöveg lép.

74. A 233. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 220. cikk (3) bekezdésében és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások értéke a részesedő biztosítóban vagy viszontbiztosítóban és az összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, a (3) bekezdésben előírtak szerint.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből;”

ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése;”

ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”

75. Az irányelv a következő 233a. cikkel egészül ki:

„233a. cikk

Az 1. és a 2. módszer kombinációja

(1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

a) a következők összege:

i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a 230. cikk (1) bekezdésének megfelelően konszolidált adatok alapján kiszámított, a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke;

- ii. minden olyan kapcsoló biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése a szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből;
 - iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsoló vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva; és
- b) a következők összege:
- i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a 230. cikk (2) bekezdésének megfelelően konszolidált adatok alapján kiszámított konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet;
 - ii. minden olyan kapcsoló biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése;
 - iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsoló vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva.
- (2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsoló vállalkozásokban fennálló részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

- (3) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

E cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozásokban fennálló részesedéseknek a saját szavatolótőke-szükségletük arányos részesedését meghaladó értékét, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, szerepeltetni kell a konszolidált adatok között az eszközök és kötelezettségek devizaárfolyam-szintben vagy -volatilitásban bekövetkező változásokra való érzékenységeinek számításakor („devizaárfolyam-kockázat”). E részesedések értéke azonban nem tekinthető érzékenynek a részvények piaci árának szintjében vagy volatilitásában bekövetkező változásokra („részvénytőkepiaci kockázat”).

- (4) E cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában a 233. cikk (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.
- (5) A 231. cikk értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a csoportban lévő biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására.

- (6) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell felelniük a rájuk vonatkozó minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, amely a 230. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett számítás eredménye. E célból azon biztosítók vagy viszontbiztosítók minimális tőkeszükségletét, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, nem kell figyelembe venni.

A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. E számítás céljából a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére, a 221–229. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

Az előző albekezdéstől eltérve, amennyiben egy olyan csoport, amelynek az (1) bekezdés a) pontjában említett szavatolótőkéje meghaladja az (1) bekezdés b) pontjában említett csoportszintű szavatolótőke-szükségletet, nem felel meg a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, a 139. cikk (1) és (2) bekezdése helyett a 138. cikk (1)–(4) bekezdése alkalmazandó. Ennek az albekezdésnek az alkalmazásában a »szavatolótőke-szükségletre« való hivatkozást a »minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletre« való hivatkozásként kell értelmezni.

- (7) Annak meghatározásakor, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában kiszámított összeg megfelelően tükrözi-e a csoport kockázati profilját a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, az érintett felügyeleti hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a csoport szintjén fennálló olyan konkrét kockázatokra, amelyek nem elegendő mértékben lehetnek fedezettek, mert nehezen számszerűsíthetők.

Amennyiben a csoport kockázati profilja a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, jelentősen eltér a 233. cikk (3) bekezdésében említett összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint kiszámított összegben felül többlettőke-követelmény írható elő.

A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.”

76. A 234. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„234. cikk

A 220–229. cikkben foglalt technikai alapelvekre és módszerekre, a 229a. cikkben foglalt egyszerűsített módszerre, valamint a 230–233a. cikk alkalmazására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelvek és módszerek;
- b) a 229a. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer technikai részletei, valamint azon kritériumok, amelyek alapján a felügyeleti hatóságok jóváhagyhatják az egyszerűsített módszer alkalmazását;
- c) a 230–233a. cikk alkalmazása, tükrözve a konkrét jogi struktúrák gazdasági jellegét.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 301a. cikknek megfelelően azon kritériumok meghatározása érdekében, amelyek alapján a csoportfelügyeleti hatóság jóváhagyhatja a 229a. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer alkalmazását.”

77. A 244. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentendő jelentős kockázatkonzentráció meghatározása érdekében a csoportfelügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően a szavatolótőke-szükségleten, a biztosítástechnikai tartalékokon, a figyelembe vehető szavatolótőkén, egyéb, megfelelőnek ítélt mennyiségi vagy minőségi kockázatalapú kritériumokon vagy ezek kombinációján alapuló megfelelő küszöbértékeket kell előírnia.”

78. A 245. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „(2) és (3) bekezdésével” szövegrész helyébe a „(2), (3) és (3a) bekezdésével” szöveg lép;

b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 13. cikk 19. pontja szerinti csoporton belüli ügyleteken túlmenően e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóságok indokolt esetben előírhatják a csoportok számára, hogy jelentsék a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, harmadik országbeli biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, biztosítói holdingtársaságoktól és vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő vállalkozásokat érintő csoporton belüli ügyleteket is.”

79. A 246. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az I. cím IV. fejezetének 2. szakaszában meghatározott követelmények csoportszinten értelemszerűen alkalmazandók. A csoport irányítási rendszerének ki kell terjednie a részesedő biztosítóra és viszontbiztosítóra, a biztosítói holdingtársaság anyavállalatára és a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatára, valamint a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó, a 212. cikk szerinti értelemben a csoport körébe tartozó valamennyi kapcsolatos vállalkozásra. A csoport irányítási rendszerének ki kell terjednie továbbá minden olyan vállalkozásra is, amelyet a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai egy vagy több olyan vállalkozással közösen igazgatnak, amely nem tartozik ugyanazon csoporthoz.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden olyan vállalkozásban, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.

A tagállamok biztosítják, hogy a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy a 214. cikk (5) vagy (6) bekezdésével összhangban kijelölt anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete végső felelősséggel tartozzon azért, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet alatt álló csoport megfeleljen az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek. A csoporton belüli minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének továbbra is felelnie kell azért, hogy a 40. cikkben és a 213. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek megfeleljen.

A kockázatkezelési rendszernek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire.

”;

- b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak rendszeresen nyomon kell követnie kapcsolt vállalkozásai, köztük a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások és a nem szabályozott vállalkozások tevékenységét. E nyomon követésnek arányosnak kell lennie azon kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, amelyeket a kapcsolt vállalkozások a csoport szintjén okoznak vagy okozhatnak.

A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak csoportszintű szabályzatokkal kell rendelkeznie, és biztosítani kell a csoport körébe tartozó összes szabályozott vállalkozás szabályzatainak a csoportszintű szabályzatokkal való összhangját. Biztosítani kell továbbá, hogy a csoportszintű szabályzatokat a csoport körébe tartozó valamennyi szabályozott vállalkozás következetesen hajtsa végre.”;

- c) a (4) bekezdés első albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A csoportszinten végzett saját kockázat- és szolvenciaértékelésnek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire. Ezt a követelményt a csoportfelügyeleti hatóság köteles felügyeleti felülvizsgálatnak alávetni a III. fejezettel összhangban.”;

d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság számára annak biztosítását, hogy a csoport megbízható irányítási rendszerrel rendelkezzen, beleértve az egyértelmű szervezeti struktúrát, jól meghatározott, átlátható és következetes felelősségi körökkel és a feladatok elkülönítésével a csoporton belül. A csoport irányítási rendszerének törekednie kell az összeférhetetlenség megelőzésére, vagy amennyiben ez nem lehetséges, kezelnie kell azokat.

A biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető személyek az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett anyavállalatot ténylegesen vezető személyek.

A tagállamok előírják a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, hogy azonosítsa a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporton belüli egyéb kiemelten fontos feladatköröket ellátó személyeket. Az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett igazgatási, irányító vagy felügyelő testület felelős az e személyek által végzett tevékenységeikért.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető vagy abban egyéb kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek egyben azok a személyek is, akik ténylegesen vezetnek egy vagy több biztosítót vagy viszontbiztosítót vagy más kapcsolt vállalkozást, vagy más kiemelten fontos feladatkört látnak el e vállalkozások bármelyikében, a részesedő vállalkozásnak biztosítani kell, hogy csoportszinten a szerepek és felelősségi körök egyértelműen elkülönüljenek az egyes vállalkozások szintjén alkalmazandó szerepektől és felelősségi köröktől.”

80. A III. cím a következő IIA. fejezettel egészül ki:

„IIA. FEJEZET

Csoportszintű makroprudenciális szabályozás

246a. cikk

Csoportszintű likviditásikockázat-kezelés

- (1) A likviditási kockázat kezelése tekintetében a 144a. cikk értelemszerűen alkalmazandó a részesedő biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra.
- (2) Amennyiben az Unióban központi irodával rendelkező részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén likviditáskockázat-kezelési tervre van szükség, a tagállamok biztosítják, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok mentesüljenek az egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési terv elkészítésének és fenntartásának kötelezettsége alól, amennyiben a likviditásikockázat-kezelési terv kiterjed az érintett leányvállalatok likviditáskezelésére és likviditási igényeire.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok az első albekezdés szerinti mentességben részesülő egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók számára előírassák, hogy nyújtsák be a likviditásikockázat-kezelési tervben szereplő azon információkat, amelyek a csoport összevont helyzetére és saját helyzetükre vonatkoznak. (3) A (2) bekezdéstől eltérve a felügyeleti hatóságok előírhatják a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat számára, hogy egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsen és tartson fenn, amennyiben likviditási kockázatokat észlelnek, vagy ha a csoportszintű likviditáskezelési terv nem tartalmaz olyan megfelelő információt, amelyet a leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a hasonló vállalkozások számára a likviditási pozíciójuk nyomán követése céljából előír.

E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a 144a. cikkben említett iránymutatásoknak ki kell terjedniük a csoportszintű követelményekre is.

246b. cikk

Egyéb makroprudenciális szabályozás

A 144b. és 144c. cikk értelemszerűen alkalmazandó a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.”

81. A 252. cikk első bekezdésében „a 2006/48/EK irányelvben meghatározott hitelintézet, vagy a 2004/39/EK irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szövegrész helyébe „az 575/2013/EU rendeletben meghatározott hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szöveg lép.

82. A 254. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság köteles évente, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 22 héten belül benyújtani a csoportfelügyeleti hatóságnak az e cikkben említett információkat, és amennyiben az e cikkben említett információkat negyedévente kell benyújtani, minden negyedév végét követő 11 héten belül.

(4) Amennyiben a 35b. cikk (1) és (2) bekezdésében említett határidőket az említett cikk (4) bekezdésével összhangban meghosszabbítják egy olyan csoport részét képező biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amely a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet alatt áll, az érintett csoportfelügyeleti hatóság az attól számított 3 hónapon belül, hogy az EIOPA a működést zavaró eseményt a 35b. cikk (4) bekezdésével összhangban rendkívülinek nyilvánította, legfeljebb 10 héttel ideiglenesen meghosszabbíthatja az adott csoportra vonatkozóan a (3) bekezdésben említett információk benyújtására vonatkozó megfelelő határidőket.”⁸³. A 256. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok évente tegyenek közzé csoportszintű jelentést a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről. E jelentésnek tartalmaznia kell az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat a csoportról. Az 51., 53., 54. és 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül közzétegyék az e cikkben említett információkat.

Amennyiben az 51. cikk (7) bekezdésében említett határidőt az említett cikkel összhangban meghosszabbítják egy olyan csoport részét képező biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amely a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet alatt áll, az érintett csoportfelügyeleti hatóság az attól számított 3 hónapon belül, hogy az EIOPA a működést zavaró eseményt a 35b. cikk (4) bekezdésével összhangban rendkívülinek nyilvánította, legfeljebb 10 héttel ideiglenesen meghosszabbíthatja az adott csoportra vonatkozóan a második albekezdésben említett közzétételre vonatkozó határidőt.”;

b) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, külön-külön azonosítható – beleértve a fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés mindkét részét – és az 51., 53., 54. és 55. cikkel összhangban közzéteendő információ.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésben, valamint az e cikk (1) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésben közzéteendő információkat.”;d) Törölve

84. Az irányelv a következő 256b. és 256c. cikkel egészül ki:

„256b. cikk

Csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentés

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy éves rendszerességgel csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak. A 35. cikk (5a) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül benyújtsák az e cikkben említett információkat.

Amennyiben a 35b. cikk (3) bekezdésében említett határidőt a 35b. cikk (4) bekezdésével összhangban meghosszabbítják egy olyan csoport részét képező biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amely a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet alatt áll, az érintett csoportfelügyeleti hatóság az attól számított 3 hónapon belül, hogy az EIOPA a működést zavaró eseményt a 35b. cikk (4) bekezdésével összhangban rendkívülinek nyilvánította, legfeljebb 10 héttel ideiglenesen meghosszabbíthatja az adott csoportra vonatkozóan a második albekezdésben említett közzétételre vonatkozó határidőt.

(2) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – az érintett felügyeleti hatóságok beleegyezésével – egységes rendszeres felügyeleti jelentést is benyújthat, amelynek a következőket kell tartalmaznia:

- a) az (1) bekezdéssel összhangban jelentendő csoportszintű információ;
- b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, egyedileg azonosítható információk, amelyeket a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban kell jelenteni, ez azonban nem eredményezhet kevesebb információt annál az információnál, amelyet a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban a rendszeres felügyeleti jelentést benyújtó biztosítók és viszontbiztosítók szolgáltatnának.

Az első albekezdés szerinti beleegyezés megadását megelőzően a csoportfelügyeleti hatóságnak konzultálnia kell a felügyeleti kollégium tagjaival, és megfelelően figyelembe kell vennie az általuk kifejtett álláspontokat és fenntartásokat. Az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok egyet nem értését megfelelően indokolni kell. Ha a felügyeleti kollégium jóváhagyja a (2) bekezdés szerinti egységes rendszeres felügyeleti jelentést, minden egyes biztosítónak vagy viszontbiztosítónak be kell nyújtania az egységes rendszeres felügyeleti jelentést a felügyeleti hatóságának. Minden felügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy felügyelje az egységes rendszeres felügyeleti jelentés érintett leányvállalatra vonatkozó részét. *[sortörés]*

(3) Ha a benyújtott egységes rendszeres felügyeleti jelentés a nemzeti felügyeleti hatóságok számára nem kielégítő, a jóváhagyás visszavonható.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett jelentés nem tartalmaz olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megköveteli az összehasonlítható vállalkozásoktól, és ha a mulasztás jelentős, az érintett felügyeleti hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy kötelezze az érintett leányvállalatot a szükséges kiegészítő információ jelentésére.

(5) Amennyiben a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megállapítja a 35. cikk (5a) bekezdésének való meg nem felelést, vagy az egységes rendszeres felügyeleti jelentés módosítását vagy pontosítását kéri, erről tájékoztatnia kell a felügyeleti kollégiumot is, a csoportfelügyeleti hatóságnak pedig ugyanezt a kérést kell intéznie a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság felé.

(6) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően a jelentésben szerepeltetendő információk részletes meghatározása érdekében.

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: könyvvizsgálati követelmény

- (1) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a csoport vegyes pénzügyi holdingtársasága számára a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentés vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett csoportszintű mérleg könyvvizsgálatát.
- (2) A részesedő biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentéssel együtt be kell nyújtania a csoportszintű felügyeleti hatóságnak a könyvvizsgáló társaság által készített külön jelentést, amelyben szerepel a bizonyosság típusa és a könyvvizsgálat eredménye.
- (3) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés készítése esetén a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító számára előírt könyvvizsgálati követelményeket teljesíteni kell, és a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak e vállalkozás felügyeleti hatóságához be kell nyújtania az 51a. cikk (4) bekezdésében említett jelentést.
- (4) Az 51a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

85. A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

257. cikk

A biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények

A tagállamok előírják, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető és adott esetben más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek feladataik ellátására szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak legyenek.

A 42. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

86. A 258. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyeleti hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely lehetővé teszi a biztosítói holdingtársaságokkal és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos azon intézkedések meghozatalát, amelyek szükségesek annak biztosításához, hogy azok a csoportok, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, megfeleljenek az e címben meghatározott valamennyi követelménynek. E hatásköröknek ki kell terjedniük a 34. cikkben említett általános felügyeleti hatáskörökre.

Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül, a tagállamok szankciókat alkalmaznak vagy intézkedéseket hoznak azon biztosítói holdingtársaságokkal és vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal szemben, amelyek megsértik az e cím átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy a szóban forgó vállalkozásokat ténylegesen vezető személlyel szemben. A felügyeleti hatóságok kötelesek szorosan együttműködni az ilyen szankciók vagy intézkedések eredményességének biztosítása érdekében, különösen ha a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a központi irodájával megegyező tagállamban található.”;

b) a szöveg a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a csoportfelügyeleti hatóság azt állapítja meg, hogy a 213b. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani a csoportfelügyelet folyamatosságát és integritását, valamint biztosítani lehessen az e címben megállapított követelményeknek való megfelelést. Vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátum egészére, valamint az egyes kapcsolt szabályozott vállalkozásaira.

(2b) E cikk (1) és (2a) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazható felügyeleti intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) a leányvállalat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság által birtokolt részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;

b) tiltó intézkedések, szankciók vagy büntetések kiszabása a biztosítói holdingtársasággal, a vegyes pénzügyi holdingtársasággal vagy e társaságok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjaival szemben;

- c) a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek a leányvállalat biztosítóiban és viszontbiztosítóiban meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;
- d) a csoporton belüli másik biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy biztosító vagy viszontbiztosító ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az e címben meghatározott követelményeknek történő megfelelés biztosításáért;
- e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;
- f) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy idegenítsék el vagy csökkentsék a biztosítóiban vagy viszontbiztosítóiban vagy a 228. cikk (1) bekezdésében említett más kapcsolatos vállalkozásokban meglévő részesedéseiket;
- g) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják haladéktalanul ismét biztosítani a megfelelést.

A csoportfelügyeleti hatóságnak az első albekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatala előtt konzultációt kell folytatnia a többi érintett felügyeleti hatósággal és az EIOPA-val, amennyiben ezek az intézkedések olyan vállalkozásokat érintenek, amelyek egynél több tagállamban rendelkeznek központi irodával.”

87. A 262. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 260. cikkben említett egyenértékű felügyelet hiányában, vagy ha ideiglenes egyenértékűség esetén valamely tagállam a 260. cikk (7) bekezdésével összhangban nem alkalmazza a 261. cikket, az érintett tagállam az olyan biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amelyek a 212. cikk értelmében vett olyan csoporthoz tartoznak, amely a 213. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően csoportfelügyelet alatt áll, az alábbiak valamelyikét alkalmazza:

- a) a 218–235. cikk és a 244–258. cikk értelemszerűen;
- b) a (3) bekezdésben meghatározott módszerek egyike, amely lehetővé teszi a (2) bekezdésben meghatározott célkitűzések elérését.”;
- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok engedélyezik felügyeleti hatóságaiknak más módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a 212. cikk szerinti értelemben vett olyan csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók megfelelő felügyeletét, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik. Ezeket a módszereket a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a 247. cikkel összhangban azonosított csoportfelügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

Az első albekezdésben említett módszereknek lehetővé kell tenniük a csoportfelügyelet e címben meghatározott célkitűzéseinek elérését. E célkitűzések a következőket foglalják magukban:

- a) a biztosítók és viszontbiztosítók tőkeallokációjának és szavatolótőkéje összetételének megőrzése, valamint a csoporton belüli lényeges tőkeképzés megakadályozása, amennyiben az ilyen csoporton belüli tőkeképzést az anyavállalat adósságból vagy más olyan pénzügyi eszközökből származó bevételből finanszírozza, amelyek nem minősülnek szavatolótőke-elemnek;
- b) az Unión belüli és kívüli vállalkozásokból eredő kockázatok értékelése és nyomon követése, valamint az e vállalkozásokról és más nem szabályozott vállalkozásokról a csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint azon alcsoportra való áttérjedés kockázatának korlátozása, amelynek a 215. cikkben említettek szerinti legfelső szintű anyavállalata olyan biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája az Unióban van, amennyiben létezik ilyen alcsoport.

Az első albekezdésben említett módszereket megfelelően indokolni és dokumentálni kell, és azokról értesíteni kell a többi érintett felügyeleti hatóságot, az EIOPA-t és a Bizottságot.”;

c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az érintett felügyeleti hatóságok különösen az alábbi módszereket alkalmazhatják a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra:

- a) az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelésért felelős biztosító vagy viszontbiztosító kijelölése, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban;
- b) az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírása, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban, és e cím alkalmazása az adott biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által vezetett csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra;

- c) amennyiben a csoporthoz tartozó több biztosító és viszontbiztosító olyan alcsoportot alkot, amelynek anyavállalata az Unióban rendelkezik központi irodával, akkor e cím ezen alcsoportra való alkalmazása mellett további intézkedések megtétele vagy további követelmények előírása, beleértve az ezen albekezdés d), e) és f) pontjában említett követelményeket, valamint a 244. cikk értelmében vett kockázatkonzentráció és a 245. cikk értelmében vett csoporton belüli ügyletek fokozott felügyeletét az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett cél elérése érdekében;
- d) annak előírása, hogy az uniós legfelső szintű anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai függetlenek legyenek az Unión kívüli legfelső szintű anyavállalattól;
- e) ügyletek tiltása, korlátozása, nyomon követése vagy előzetes bejelentésének előírása, ideértve az osztalékfizetést és az alárendelt kölcsönre vonatkozó kamatfizetéseket is, amennyiben az ilyen ügyletek veszélyeztetik vagy veszélyeztethetik a csoporton belüli biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi vagy szavatolótőke-megfelelési helyzetét, és amelyekben egyrészt egy biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, másrészt az Unión kívül központi irodával rendelkező csoporthoz tartozó vállalkozás vesz részt; amennyiben az uniós csoportfelügyeleti hatóság nem egyike azon tagállam felügyeleti hatóságainak, amelyben egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító központi irodája van, az uniós csoportfelügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell ezeket a felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy azok meghozhassák a megfelelő intézkedéseket;

- f) az Unión kívül központi irodával rendelkező anyavállalatok fizetőképességére és pénzügyi helyzetére, kockázati profiljára és kockázatvállalási határaitra vonatkozó információk bekérése, beleértve adott esetben az említett harmadik országbeli anyavállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületéhez vagy felügyeleti hatóságaihoz e témákban benyújtott jelentéseket is.”

88. A 265. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség részeként a tagállamok különösen arról gondoskodnak, hogy amennyiben egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata hitelintézet, befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, ÁÉKBV-alapkezelő, alternatívbefektetésialap-kezelő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy olyan nem szabályozott vállalkozás, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül legalább egyet végez, amennyiben ezek a tevékenységek a teljes tevékenységének jelentős részét képezik, az ezen biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletéért felelős felügyeleti hatóságok általános felügyeletet gyakoroljanak az említett biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint az anyavállalat és annak kapcsolt vállalkozásai közötti ügyletek felett.”

89. A 301a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a „17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. és 308b. cikkben” szavak helyébe a „35. cikk (9) bekezdésének a) pontjában, a 86. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és c)–h) pontjában, a 234. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint a 17., 31., 37., 50., 56., 75., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. és 308b. cikkben” szavak lépnek;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Bizottságnak a 35. cikk (9) bekezdésének b) pontjában, a 86. cikk (1) bekezdésének aa), b) és i) pontjában, a 234. cikk b) pontjában, valamint a 29. cikkben, a 86. cikk (1a) bekezdésében, a 234. cikk (2) bekezdésében és a 256b. cikkben említett felhatalmazása négyéves időtartamra vonatkozik, [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal.”;

iii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első és második albekezdésben említett felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazást.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

90. A 304. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az életbiztosítók [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után is alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett módszert kizárólag azon eszközök és kötelezettségek tekintetében, amelyekre vonatkozóan a felügyeleti hatóságok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt jóváhagyták az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodul alkalmazását.”

91. Az irányelv a következő 304a. és 304b. cikkel egészül ki:

Megbízatus a fenntarthatósági kockázat tekintetében

(1) Az EIOPA-nak az ERKT-val folytatott konzultációt követően, a rendelkezésre álló adatok, valamint az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 20. cikkében említett fenntartható finanszírozással foglalkozó platform és az EBH megállapításai alapján, az 575/2013/EU rendelet 501c. cikkének c) pontjában meghatározott megbízatusa keretében értékelnie kell, hogy indokolt lenne-e a környezeti vagy társadalmi célkitűzésekhez jelentős mértékben társuló eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelése. Az EIOPA-nak különösen az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelésének a szerződők védelmére és az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatásait kell értékelnie, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához.

Az EIOPA-nak [2023. június 28-ig] jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak. Adott esetben a jelentésnek mérlegelnie kell az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek esetleges kockázatalapú prudenciális kezelését, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához, és a jelentéshez csatolni kell az esetlegesen bekövetkező változások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

(2) Az EIOPA-nak legalább ötévente felül kell vizsgálnia a szavatolótőke-szükséglet 105. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a katasztrófakockázat tekintetében. E felülvizsgálatok céljából az EIOPA-nak figyelembe kell vennie az éghajlattudományra vonatkozó legfrissebb rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat és a kockázatok relevanciáját az olyan biztosítók és viszontbiztosítók által vállalt kockázatok tekintetében, amelyek a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmoduljának kiszámításához a standard formulát használják.

Az első albekezdés szerinti első felülvizsgálatot [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napját követő két év]-ig kell elvégezni.

Amennyiben az EIOPA az első albekezdés szerinti felülvizsgálat során megállapítja, hogy a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul standard paramétereinek köre vagy kalibrálása miatt jelentős eltérés van a szavatolótőke-szükséglet természeti katasztrófákkal kapcsolatos része és a biztosítók és viszontbiztosítók által viselt tényleges katasztrófakockázat között, az EIOPA-nak véleményt kell benyújtania a Bizottságnak a katasztrófakockázatról.

A harmadik albekezdés alapján a Bizottsághoz benyújtott, katasztrófakockázatról szóló véleménynek meg kell vizsgálnia a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a megállapított eltérés orvoslása érdekében, és a véleményhez csatolni kell a javasolt módosítások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

(3) Az EIOPA által végzett értékelésnek ki kell terjednie arra, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelés részeként értékelik-e a biológiai sokféleség csökkenésével kapcsolatos kockázatoknak való kitettségüket és annak mértékét. Az EIOPA-nak ezt követően szükség esetén meg kell vizsgálnia, hogy milyen intézkedéseket lehetne hozni annak biztosítása érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók ezt megtegyék, figyelembe véve a meglévő mérési eszközöket. Az EIOPA-nak [egy évvel e módosító irányelv hatálybalépését követően]-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak.

[(4) Az EIOPA, az EBH és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztjébe. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok felügyeleti hatóságok általi stressztesztjének az éghajlattal kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül megvizsgálja, hogy a társadalmi és irányítási kockázatok miként integrálhatók a stresszteszttekbe.]

304b. cikk

Felülvizsgálat az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási tevékenységek elkülönítése, valamint a tőkepufferek tekintetében

(1) Az EIOPA-nak értékelnie kell az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási üzletág 73. cikk (1) bekezdésében említett elkülönítésének hatását. Az EIOPA-nak különösen értékelnie kell az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási üzletág elkülönítésére vonatkozó elv fenntartásának hatásait, illetve az említett elv gyengítésével járó lehetséges hatásokat, legalább a szerződők védelme, az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási tevékenységek esetleges kereszttámogatása, a piaci hatékonyság és az egyenlő versenyfeltételek tekintetében. Az EIOPA-nak [egy évvel e módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapját követően]-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak.

(2) Az EIOPA-nak [öt évvel az alkalmazás kezdőnapját követően]-ig nyomon kell követnie a kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek az ezen irányelv 228. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett csoportszintű szavatolótőke-szükségletekhez való hozzájárulását. E célból az EIOPA-nak együtt kell működnie az EBH-val, és figyelembe kell vennie a 2002/87/EK irányelv 6. cikkében említett tőkemegfelelésnek a pénzügyi konglomerátumok tekintetében történő kiszámítására alkalmazandó szabályokat. Az EIOPA köteles minden megállapításról jelentést tenni a Bizottságnak.]

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).”

92. A 305. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

93. A 308a. cikket el kell hagyni.

94. A 308b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5)–(8) bekezdést el kell hagyni;

b) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a piaci kockázatkonzentráció és a kamatriskó kockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazokat a standard paramétereket kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, 2023. január 1. előtt felmerült, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában alkalmaznának;”

c) a (17) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki az első albekezdés után:

„Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport vagy annak bármely leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója a 308c. cikkben említett, kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést vagy a 308d. cikkben említett, biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazza, a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a 256. cikkben említett, csoportszintű fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként, valamint a 308c. cikk (4) bekezdésének c) pontjában és a 308d. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett közzétételek mellett nyilvánosságra kell hoznia annak a feltételezésnek a saját pénzügyi helyzetére gyakorolt hatása számszerűsítését, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő szavatolótőke nem bocsátható ténylegesen rendelkezésre azon részesedő vállalkozás szavatolótőke-szükségletének a fedezésére, amelyre a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést kiszámítják.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport jelentős mértékben támaszkodik a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések alkalmazására oly módon, hogy helytelenül mutatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét, még akkor is, ha az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül is megfelelne a csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, a csoportfelügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a megfelelő intézkedések meghozatalára, beleértve az ezen átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő, a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehetőnek tekinthető szavatolótőke-összeg csökkentésének lehetőségét.”

95. A 308c. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyhatják jóvá a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe átmeneti kiigazítását:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a nemzeti jogban meghatározott feltételek mellett, valamint – adott esetben – a 39. cikk vagy a 164. cikk alapján engedélyt kapott szerződésállomány átvételére, és amennyiben az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. azt a tényt, hogy az átmeneti kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák;

- ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti intézkedés nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;
- iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelné a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokait;
- iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelését, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírását.”

96. A 308d. cikk a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyhatják jóvá a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást:

- a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;
- b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a nemzeti jogban meghatározott feltételek mellett, valamint – adott esetben – a 39. cikk vagy a 164. cikk alapján szerződésállományt vett át, és amennyiben az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

- i. azt a tényt, hogy a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást alkalmazzák;
- ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti levonás nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;
- iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül is megfelelné a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokait;
- iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelését, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírását.”

96a. A 308e. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„308e. cikk

Az átmeneti intézkedésekre vonatkozó fokozatos bevezetési terv

A 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. cikkben, a 308d. cikkben, vagy – adott esetben – a 111. cikk (1) bekezdésének [második/harmadik] albekezdésében megállapított átmeneti intézkedéseket alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, amint azt észlelik, hogy az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül nem fognak tudni megfelelni a szavatolótőke-szükségletnek, tájékoztatniuk kell erről a felügyeleti hatóságot. A felügyeleti hatóság köteles előírni az érintett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy tegye meg az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az átmeneti időszak végén megfeleljen a szavatolótőke-szükségletnek.

Az érintett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak – az onnantól számított két hónapon belül, hogy azt észleli, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül nem fog tudni megfelelni a szavatolótőke-szükségletnek – fokozatos bevezetési tervet kell benyújtania a felügyeleti hatóságnak, amelyben ismerteti a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatoló tőke szintjének létrehozására vagy kockázati profiljának csökkentésére irányuló, annak érdekében tervezett intézkedéseket – ideértve azok ütemezését is –, hogy biztosított legyen a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés az átmeneti időszak végén. Az érintett biztosító vagy viszontbiztosító az átmeneti időszak során aktualizálhatja a fokozatos bevezetési tervet.

Az érintett biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak évente jelentést kell benyújtaniuk felügyeleti hatóságukhoz, amelyben beszámolnak az annak biztosítása érdekében hozott intézkedésekről, hogy az átmeneti időszak végén megfeleljenek a szavatolótőke-szükségletnek, valamint az elért előrelépésekről.

A felügyeleti hatóságok visszavonhatják a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedés alkalmazásának jóváhagyását, amennyiben a vállalkozás nem tudja megfelelően bizonyítani a felügyeleti hatóság felé, hogy átmeneti intézkedések nélkül kellő előrelépés történt a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végén való megfelelés terén.

A felügyeleti hatóságoknak vissza kell vonniuk a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyást, amennyiben a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végén való megfelelés nem reális.”

97. A 309. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdését el kell hagyni.
98. A 311. cikk második bekezdését el kell hagyni.
99. A III. melléklet az ezen irányelvhez csatolt melléklettel összhangban módosul.

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a hatálybalépéstől számított 24 hónap elteltével]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a hatálybalépéstől számított 24 hónap és egy nap elteltével]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

A III. melléklet a következőképpen módosul:

1. az A. szakaszban („Nem-életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
2. a B. szakaszban („Életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
3. a C. szakaszban („A viszontbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni.